

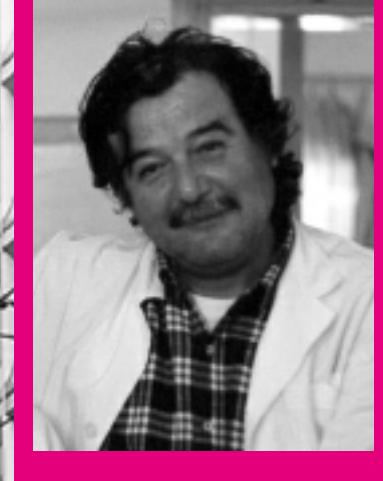
KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 454 - Σάββατο, 10 Φλεβάρη 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Εχε γεια,
Κωστή!

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΡΑΓΙΣΕ
ΣΥΝΕΞΙΖΟΥΜΕ
ΜΕΧΡΙΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ
για άρθρο 16 και νόμο-πλαίσιο

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

10/2/1898: Γέννηση Μπέρτολντ Μπρεχτ 10/2/1755: Θάνατος Μοντεσκιέ (66 χρ) 10/2/1974: Απεργία άγγλων ανθρακωρύχων οδηγεί στην καθιέρωση εβδομάδας τριών εργάσιμων ημερών για τον κλάδο και πτώση του πρωθυπουργού Χρήστο 10/2/1763: Συνθήκη Παρισίων - τερματισμός πολέμου Γαλλίας - Ινδιάνων Αμερικής 10/2/1989: Θάνατος εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλιδάκη (χτυπήθηκε 10/1 από 17χ) 10/2/1948: Διλοχία ανταρτών χτυπάει με 50 βλήματα όλου τη Θεσσαλονίκη, από τη θέση Λεμπέτ (οδός Λαζαράδα) 11/2: Καμερούν: Ημέρα νεολαίας - Ιαπωνία: Ημέρα αυτοκρατορίας 11/2/1814: Η Νορβηγία κηρύσσει ανεξαρτησία 11/2/1990: Απελευθέρωση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης 11/2/1945: Τέλος διάσκεψης Γιάλτος 11/2/1943: Απεργία πείνας (τριών εβδομάδων) Μαρχάτμα Γκάντι, ως διομαρτυρία για βαναυσότητα άγγλων αποικιοκρατών 11/2/1975: Η Μάργκαρετ Θάτσερ πρώτη γυναίκα αρχηγός άγγλων συντριτικών 11/2/1979: Ο Αγιατολλάχ χομείνι αναλογιζόταν εξουσία (Ιράν) 11/2/1961: Δολοφονία Patrice Lumumba (34 χρ) 11/2/1916: Σύλληψη Emma Goldman 12/2: Παγκόσμια ημέρα γάμου 12/2/1945: Υπογραφή συνθήκης Βάρκιζας 12/2/1912: Παραίτηση τελευταίου αυτοκράτορα Κίνας (Τσου Γι) 12/2/1873: Θάνατος Σπυρίδωνα Τρικούπη 12/2/1946: Συνεδρίαση 2ης ολομελείας ΚΚΕ - απόφραση για αποχή από εκλογές 12/2/1921: O Winston Churchill γίνεται υπουργός αποικιών 12/2/1955: Ιδρυση διαστημικής βάσης Μπαϊκούρ (ΕΣΣΔ) 13/2/1888: Γέννηση Γεώργιου Παππανδρέου (Καλέντζη) 13/2/1984: Ο Κονσταντίν Τσερνιένκο διαδέχεται τον Γιούρι Αντρόπωφ (ΕΣΣΔ) 13/2/1777: Ο μαρκήσιος ντε Σαντ φυλακίζεται χωρίς κατηγορία (Βενεσέν) 13/2/1973: Δημοσιεύεται (Παρίσιο) ο πρώτος τόμος του έργου "Το Αρχιπέλαγος Γκούλαγκ" (Αλεξάντερ Σολζενίτσιν) 13/2/1974: Απέλαση Αλεξάντερ Σολζενίτσιν από την ΕΣΣΔ 14/2/1884: Γέννηση Κώστα Βάρναλη 14/2/1895: Γέννηση Max Horkheimer 14/2/1971: O Richard Nίκον τοποθετεί κρυφό σύστημα ηχογραφήσεων στον Λευκό Οίκο 14/2/1405: Θάνατος Ταμερλάνου (68 χρ) 15/2/399 π.Χ.: Ο Σωκράτης καταδικάζεται σε θάνατο 15/2/1922: Πρώτη συνεδρίαση Διεθνούς Δικαστηρίου Χάγης 15/2/1933: Απόπειρα δολοφονίας Φράνκιν Ρούμελετ από τον ιταλό αναρχικό Τζιουζέπε Ζαμπάρα 15/2/1843: Θάνατος Θεόδωρου Κολοκοτρόνη (73 χρ) 15/2/1999: Σύλληψη Αμπντουλάχ Οτσαλάν (Ναϊρόμπη) 16/2: Γιορτή μουλαριού (ΗΠΑ) - Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1923: Αρχή ισχύος νέου ημερολογίου στην Ελλάδα (η μέρα αυτή έγινε 1/3/1923) 16/2/1883: Εκδοση πρώτου ΦΕΚ (Ναύπλιο) 16/2/1968: Εκτέλεση "δράκου Σέιχ Σου" Αριστείδη Παγκρατίδη 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού - εργατών (Βόλος) 16/2/1933: Σοβαρά επεισόδια μεταξύ αστυνομικών - εργατών (Θεσσαλονίκη) 16/2/2003: Πρόεδρος Κυπριακής Δημοκρατίας ο Τάσος Παπαδόπουλος 16/2/1992: Δολοφονία Abbas Musawi (Hezbollah).

● Πληροφορία ότι στη Χαρ. Τρικούπη αναρτήθηκαν τα πορτρέτα των Απ. Σταύρου και Γ. Τραγάκη δεν κατέστη δυνατόν να διασταυρωθεί ●●● Το ίδιο ισχύει και για την πληροφορία ότι σε Μαξίμου και Ρηγίλλης έχουν καρφώσει τα πορτρέτα τους στον τοίχο και εξασκούνται στα βελάκια ●●● Τέοια ευκαιρία ούτε στα καλύτερα όνειρά του δεν την έβλεπε ο Γιωργάκης ●●● Τα ΜΜΕ, βέβαια, βάλθηκαν να μας πείσουν ότι τον έπεισαν ο Βενιζέλος με το Λοβέρδο ●●● Ενας μήνας φοιτητικών καταλήψεων φαίνεται πως δεν έπαιξε κανένα ρόλο ●●● Μη δώσουμε και δάρρος στο χωριάτη και μας ανέβει στο κρεβάτι ●●● Μη τυχόν και περάσει το μήνυμα στην κοινωνία ότι οι αγώνες μπορούν να φέρουν νίκες ●●● Ελα όμως που οι φοιτητές το εισέπραξαν διαφορετικά ●●● Ως καθαρή νίκη δική τους ●●● Οσο για τη συζήτηση στη Βουλή, είναι της αρμοδιότητας της αδελφού στήλης «Η παπάρα της εβδομάδας» ●●● Οι ήδη λέλει να πει ο ποιητής; ●●● Οτι ο καπιταλισμός είναι άγριος και σκληρός εξ ορισμού ●●● ή ότι υπάρχει και ήρεμος

μίσει με παπάρες μια δεκαετία, αλλά πρέπει να διαλέξει μία και να πετάξει τις υπόλοιπες ●●● Τι νομίζετε, δεν έχουν βάσανα οι συντάκτες της «Κόντρας»; ●●● Κουτσαβάκι ο Καραμανλής, τσαμπουκάς ο Γιώργος ●●● Μια χαρά δέμα για τις επιθεωρήσεις του καλοκαιριού ●●● Και τώρα το ανέκοτο της εβδομάδας, διά χειλέων Γιωργάκη Παπανδρέου ●●● «Καταγγέλλω παντού τον άγριο, σκληρό, καπιταλισμό που υπάρχει σε παγκόσμιο επίπεδο» ●●● Τι ήδη λέλει να πει ο ποιητής; ●●● Οτι ο καπιταλισμός είναι άγριος και σκληρός εξ ορισμού ●●● ή ότι υπάρχει και ήρεμος

και μαλακός καπιταλισμός, του οποίου οπαδός είναι ο ίδιος; ●●● Αγνωσται αι βουλαί του ποιητού, ειδικά όταν τους στίχους τους σκέπτεται στα αγγλικά και τους μεταφράζει ο ίδιος στα ελληνικά ●●● Από τα τόσα που είπε ο Γ. Σερίφης στην απολογία του η «Ελευθεροτυπία» βρήκε να κάνει τίτλο το «δεν υπάρχει στην Αριστερά ηδική αυτουργία» ●●● Δηλαδή, κάτι που δεν αφορούσε τον Σερίφη αλλά τον Γιωτόπουλο ●●● Ο οπόιος προφανώς είναι ο μόνος αδίκιως καταδικασθείς σ' αυτή τη δική ●●● Ο Κωστάρης, για παράδειγμα, για τον οποίο επίσης είπε κάποια πράγματα ο Σερίφης, σου μας πονά ●●●

◆ Ζητείται σεμνότητα. «Οποιος έχει κόμπλεξ εμφανίζεται ως αντιδεξίο», δηλώσε η Αλέκα Παπαρήγα. Μήπως θα έπρεπε να κοιταχτείτε στον καθηέρφητη, κυρία; Και εσείς και τα υπόλοιπα στελέχη του κόμματός σας. Γιατί το λεγόμενο «αντιδεξίο σύνδρομο» το έχετε καλλιεργήσει πολύ περισσότερο από το ΠΑΣΟΚ. Για καναδού δεκαετίες μάλιστα. Τότε που λειτουργούσατε ως ουρά του ΠΑΣΟΚ, μιλώντας για το «κράτος της δεξιάς». Τότε που λέγατε ότι σημασία δεν έχει ποιος θα πάρει το μεγαλύτερο ποσοστό, αλλά να είναι μεγάλο «το άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων» και «να ήττηθεί η δεξιά». Μπορεί εσχάτως να ανακαλύψετε ότι αυτό συνίστα κόμπλεξ, αλλά κόντε πρώτα την αυτοκριτική σας επ' αυτού και μετά τα λέμε. ◆ Οπως διαβάσαμε στον Τύ-

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● Ο Β.Ζ. 50 ευρώ

πο, οι διωκτικές αρχές άνοιξαν τη λίστα με τα τηλεφωνήματα που έκαναν οι γνωστοί «κουμπάροι» και ανακάλυψαν ενδιαφέροντα πρόγραμμα. Επί τη ευκαιρία, θα θέλαμε να ρωτήσουμε: τη λίστα των τηλεφωνημάτων από το κινητό του πατέρος Γιοσάκη την άνοιξαν ή όχι; Και αν την άνοιξαν, μήπως μπορούν να μας πουν τι βρήκαν; Γιατί εμάς ένα πουλάκι μας είπε ότι όπως την άνοιξαν έτσι την έκλεισαν, γιατί εκεί να δεις πόσο ενδιαφέροντα πρόγραμματα βρήκαν. Βρήκαν -μας είπε το πουλάκι- καταχωρήμένα τα τηλέφωνα κορυφαίων κρατικών παραγόντων και μόλιστα της... ανεξάρτητης πλευράς

του κράτους. Βρήκαν επίσης ένα πολύ ωραίο μεταμεσονύκιο... πτυγκ-πτυγκ. Ο Γιοσάκης τηλεφωνούσε διαδοχικά σε κορυφαίο κρατικό παράγοντα και κορυφαίο εκκλησιαστικό παράγοντα. Μία στον ένα και μία στον άλλο. Σαν να έκανε το μεσάζοντα σε κάποια ρύθμιση μεταξύ τους. Εμείς, βέβαια, τη λίστα δεν την είδαμε, αλλά το... πουλάκι που κελαίδησε ήταν πολύ ενημερωμένο και ως «πτηγή» το θεωρούμε έγκυρο. Για να μη μένουμε όμως στα... πουλάκια, οι μιλήσουν οι αρμόδιες αρχές.

◆ Τα μεγάλα πνεύματα συναντώνται: Ο γνωστός Γιάννης Μαρίνος χρησιμοποιεί απόσπασμα από εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ για να χτυπήσει τις φοιτητικές

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, ο λαός δεν πιστεύει αυτά που λέτε εσείς και κυρίως την προπαγάνδα που διαχέεται κάθε μέρα απ' αυτά τα περιέργα δελτία ειδήσεων, που νομίζεις ότι είσαι σε μια χώρα όπου η δυστυχία υπάρχει τη στιγμή που οχτακόσιες χιλιάδες πτήγηαν να κάνουν Χριστούγεννα στην Ελβετία,

Απόστολος Ανδρεουλάκος

τίου τύπου, το Υπουργείο Αγροτικής ανάπτυξης και ο κ. Μπασιάκος, επιχειρούν να επιστρέψουν στις οπισθοδρομικές πολιτικές λογικές της δεκαετίας του 60 και κρεμούν στους ευρισκόμενους απέναντι αγρότες την ταμπέλα του κομμουνιστή, θέλοντας μάλλον να διασπάσουν το αγροτικό μέτωπο σε δικά μας διαμαρτυρημένα γαλάζια παιδιά (που θα τα χτυπήσουμε στην πλάτη και θα τα πούμε να ησυχάσουν) και στους αγρότες που πρόσκεινται στον Κομμουνισμό, το ιδεολογικό μίασμα για την επαραπτη δεξιά.

Ανεξάρτητος (Σέρρες) Ο... λογαριασμός για τη λογιστική αύξηση του ΑΕΠ δεν θα είναι, τελικά, διόλου ευκαταφρόντως: Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε να εφαρμοστεί αναδρομικά η νέα μέθοδος υπολογισμού του ΑΕΠ από το 1995 (και όχι το 2000 που επέλεξε η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία). Γεγονός που συνεπάγεται την αναδρομική καταβολή επιπλέον εισφορών από το ελληνικό δημόσιο στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ενωσης (υπολογίζεται ότι θα προσεγγίσουν τα 3,5 δισ. ευρώ). Ημερησία

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

To 20% των Ελλήνων βρίσκονται στα πρόθυρα

■ Μνήμη ασθενής

Αν σκαλίσει κανείς τα αρχεία της χουντικής περιόδου, θα βρει σύγουρα αρκετούς από τους σημερινούς «εθνοπατέρες» να έχουν άριστες σχέσεις με το δικτατορικό καθεστώς. Οχι μόνο δεξιούς αλλά και σοσιαλισταράδες (ένας από διάτους έφτασε στα κορυφαία πολιτειακά αξιώματα και κανένας δεν τον έχει κράξει δημοσίως για τα αλισβερίσια με χρυντικούς σε σπιταρώνα της νέας Σμύρνης, μολονότι όλοι γνωρίζουν καλά). Εν πάσῃ περιπτώσει, αυτός που την πάτησε τώρα είναι ο γραμματέας της ΚΟ της ΝΔ Απ. Σταύρου. Κάποιος σέρβιρε στον Ζούγκλα μυμητική επιστολή που είχε στείλει ο Σταύρου το 1967 στη χούντα και αυτός φυσικά τη δημοσιοποίησε.

Από κει και πέρα άρχισαν τα προκλητικά. Ο μεν Σταύρους δήλωσε ότι «δεν θυμάται» (κι ας ήταν τότε 25 ετών κι όχι κανένα σχολιαράπταιδο), ο δε Ρουσόπουλος δήλωσε ότι «δεν υπάρχει ζήτημα». Σωστά! Εδώ δεν υπήρξε ζήτημα που ο Σταύρους σήκωνε το χέρι και ψήφιζε σε επιτροπή της Βουλής της οποίας δεν ήταν μέλος, για έναν προ 40ετίας ύμνο στη χούντα θα υπάρξει;

■ Να απαντήσει ο Καραμανής

Στη Δικαιούντη λέει ότι θα παραπέμψει τον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Καρχιμάκη και τον απόστρατο αξιωματικό Καλημερίδη ο υφυπουργός Αμυνας Β. Μιχαλολιάκος. Ο Καρχιμάκης, βέβαια, τον πήρε στο ψηλό, δηλώνοντας «ποιούς μάρτυρες θα χρησιμοποιήσει ο υφυπουργός»; (μπριχτή για την κατηγορία ότι χρησιμοποίησε συνεργάτη του ως ψευδομάρτυρα για να εισπράξει αποζημίωση από τροχαίο). Ομως, στην παραληρηματική δήλωσή του ο Μιχαλολιάκος δεν είπε τίποτα για την ταμπακιέρα. Και η ταμπακιέρα δεν είναι οι καταγγελίες του απόστρατου για υπουργικά καρυγκιοζλίκια στη Βουλγαρία, που έχουν κυρίως παραπολιτική σημασία. Είναι η προσπάθειά του να βαφτιστεί «θύμα της τρομοκρατίας», που έχει πολιτική σημασία (ίσως και πονική, αν έχει πάρει κρατική αποζημίωση).

«Πρόσφατα μάλιστα κλήθηκα να απολογηθώ μέχρι και για το ότι επέζησα από την άνανδρη βομβιστική επίθεση του 2001», γράφει στη δήλωσή του ο τέως αρχηγός των «Κενταύρων» και των «Ρέιντζερς». Αν και παραληρηματική η δήλωση, στο συγκεκριμένο θέμα αποδεικνύεται εξαιρετικά προσεκτική στην επιλογή των λέξων. Το επίθετο «τρομοκρατική» δεν συνοδεύει πλέον τη βομβιστική επίθεση. Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι ουδείς κάλεσε τον Μιχαλολιάκο να απολογηθεί για το ότι η βόμβα απλώς τον τραυμάτισε. Σε άλλα ερωτήματα πρέπει να απαντήσει. Τα εργαστήρια της Αστυνομίας απεράνθησαν ότι ο εκρηκτικός μηχανισμός είναι ίδιος με άλλους δύο που έχουν τοποθετηθεί από νονούς της νύχτας. Ο ειδικός εφέτης ανακρίτης Ζερβομπεάκος και το Συμβούλιο Εφετών απεράνθησαν ότι η επίθεση κατά Μιχαλολιάκου δε μπορεί να αποδοθεί στη 17Ν (η οποία άλλωστε με ανακοίνωσή της είχε διαψεύσει τις σχετικές φήμες) ούτε σε καμιά άλλη «τρομοκρατική» οργάνωση. Κι αυτό μολονότι ψευδομάρτυρες προχώρησαν σε «αναγνωρίσεις» του Δ. Κουφοντίνα, του Σ. Ξηρού και της Αγγ. Σωτηροπούλου. Ανάμεσα σ' αυτούς, μάλιστα, ήταν και ο Λύτρας, διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Μιχαλολιάκου, ο ίδιος που μπλέκεται και στο «στήσιμο» της υπόθεσης του τροχαίου.

Οφειλει, λοιπόν, ο Μιχαλολιάκος να απαντήσει στο ερώτημα: τι νταλαβέρια είχε και τον έβαλαν στο στόχαστρο μαφιόζικα κυκλώματα; Και επειδή ο ίδιος θα εξακολουθήσει να απαντά σε άλλα αντί αλλων, υπεύθυνος πλέον να απαντήσει είναι ο ίδιος ο Καραμανής που τον κρατά στο πόστο του και τον καλύπτει με δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου.

■ Και στο βάθος εκλογές...

Τους χάλασε τα σχέδια το φοιτητικό κίνημα

Ας αφήσουμε στην άκρη τις δημοσιογραφικές παπαριές περί «αλλογής της απόζεντας», «αλλογής της πρωτοβουλίας», «αιφνιδιασμού του Καραμανή από το Γιώργο» και τα λοιπά και οι αποτιμήσουμε στην ουσία τους τις τελευταίες εξελίξεις, για να βρούμε τις πραγματικές κινητήριες δυνάμεις τους και το διάγραμμα των εξελίξεων.

■ Ατακτη φυγή

Η βασική κινητήρια δύναμη των τελευταίων εξελίξεων είναι το φοιτητικό κίνημα. Το κίνημα των καταλήψεων. Αυτό έξανάγκασε το ΠΑΣΟΚ σε άτακτη φυγή. Το φοιτητικό κίνημα και όχι η εσωτερική αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ, η οποία ούτε φρέσκιες τον Γιωργάκη ούτε επιχειρήσεις να τον φοβήσει. Σας θυμίζουμε το ρεπορτάριο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, στο φύλο μας της 13ης Γενάρη. Βενιζέλος, Λοβέρδος και Κοσμήδης ήταν οι μόνοι που διαφώνησαν με την αναθεώρηση του άρθρου 16. Και μάλιστα, οι δύο πρώτοι δεν διαφώνησαν με την πρόταση του ΠΑΣΟΚ, ολλά με την τακτική στης ψηφοφορίες. Ζήτησαν να μην ψηφίσει τώρα το ΠΑΣΟΚ μαζί με τη ΝΔ, αλλά να διαπραγματεύσει την ψήφο του στην επόμενη Βουλή, όταν η ΝΔ θα τους έχει ανάγκη για να συγκεντρώσει τις 180 ψήφους.

Ο Γιωργάκης, που ήταν τόσο καθημυσαμένος ώστε είχε αρχίσει τα ταξίδια στο εξωτερικό, επιδιώκοντας την προσωπική του διεθνή προβολή και αδιαφορώντας για τα εσωτερικά τεκταινόμενα, πείστηκε ότι απ' αυτή την ιστορία μόνο ο Καραμανής θα έβγαινε κερδισμένος. Το ΠΑΣΟΚ θα έβγαινε χαμένο και τη χασούρα θα τη χρεωνόταν ο ίδιος, ενώ ο Βενιζέλος θα έβγαινε δικαιωμένος και θα αύξανε τους πόντους του στο εσωκομματικό πταχινίδι. Αναζητούσε την αφορμή για την ηρωική έξοδο από την αναθεώρηση του άρθρου 16 και του την πρόσφεραν ο Σταύρους με τον Τραγάκη.

πανεπιστήμια. Πίστευαν, λοιπόν, ότι θα βγάλουν καθαρή και θα ολοκληρώσουν συναντετικά την αναθεώρηση του άρθρου 16. Γ' αυτό και η κυβέρνηση απέκρουε προτάσεις στελεχών της ΝΔ (π.χ. Παναγιωτόπουλος) να προωθήσει πακέτο το άρθρο 16 με το νόμο-πλαίσιο. Δεν ήθελε με τίποτα να χαλάσει το κλίμα συναίνεσης.

Ομως, το κίνημα εξελίχτηκε κόντρα στις προσδοκίες τους. Οι καταλήψεις αντί να μειωθούν αυξάνονται, η εξεταστικολογία αποκρύπτηκε, το μέτωπο δυνάμωσε, οι καθηγητές ακολούθησαν με ζυμώσεις για απεργία διάρκειας. Και όλα αυτά άρχισαν να μετριούνται και στα γκάλοπ. Με διαρροές από το ΠΑΣΟΚ προς το ΚΚΕ (που είχε καταλάβει το ρεύμα και εγκατέλειψε έγκαιρα τη «ρεαλιστική» γραμμή των «κινητοποίησεων μέσα στις εξετάσεις») και προς τον ΣΥΝ, που «έπαιζε» εξαρχής με το φοιτητικό κίνημα.

Ο Γιωργάκης, που ήταν τόσο καθημυσαμένος ώστε είχε αρχίσει τα ταξίδια στο εξωτερικό, επιδιώκοντας την προσωπική του διεθνή προβολή και αδιαφορώντας για τα εσωτερικά τεκταινόμενα, πείστηκε ότι απ' αυτή την ιστορία μόνο ο Καραμανής θα έβγαινε κερδισμένος. Το ΠΑΣΟΚ θα έβγαινε χαμένο και τη χασούρα θα τη χρεωνόταν ο ίδιος, ενώ ο Βενιζέλος θα έβγαινε δικαιωμένος και θα αύξανε τους πόντους του στο εσωκομματικό πταχινίδι. Αναζητούσε την αφορμή για την ηρωική έξοδο από την αναθεώρηση του άρθρου 16 και του την πρόσφεραν ο Σταύρους με τον Τραγάκη.

■ Προσπάθεια ανόρθωσης

Φυσικά, ο Γιωργάκης δεν ήθελε με τίποτα η άτακτη φυγή να

φανεί σαν τέτοια. Γιατί σ' αυτή την περίπτωση δε θα κέρδιζε τίποτα, αλλά θα έχει, αφού η κυβέρνηση προταγόνα -ότι υποχωρεί λόγω της εσωκομματικής πίεσης- θα οκουγάτων πειστική. Εκανε, λοιπόν, εκείνο που θα έκανε στη θέση του κάθε αστός πολιτικός. Προσπάθησε να καλύψει την υποχώρηση και να αποκτήσει πλεονεκτήματα απ' αυτή. Και εν μέρει το πέτυχε, επιλέγοντας τη συνολική αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από την αναθεώρητη διαδικασία, την οποία συνόδευσε με την πρόταση μομφής προς την κυβέρνηση και το αίτημα -για πρώτη φορά- με καθαρό τρόπο- για πρόωρες εκλογές.

Κατάφερε, με τη βοήθεια των ΜΜΕ (φιλικών και μη) να μη φανεί η υποχώρησή του ως νίκη του φοιτητικού κινήματος. Η κυβέρνηση και ο φιλικός της Τύπος δεν έχουν κανένα λόγο να τον κατηγορήσουν ότι υποχωρεί σ' ένα κίνημα, γιατί θα τόνωναν την αυτοπειθηση του κινήματος. Είχαν κάθε λόγο να κατηγορήσουν τον Γιωργάκη ότι υποχωρεί στην εσωκομματική αντιπολίτευση, για να του μουτζουρώσουν το αρχιγικό προφίλ. Οσο για τον φιλοπατρικό Τύπο, είχε κάθε λόγο να κάνει γαργάρα τον πραγματικό ρόλο της άτακτης φυγής και να μιλήσει για «κίνηση ματ» του αρχηγού.

Κατάφερε, ακόμα, ο Γιωργάκης σ' ένα βαθμό να αιφνιδίασε τον Καραμανή. Να του αλλάξει τα σχέδια. Και ως προς το σχεδιασμό των εκλογών, αλλά περισσότερο ως προς την αντιμετώπιση του φοιτητικού κινήματος. Και βέβαια, να μετατρέψει τη συνταγματική αναθεώρηση, το μεγάλο καμάρι του Καραμανή, σε μια φάρσα. Θα πρέπει να δώσει σημαντικά ανταλλάγματα η κυβέρνηση σε Περισσό και ΣΥΝ (αυτά γίνονται

Ακόμα και τότε που το ΠΑΣΟΚ εμφανίζοντας περισσότερο από ποτέ αποφασισμένο να ψηφίσει μαζί με τη ΝΔ την αναθεώρηση του άρθρου 16, ακόμα και τότε που ο Γιωργάκης έπαιρνε πά

Στριμωγμένοι οι φιλοαμερικανοί στο Λίβανο

Βαλόμενος από παντού για την ξετούπωτη φιλοαμερικανική στάση του, ο πρωθυπουργός του Λιβάνου Φαουζάντ Σνιόρα διαφοροποιήθηκε για πρώτη φορά απ' την αμερικανική πολιτική σε συνέντευξη στους "Los Angeles Times" (6/2/07)! Το πραγματικά... εντυπωσιακό γεγονός αφορά στην αντίθεση του Σνιόρα στην αμερικανική απάθεια απέναντι στις ισραηλινές προκλήσεις, τόσο στην Παλαιστίνη όσο και στο Λίβανο, καθώς και στην άρνηση των Αμερικάνων να πέσουν το Ισραήλ να αποσυρθεί από τα αγροκτήματα Σεμπάα που σύμφωνα με τον ΟΗΕ αποτελούν τμήμα της Συρίας. Η κατοχή των αγροκτήματων Σεμπάα απ' τους Σιωνιστές, αποτελεί ένα απ' τα επιχειρήματα της Χεζμπολά για να μην αφοπλιστεί. Γ' αυτό και ο Σνιόρα θελοντας να της αφαρέσει αυτό το επιχείρημα, ζητά απ' τους Αμερικάνους να κάνουν κάτι.

Ο Σνιόρα όμως δεν έμεινε μόνο σ' αυτό. Μίλησε για «πολλά παρόπονα μέσα στον αραβικό κόσμο ενάντια στης ΗΠΑ», οι οποίες έχουν «σπρώξει τον αραβικό κόσμο στην τρομοκρατία», ενώ δεν παρέλειψε να

πλέξει και το εγκώμιο του... Χασάν Νασράλα (ναι, καλά διαβάσατε!) παρουσιάζοντάς τον σαν έναν «άνθρωπο που πιστεύει στο σκοπό του και ο οποίος θυσίασε ακόμα και τον ίδιο του το γιο γι' αυτό το σκοπό».

Εχοντας δεχτεί ισχυρή κριτική απ' τον Πρόεδρο της χώρας Εμīl Λαχούντ και τον πρόεδρο της Βουλής (και αρχηγό της οργάνωσης Αμάλ, που συνεργάζεται με τη Χεζμπολά) Ναμπτίχ Μπέρι για τη στάση του σχετικά με το διεθνές δικαστήριο για την εξιχνίαση της δολοφονίας Χαρίρι (ο Σνιόρα ζητά η σύσταση του δικαστηρίου να γίνει κάτω απ' το άρθρο 7 του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ, για να μην έχει την υποχρέωση να

την επικυρώσει η λιβανέζικη βουλή) και βρισκόμενος αντιμετώπος με μια σοβαρή πολιτική και κοινωνική κρίση από τις διαδηλώσεις της συμμαχίας που ηγείται η Χεζμπολά, ο Σνιόρα κάνει ελγυμούς για να παρουσιάσει ένα άλλο πρόσωπο, όχι τόσο φιλοαμερικάνικο. Δυστυχώς γι' αυτόν, οι Αμερικάνοι του έδωσαν ξανά την πλήρη εμπιστοσύνη τους, διά στόματος του εκπροσώπου Τύπου του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΠΑ, ο οποίος κατανοώντας ότι ο Σνιόρα πιέζεται ασφυκτικά από τη Χεζμπολά και τη Συρία, δήλωσε ότι οι ΗΠΑ στέκονται στο πλάι του για να εξασφαλίσει η επιτυχία της δημοκρατίας στο Λίβανο και η ειρήνη στη Μέση Ανατολή!

Πάντα παρούσα η Αντίσταση στο Νότιο Λίβανο

«Εξ μήνες μετά το τέλος του ιπολέμου με το Ισραήλ, οι αντάρτες της Χεζμπολά επέστρεψαν ανυπάκουα στα σύνορα του Λιβάνου με το εβραϊκό κράτος, μετακινούμενοι σε μοτοποδήλατα και ανεμίζοντας τη σημαία του σιτικού κόμματός τους και εικόνες του ηγέτη τους Χασάν Νασράλα», αναφέρει σε ανταπόκρισή του το Γαλλικό Πρακτορείο την περασμένη Τρίτη (6/2). Συμπληρώνει μάλιστα το δημοσίευμα ότι στο λιμάνι της Τύρου η Χεζμπολά έστησε εικόνες ισραηλινών τανκς που καταστράφηκαν κατά τον πόλεμο του Αυγούστου, στην ταραλιακή πόλη Νακούρα ανάρτησε πελώρια ταπεμέντινα μπλοκ με αφίσες των μαχητών που έπεσαν στη μάχη και πάνω από 300 σημαίες της Χεζμπολά με το καλάσνικοφ και τη γροθιά, ενώ στο χωριό Αΐτα Σάαμπτ, κοντά στα σύνορα με το Ισραήλ, άπλοι μαχητές της Χεζμπολά ανάρτησαν ένα πόστερ με τους αιχμαλωτισμένους Σιωνιστές στρατιώτες που πάστηκαν κοντά στο χωριό αυτό (δίνοντας την αφορμή για την κήρυξη αυτού του πολέμου).

Βέβαια, οι μαχητές της Χεζ-

μπολά δεν «επέστρεψαν» στο Νότιο Λίβανο. Ήταν εκεί καθόλο το διάστημα μετά τον πόλεμο (άσχετα αν δεν έφεραν τον οπλισμό τους). Αυτό το διαπιστώσαμε κι εμείς στην επίσκεψή μας στη χώρα τον περασμένο Νοέμβρη. Ακόμα και στο χωριό Αΐτα Σάαμπτ, που επισκεφτήκαμε, είδαμε με τα μάτια μας τις τοιχογραφίες των Μαρτύρων πλάι στα συντρίμμια, που σε κάποιους να μην πιστεύεις ότι σ' αυτό το μέρος ζούσαν κάποτε 5.000 άνθρωποι (ενώ σήμερα ελάχιστες οικογένειες συνεχίζουν να διαμένουν στα χαλάσματα). Σε όλο δε το δρόμο προς το χωριό φαίνονταν τόσο οι αναρτημένες ει-

κόνες των Μαρτύρων του τελευταίου πολέμου όσο και φυλάκια της Χεζμπολά με εμφανείς της σημαίες της οργάνωσης.

Η Χεζμπολά ποτέ δεν έφυγε λοιπόν από το Νότιο Λίβανο. Η UNIFIL δεν κατόρθωσε να κάνει τίποτα για να την περιορίσει. Απλά οι μαχητές δεν κινούνται με τον οπλισμό παραμάσχαλα. Η τελευταία κινητητήτα της Χεζμπολά δε σημαίνει ότι «επέστρεψε» αλλά αποτελεί μια επιδειξη της δύναμής της και υπενθύμιση προς πάσα κατεύθυνση του ποίος αντιστάθηκε στη σιωνιστική εισβολή. Και καλά κάνει που κάνει αυτή την επιδειξη.

■ Παλαιστίνη

Διάλογος έξω, μαχαίρια μέσα

Μπορεί οι συνομιλίες μεταξύ Χαμάς και Φατάχ να ξεκίνησαν την Τετάρτη στη Μέκκα και η κυβέρνηση της Χαμάς να δηλώνει αισιόδοξη (τουλάχιστον μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, Τετάρτη βράδυ), όμως οι συγκρούσεις μεταξύ των μοχητών της Χαμάς και των δυνάμεων ασφαλείας της Φατάχ συνεχίζονται μέχρι την Τρίτη το βράδυ, με αποτέλεσμα ένα νεκρό και άλλους τρεις τραυματίες (όλοι μαχητές της Χαμάς) και πολλές απαγωγές ένθεν κακείθεν.

Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης (που πρόσκειται στη Χαμάς) για τη δολοφονία και τους τραυματίσμους ευθύνονται οι φρουροί του Νταχλάν που άνοιξαν πυρ σε διερχόμενο αυτοκίνητο στο οποίο μετέβαιναν μαχητές των Ταξιαρχιών Άλ Κασάμ (ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς), με στόχο το ναυάγιο των συνομιλιών στη Μέκκα. Ήταν η δεύτερη φορά που έσπασε η νέα εκεχειρία που συμφωνήθηκε μεταξύ της Χαμάς και της Φατάχ το περασμένο Σάββατο (η πρώτη ήταν λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση της εκεχειρίας, με την εκτέλεση στελέχους της προεδρικής φρουράς, που η Φατάχ απέδωσε στη Χαμάς, χωρίς όμως η τελευταία να αναλάβει καμία ευθύνη).

Παρολαυτά, υπήρξαν και κά-

ποιες κοινές πρωτοβουλίες για τον τερματισμό των εμφυλιοπολεμικών συγκρούσεων, όπως στην πόλη Ντούρα της περιφέρειας Άλ-Χαλλ, όπου αντιπρόσωποι των δύο οργανώσεων καθώς και τοπικοί ήγετες εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση την Τρίτη, με την οποία κατήγγειλαν τα «ύποπτα στοιχεία που επιζητούν να δημιουργήσουν διαφορές και να πυροδοτήσουν εσωτερικές συγκρούσεις για λογαριασμό του Ισραήλ», ενώ οι δύο πλευρές αποφάσισαν κοινές περιπολίες στη Γάζα.

Οι εμφυλιοπολεμικές συ-

Πολεμικός προϋπολογισμός

Ο προϋπολογισμός που παρουσίασε την περασμένη Τρίτη στο Κογκρέσο ο Μπους (2,9 τρισ. δολαρία μέχρι το 2012), ήταν ένας αικόνα πολεμικός προϋπολογισμός. Ένα μεγάλο μέρος του προϋπολογισμού αυτού (γύρω στο 20%) θα πάει για τις ανάγκες του Πενταγώνου που αιχάνονται κατά 11% (με τις υπόλοιπες δαπάνες στο εσωτερικό να μην αιχάνονται πάνω από 1%). 100 δισ. δολαρία θα πάνε στους πολέμους του Ιράκ και του Αφγανιστάν αυτό το χρόνο και 145 δισ. προορίζονται για τους υπόλοιπους πολέμους τον επόμενο χρόνο! Ταυτόχρονα, οι φοροαπαλλαγές των υψηλών εισοδημάτων που έχει εισάγει ο Μπους προτείνεται να... μονιμοποιηθούν.

Αποτέλεσμα; Το 1% των πλουσιότερων Αμερικανών (με εισοδήματα άνω των 400.000 δολ.) θα απολαμβάνουν φοροαπαλλαγές της τάξης των 67.000 δολ., μέχρι το 2012, δηλαδή πάνω από το σημερινό μέσο εισόδημα ενός τυπικού αμερικανικού νοικοκυριού (όπως καταγγέλλουν εκθέσεις του Urban Institute Brookings Institution και του Tax Policy Center). Μπορεί η πολεμική μηχανή και οι πλούσιοι να ταΐζονται επαρκώς, αυτό δε συμβαίνει όμως με τους φτωχότερους Αμερικανούς που θα δουν περικοπές της τάξης των 95 δισ. δολαρίων μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια των κυριότερων κοινωνικών προγραμμάτων, που είναι τα προγράμματα ιατρικής περιθώληψης (Medicare και Medicaid). Περικοπές θα γίνουν και σε προγράμματα που υποστηρίζονται απ' τους «Δημοκρατικούς», συμπεριλαμβανομένων των επιχορηγήσεων πετρελαίου

θέρμανσης στις οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα, προγραμμάτων προσχολικής ηλικίας, κτλ. Η μόνη «καινοτομία» του νέου προϋπολογισμού είναι η υποτιθέμενη επέκταση της ιατρικής περιθώληψης στους ανασφαλιστους, με την παροχή σε κάθε οικογένεια φορολογικής απαλλαγής 15.000 δολ. σαν κίνητρο για τη σύναψη συμβολαίου ιατρικής περιθώληψης (φυσικά μιλάμε για ιατρική κάλυψη από ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, κι όχι τζάμιτα), με αφορμή όμως της φοροαπαλλαγής από όλους υπαλλήλους που έχουν ιατρική περιθώληψη! Γ' αυτό και η «καινοτομία» αυτή χαρακτηρίστηκε απ' τους «Δημοκρατικούς» ως «dead or arrival» (νεκρός κατά την άφιξη).

Αναζητώντας μαριονέτες

Πριν από ένα μήνα το αμερικανικό περιοδικό Newsweek είχε στο πρωτοσέλιδο του τη φωτογραφία του με τίτλο «Ο ποι επικίνδυνος άνθρωπος στη Μέση Ανατολή». Την περοσμένη Δευτέρα, ανώτατο στέλεχος του στρατού του εκτελέστηκε από τις αμερικανικές και κυβερνητικές δυνάμεις του τον θεώρησαν «υπεύθυνο πολυάριθμων απαγωγών και άλλων εγκληματικών ενεργειών». Μια μέρα πριν, βρετανικά στρατεύματα στη Βασόρα εξαπέλυαν πογκρόμ συλλήψεων στελεχών του στρατού του. Ο λόγος φυσικά για τον Μοκτάντα Άλ Σαντρ, τον άνθρωπο που ήρθε σε ένοπλη αντιπαράθεση με τους Αμερικάνους δύο φορές πριν από τρία χρόνια (τον Απρίλη και τον Σεπτέμβρη του 2004), αλλά σήμερα εξακολουθεί να μην απαντά στις αμερικανικές και βρετανικές προκλήσεις.

Κι όχι μόνο αυτό. Σύμφωνα με το περιοδικό Time (2/2/07), οι υπουργοί που στηρίζουν τον Σαντρ υπερψήφισαν το αμερικανικό «σχέδιο ασφολείας» - εκαθάρισης της Βαγδάτης από σουνίτες αντάρτες, σύμφωνα με το οποίο θα αναπτυχθούν 85.000 αμερικανοί και κυβερνητικοί στρατιώτες σε 30 βάσεις «ασφαλείας» (10 απ' τις οποίες έχουν ήδη στηθεί) που θα επιτηρούν την πόλη υπό άμεση αμερικανική καθοδήγηση. Επικαλούμενο μάλιστα ένα τοπικό στέλεχος του στρατού του Σαντρ στην συνοικία Σαντρ Σίτι της Βαγδάτης, το Time αναφέρει ότι μπορεί ο Αμερικανός να καλωσοριστούν ακόμα και στην Σαντρ Σίτι, αν τηρήσουν τη συμφωνία που έχει γίνει με τον Σαντρ!

Δε μπορούμε να γνωρίζουμε κατά πόσο ανταποκρίνονται όλα αυτά στην πραγματικότητα (αν και το Time δεν έχει κανένα λόγο να πει ψέματα σε σχέση με τη στάση του Σαντρ), ένα πάντως είναι σίγουρο. Οτι ο πάλαι ποτέ ρίζοσπάστης σιάτης κληρικός, όχι μόνο έχει από καιρό εγκαταλείψει κάθε ιδέα για ένοπλη αντίσταση στην κατοχή, αλλά ο στρατός του αναλώνεται σε εθνικές εκκαθαρίσεις κατά των Σουνίτων, ερχόμενος πολλές φορές σε ένοπλη αντιπαράθεση με τους Σουνίτες αντάρτες. Ομως οι Αμερικάνοι εξοικολούμενοι να μην του έχουν εμπιστοσύνη, γι' αυτό και συνεχίζουν να τον πρεσάρουν και να χτυπάνε τα πιο αυπάκια σ' αυτούς μέλη του στρατού του, που κάθε άλλο παρά ενιαίος θα πρέπει να θεωρείται.

Οι Αμερικάνοι δεν θέλουν ούτε έναν Σαντρ στην ηγεσία της χώρας που έχουν μετατρέψει σε ατέλειωτη ερείπια. Θέλουν καθαρές μαριονέτες που δεν θα έχουν τις αξιώσεις του Σαντρ στο μεταπολεμικό Ιράκ. Φοβούνται ότι ο Σαντρ (που τέρα απ' τη δύναμη που έχει στη σημερινή κυβέρνηση, με έξι υπουργούς, διαθέτει επιρροή τόσο στην αστυνομία όσο και στο στρατό) θα τους δημιουργήσει προβλήματα στο μέλλον (με την εναντίωσή του για παράδειγμα στην ασύριτη καταλήστευση του πετρελαϊκού πλούτου της χώρας απ' τους κατακτήτες), γι' αυτό και τον πρεσάρουν από τώρα. Οσο γι αυτόν, έχει μετατραπεί σε κύριο στήριγμα των κατακτητών αφού όχι μόνο κρατάει τους Σίτες μακριά από κάθε αντίσταση, αλλά αποτελεί κι έναν βασικό παράγοντα προώθησης του εμφύλιου συνεργαζόμενος πολλές φορές ακόμα και με τις ταξιαρχίες Μπαντρ σε κοινές επιθέσεις κατά των σουνίτων ανταρ-

Το σχέδιο του Πενταγώνου για τη δημιουργία μιας αμερικανικής στρατιωτικής διοίκησης για την Αφρική ενέκρινε στις 6 Φεβρουαρίου ο Μπους. Η Africa Command, γνωστή ως Africom, θα είναι η 5η αμερικανική περιφερειακή βάση επιχειρήσεων και θα επιβλέπει τις αμερικανικές στρατιωτικές δραστηριότητες στην αφρικανική ήπειρο, που βασικό στόχο έχουν, σύμφωνα με ανώτατους αξιωματούχους, την αντιμετώπιση της αυξανόμενης «ισλαμικής απειλής» σε μια σειρά χώρες της ηπείρου,

στα πλαίσια του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας». Στην πραγματικότητα βέβαια, βασικός ανομολόγητος στόχος είναι η υπεράσπιση των στρατηγικών συμφερόντων του αμερικανικού ιμπριαλισμού στην αφρικανική ήπειρο, από όπου προέρχεται το 10% των αμερικανικών εισαγωγών πετρελαίου, και η αναχαίτιση της αυξανόμενης κινέζικης οικονομικής και πολιτικής διεύδυσης.

Σημειωτέον ότι οι ΗΠΑ έχουν ήδη σημαντική στρατιωτική παρουσία και ανά-

μειξή σε αρκετές χώρες της Αφρικής. Στο Τζιμπούτι είναι το κέντρο των αμερικανικών στρατιωτικών επιχειρήσεων στο Κέρας της Αφρικής. Περισσότεροι από 1.500 Αμερικάνοι στρατιώτες έχουν εγκατασταθεί από το 2002 στο Camp Lemonier, το οποίο πρόκειται να επεκταθεί από τα 350 στα 2.400 στρέμματα. Στην Αιθιοπία, Αμερικάνοι αξιωματικοί έχουν εκπαίδευσει μονάδες του στρατού, που εισβάλει πρόσφατα στη Σομαλία και εκδίωξε την Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων από τις περιοχές που

είχε υπό τον έλεγχό της. Στην Αίγυπτο, οι ΗΠΑ χορηγούν κάθε χρόνο στρατιωτικό εξοπλισμό, αξίας 1 δις δολαρίων, ενώ στη χερούληση του Σινά σταθεύει ουδέτεροι δύο τάγματα του αμερικανικού στρατού, με βάση την ειρηνευτική συμφωνία Αιγύπτου - Ισραήλ. Ο αμερικανικός στρατός επίσης έχει εκπαίδευσει «αντιτρομοκρατικές» δυνάμεις στην Αλγερία, στο Τσαντ, στο Μαλί, στην Κένυα, στη Μαυρίτανία, στη Νίγηρα, στη Νιγηρία, στη Τανζανία και στην Ουγκάντα.

Η Μούσα Κάλα υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν

Τέσσερις μήνες μετά την αποχώρηση τους από τη Μούσα Κάλα, με βάση τη συμφωνία των βρετανικών στρατευμάτων και των τοπικών δημογερόντων, οι Ταλιμπάν επέστρεψαν στην πόλη. Η συμφωνία αυτή προέβλεπε να αποχωρήσουν ταυτόχρονα τα βρετανικά στρατεύματα και οι Ταλιμπάν και να πάραμενουν σε απόσταση 5 χιλιομέτρων από την πόλη. Η συμφωνία αυτή προέβλεπε να αποχωρήσουν ταυτόχρονα τα βρετανικά στρατεύματα και οι Ταλιμπάν και να πάραμενουν σε απόσταση 5 χιλιομέτρων από την πόλη. Η συμφωνία αυτή προέβλεπε να αποχωρήσουν ταυτόχρονα τα βρετανικά στρατεύματα και οι Ταλιμπάν και να πάραμενουν σε απόσταση 5 χιλιομέτρων από την πόλη.

Ομως τη νύχτα της 1ης Φεβρουαρίου, 200 περίπου ένοπλοι Ταλιμπάν μπήκαν στην πόλη, αφού πλησίασαν την αστυνομική δύναμη, συνέλαβαν πρωτοβουλίας της πόλης.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Οι συναρμοτάρχης Τομ Κόλινς, εκπρόσωπος των νατοϊκών δυνάμεων, δήλωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος στην πόλη, αλλά χωρίς βιασύνη και όταν η αργανική κυβέρνηση κρίνει ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή.

Μέχρι την τελική νίκη

Η πρώτη νίκη του φοιτητικού κινήματος επιτεύχθηκε. Το ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια και να αποχωρίσει από τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Το κίνημα των καταλήψεων έβαλε ταφόπλακα στη συναίνεση για την αναθεώρηση του άρθρου 16, καθιστώντας την από δω και πέρα διαδικασία διάτρητη, απαξιωμένη, μια διαδικασία-φάρσα.

Η κυβέρνηση απειλεί τώρα ότι θα φέρει σύντομα για ψήφιση το νόμο-πλαισίο. Η κίνηση αυτή αποκαλύπτει την υστεροβουλία της και τον πανικό της. Αφού πάντα έτοιμη, γιατί μέχρι πρότινος τοποθετούσε το νόμο-πλαισίο μετά το τέλος της αναθεωρητικής διαδικασίας; Τα κοινωνικά της ερείσματα είναι ανύπαρκτα: μερικοί πρωτάνεις που παραβιάζουν ωμά τις αποφάσεις των συγκλήτων των πανεπιστημίων και κάποιες ομάδες πανεπιστημιακών λαμόγιων, που για το δικό τους στενό συμφέρον επέλεξαν να παιξουν το ρόλο γλάστρας στις φιέστες της Γιαννάκου.

Η συντριπτική πλειοψηφία της εκπαιδευτικής κοινότητας είναι αντίθετη και στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και στο νόμο-πλαισίο.

◆ Περισσότερα από 350 τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ τελούν υπό κατάληψη από την αρχή του χρόνου.

◆ Η ΠΟΣΔΕΠ πραγματοποιεί απεργία διάρκειας.

◆ Απεργία κήρυξε και η Ομοσπονδία των διδασκόντων στα ΤΕΙ.

◆ ΟΛΜΕ και ΔΟΕ τάσσονται επίσπες ενάντια στα κυβερνητικά σχέδια, συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, πραγματοποιούν στάσεις εργασίας, έχουν κρύψει απεργίες.

Πρέπει να διαθέτεις πολλά καντάρια θράσος για να πηγαίνεις κόντρα σε μια τόσο καθολική αντίθεση. Ομως το θράσος ποτέ δεν έλειψε από τους κυβερνώντες. Και η κυβέρνηση δηλώνει με αναίδεια ότι θα ψηφίσει και την αναθεώρηση του άρθρου 16 και το νόμο-πλαισίο όσο καθολική κι αν είναι η αντίδραση της εκπαιδευτικής κοινότητας. Πού ποντάρει; Ποντάρει στην απομόνωση των αγωνιζόμενων φοιτητών. Ποντάρει στην κούραση. Θέλει να προκαλέσει απογοήτευση και αίσθηση ματαιότητας για τον αγώνα.

Έχουμε, λοιπόν, έναν παραπάνω λόγο να στηρίξουμε αυτή την κινητοποίηση. Να δείξουμε στους φοιτητές ότι δεν είναι μόνοι τους. Να δώσουμε δύναμη και αισιοδοξία στο κίνημά τους. Ενα κίνημα που μπορεί να κατακτήσει την τελική νίκη. Έχει το δίκιο με το μέρος του και τις δυνάμεις να το κατακτήσει. Την ερχόμενη Πέμπτη θα γίνει ένα ακόμη πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Χρέος όλων μας είναι να το μετατρέψουμε σε παλλαϊκό. Να βουλιάξει η Αθήνα. Να σταλεί παντού το μήνυμα της κλιμάκωσης. Να τονωθεί ακόμη περισσότερο το φρόνημα των φοιτητών, να στριμωχτεί η κυβέρνηση.

Ο χειρότερος εχθρός των διεκδικητικών κινημάτων είναι το τέλμα, η ρουτίνα. Απ' αυτό τον κίνδυνο πρέπει να προστατευθεί το φοιτητικό κίνημα και αυτό είναι χρέος όλων μας.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΤΕ

Την αναγκαιότητα της «αυθεντίας», τον μαζοχισμό της ιεραρχίας, το λιβάνισμα του «προσώπου».

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

Στην αυθαρέσια και τις φασιστοειδείς ευημεριφορές. Στους μικρούς καθηγερινούς τυράννους. Στους ανάπτυρους που δεν θέλουν να εκτονώσουν τον μπάτσο που κρύβουν μέσα τους. Στους ανασφαλείς καιροσκόπους που δεν μπορούν να νιώσουν ειρηνικά αν δεν εξουσιάζουν άλλους.

ΜΗΝ ΠΑΡΑΙΤΕΙΣΤΕ

Από το δικαίωμα να είσεστε άνθρωποι. Από το δικαίωμα να υπάρχετε. Από το δικαίωμα να εκφράζεστε. Από το δικαίωμα να αντιστέκεστε.

ΟΡΤΑΝΩΘΕΙΤΕ

Ξερίζετε από τον ραγιαδισμό, τον ωκαδερρισμό, την ιδώτευση, την παθητικότητα και τη βολή. Ξαναβρίτε τη χαρένη ευλογικότητα. Χτίστε την καινούργια ενότητα. Αποκαταστέστε για νέα επικοινωνία για τους ευναδέλφους σας, τους ευεργάτες σας, τους ευνανθρώπους σας...

ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ, ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΤΕ, ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ, ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ, ΑΝΑΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΤΕΙΤΕ, ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΕ,

κοινώς, **ΕΚΦΡΑΣΤΕΙΤΕ** (με λόγους και πράξεις) **ΕΛΕΥΘΕΡΑ**.

Ιεως μπορέσει ο κόσμος να γίνει ανθρωπινότερος...

Xaná 21.10.90

Κείμενο γραμμένο από τον Κωστή Νικηφοράκη για τις εκλογές του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων το 1990. In memoriam...

■ Γλείφτες

Το να γλείφει κάποιος κακομοίρης την εξουσία, προκειμένου να βολεφτεί, μπορεί να το δει κανείς ακόμα και με συμπάθεια. Τι να πεις, όμως, για πανεπιστημιακούς, εκλεγμένους πρυτάνεις μάλιστα, που γλείφουν σαν κοινοί λακέδες. Οπως ο πρύτανης του πανεπιστήμου Θεσσαλίας που προεξόφλησε ότι ο νόμος-πλαισίο της Γιαννάκου «σε κάποια σημεία ξεπερνά τις προσδοκίες μας» και εξέφρασε την... ανησυχία του «εάν θα μπορέσουμε να ανταποκριδούμε σε ένα νόμο σαν κι αυτόν που μας υποσχέδηκε η κ. υπουργός». Παρά το γλείψιμο, όμως, δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι ο εριθρός αυτός διατηρείται στην εκλογή Σαρτζετάκη» και ο Ρουσόπουλος, που αναρωτήθηκε τι είναι χειρότερο, η προσπάθεια Σταύρου να επηρεάσει έξι βουλευτές της ΝΔ ή η απόφαση Παπανδρέου να απαγορεύσει στους βουλευτές του κόμματός του να συμμετέχουν στην αναδεωρητική διαδικασία;

ΥΓ: Τον της Θεσσαλίας συναγωνίστηκε ο της Θράκης πρύτανης, που αποφάνθηκε ότι «και μόνο μ' αυτή την απόφαση η υπουργός Παιδείας θα μείνει στην Ιστορία!»

■ Ούνα ράτσα...

Συζήτηση Γιωργάκη με δημοσιογράφους σε χαλαρό κλίμα στην Ινδία, όπως την καταγράφει το «Βήμα». Λέει ο αρχηγούλης σε έντονο ύφος, όταν του λένε ότι ο Καραμανής έχει ως μοντέλο τον Ανδρέα Παπανδρέου: «Τι έκανε ο Καραμανής; Ποια πρωτοβουλία πήρε διεδώνως; Τι κοινωνικά μέτρα προώθησε; Μόνο λόγια, όπως οι μεταρρυθμίσεις. Και να ξέρετε, το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ μπορεί να το εφαρμόσει το ΠΑΣΟΚ πολύ καλύτερα από τη ΝΔ». Ιδού λοιπόν η παραδοχή: ίδιο είναι το πρόγραμμά τους και ο Γιωργάκης πιστεύει ότι μπορεί να το εφαρμόσει καλύτερα από τον Καραμανή. Ειδικά τις αντιλαϊκές και αντεργατικές μεταρρυθμίσεις.

■ Διαγωνισμός

Διαγωνισμό για το ποιος από τους δύο προσβάλλει περισσότερο τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες έστησαν στη Βουλή τα στελέχη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Στα σχετικά επιχειρήματα ξεχώρισαν ο Πολλύδωρας, που υποστήριξε ότι η ενέργεια του Απ. Σταύρου να ψηφίσει υπέρ της ανα-

■ Ποιοι είναι οι προβοκάτορες:

Τα «νεούλια» του Περισσού, που πλέον δε μπορούν να εκδώσουν και να διαδώσουν την εφημερίδα τους ως ανεξάρτητο έντυπο και τη διανέμουν ως ένθετο του «Ριζοσπάστη», ασχολήθηκαν στο τελευταίο φύλο («Οδηγητής», Φλεβάρης 2007) με την επίδεση με ρουκέτα στην αμερικανική πρεσβεία, την ευδύνη της οποίας ανέλαβε ο «Επαναστατικός Αγώνας». Ο τίτλος του δημοσιεύματος τα λέει όλα: «Τρομοκρατική επίθεση στο αντιμπεριαλιστικό κίνημα!!! Εμάς, όμως, μας έκανε εντύπωση ένας από τους ισχυρισμούς της «ανάλυσης», το οποίο ανέλαβε ο «Επαναστατικός Αγώνας». Ο τίτλος του δημοσιεύματος τα λέει όλα: «Τρομοκρατική επίθεση στο αντιμπεριαλιστικό κίνημα!!! Εμάς, όμως, μας έκανε εντύπωση ένας από τους ισχυρισμούς της «ανάλυσης», το οποίο αρέσει τόσο πολύ στους συντάκτες που το έβαλαν με μεγάλα γράμματα, σαν βινιέτα, στο σώμα του δημοσιεύματος: «Οι δεωρητικοί του μαρξισμού αντιπάλευαν την απομική τρομοκρατία, τόσο για την ανεδαφικότητα και αναποτελεσματικότητά της, όσο και για το προβοκατόρικο στοιχείο που περιέχει!»

Επειδή, εμείς δεν έχουμε τη δεωρητική κατάρτιση της κοπελιάς που υπογράφει το δημοσίευμα και επειδή οι μόνες παραπομπές που έχει στο τέλος είναι η εξής μία: Ριζοσπάστης και ΚΟΜΕΠ, δα δέλαμε να την παρακαλέσουμε, παραβλέποντας όλα τα υπόλοιπα, να μας συστήσει μερικά έργα δεωρητικών του μαρξισμού που μιλούν για το «προβοκατόρικο στοιχείο». Γηράσκουμε αει διδασκόμενοι και δα της είμασταν υπόχρεοι αν μας βοηθούσε. Εκτός αν γράφοντας «οι δεωρητικοί του μαρξισμού» εννοεί την Παπαρήγα, τον Κουτσούμπα και τον Μπογιόπουλο, οπότε ας μη μπει στον κόπο.

Για να σοβαρευτούμε. Ο ισχυρισμός αυτός καταδεικνύει το γενιτσαρικό τρόπο με τον οποίο διαπαιδαγωγούνται οι Κνήτες από την ηγεσία του Περισσού. Πολιτική αγραμματοσύνη, παπαγάλισμα αντιδραστικών ιδεολογημάτων και φανατισμός της άγνοιας.

που η ίδια δήλωνε πριν μερικές μέρες: ότι η αναδεώρηση του συντάγματος δεν είναι κυβερνητική αλλά κοινοβουλευτική διαδικασία. Μέσα στην παραζήλη των χειροκροτημάτων, που την έκαναν να ξεχνά τα βάσανά της, ξέχασε τα αυτονόητα.

■ Θα συμπράξουν:

Δήλωσε ο Παυλόπουλος την περασμένη Δευτέρα, εξερχόμενος του μεγάρου Μαξίμου, όπου συναντήθηκε με τον Καραμανλή: «Συζητήσαμε όμως πρωτίστως για το θέμα της πορείας της Αναδεώρησης του Συντάγματος. Υστερά από την πολιτικώς και δεσμικώς ανεύθυνη στάση του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ κ. Παπανδρέου το βάρος της αναδεώρησης πέφτει στη ΝΔ και στην Αριστερά, η οποία δα μετέχει στις εργασίες. Προγραμματίσαμε έτσι ακριβώς τη δουλειά μας ώστε να κάνουμε αυτό που πρέπει πέρα και έξω από κομματικές λογικές, οι οποίες διακρίνουν το ΠΑΣΟΚ».

Ξέρει κάτι ο Παυλόπουλος και προεξοφλεί τη συμμετοχή Περισσού και ΣΥΝ στη φάρσα της αναδεωρητικής διαδικασίας ή ρίχνει άδεια για να πάσει γεμάτη; Εν πάσῃ περιπτώσει, οφείλουν και τα δυο κόμματα να ξεκαθαρίσουν άμεσα τη δέση τους: δα συμπράξουν με τη ΝΔ νομιμοποιώντας μια διαδικασία κοινωνικά διάτρητη;

■ Εδεσσεινοί

Ειλικρινά δεν καταλάβαμε τι ακριβώς δέλουν να πουν δυο πανεπιστημιακοί (δύο από τους «1.000», όπως υπογράφουν) με παρέμβασή τους στην «Ελευθεροτυπία». Μιλούν για μύδο των «1.000 καθηγητών», που «έσπευσαν να τον εκμεταλλευτούν, για δικούς τους σκοπούς, από τη μια η υπουργός κ. Γιαννάκου και από την άλλη ορισμένα στελέχη της ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ». Δηλώνουν δε ότι «η αισθαίρεται ταύτιση των απόμαν που υπέγραψαν πριν από πολλούς μήνες τα δυο κείμενα, με τις σημερινές κινήσεις των αντίστοιχων ομάδων πρωτοβουλίας, προκάλεσε τη δικαιολογημένη δυσαρέσκεια πολλών απ' αυτούς». Αμα είναι έτσι, άμα αισθάνονται ότι τους χρησιμοποιούν ερήμην τους, γιατί δεν πάρουν πίσω τις υπογραφές τους; Τι στο διάλογο, πανεπιστημιακοί είναι, έδωσαν την υπογραφή τους για να τη διαχειρίζονται εν λευκώ κάποιες ομάδες και να κάνουν παιχνίδι με τη Γιαννάκου; Σαν να μη μας τα λένε καθόλου καλά οι δυο συνδικαλιστές.

■ Αποκαλυπτήρια

Δυο ρεπορτάζ στο ίδιο φύλλο των «Νέων» δίνουν την ίδια ερμηνεία. Το πρώτο: «Για το ΠΑΣΟΚ η αναμέτρηση στο Κοινοβούλιο είχε και μιαν άλλη παράμετρο, την ανοιχτή ρήξη με το ΚΚΕ, το οποίο χαρακτηρίστηκε "αριστερός ψάλτης της ΝΔ". Η εξήγηση είναι μάλλον απλή: Από τις δημοσκοπήσεις διαπιστώνονται διαρροές προς την Αριστερά λόγω της εντύπωσης μέρους της κοινής γνώμης πως τα δύο μεγάλα κόμματα ταυτίζονται στην υπόδεση του άρδρου 16». Το δεύτερο: «Η απόφαση του ΠΑΣΟΚ να σκληρύνει τη στάση του απέναντι στο ΚΚΕ δεν αποσυνδέεται και από τα ευρήματα κάποιων δημοσκοπήσεων που έχει στα χέρια της η αξιωματική αντιπολίτευση και τα οποία δείχνουν ότι οι όποιες απώλειες λόγω του άρδρου 16 ή της συνολικότερης στάσης του για την Παρδεια κατευδύνονται στον χώρο της Αριστεράς και κυρίως στο ΚΚΕ, που εμφανίζει ποσοστά γύρω στο 8% - 8,5%».

Η είδηση είναι προφανώς αληθινή. Διαβάζεται όμως και ίτι μάλλον δα έπρεπε να διαβαστεί διαφορετικά. Υπάρχουν δυο ειδήσεις. Η πρώτη είναι πως τα γκάλοπον διαρροές ψήφων από το ΠΑΣΟΚ λόγω της στάσης του στην αναδεώρηση του άρδρου 16. Η δεύτερη είδηση αφορά το αυτονόητο: οι διαρροές ήταν προς τα αριστερά (αυτονόητο, γιατί η ΝΔ έχει την ίδια δέση με το ΠΑΣΟΚ και επομένως δεν δα μπορούσε να εισπράπει αυτή τη διαρροή των διαφωνούντων με την αναδεώρηση του άρδρου 16). Επομένως, το πολιτικό κόστος, που γινόταν συνεχώς μεγαλύτερο με το φούντωμα των καταλήψεων, είναι αυτό που ανάγκασε το ΠΑΣΟΚ να κάνει τον ελιγμό. Τα κατορδώματα των Σταυροτραγάκηδων ήταν απλώς το αναζητούμενο πρόσχημα. Η επίδεση στον Περισσό ήρθε απλώς σαν απαραίτητο συμπλήρωμα, για να μαζευτεί κάπως η ζημιά.

■ Η επιστροφή του ρόκερ

Εμείς γιατί έχουμε την αίσθηση ότι από τις τελευταίες πολιτικές κινήσεις του Γιωργάκη (ηρόταση μομφής, ανακίνηση σκανδαλολογίας με προσφυγές στον εισαγγελέα) αναδύεται άρωμα Λαλιώτη; Ολα δείχνουν (μετά και το δεύτερο με το Γιωργάκη μετά συζύγων), ότι ο Κιγκινάτος εγκαταλείπει τα κτήματά του και επανέρχεται φορώντας το λαμέ κοστούμι του «γκλαμ ροκ».

■ Για τα εθνικά της δικαιώματα ούτε λόγος

Θυμήθηκαν τη μειονότητα

Αρωμα εκλογών έχουν οι τελευταίες εξαγγελίες της κυβέρνησης για την τουρκική μειονότητα της Θράκης. Τελη Γενάρη, μετά από συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής, ο μεν Παυλόπουλος, αφού χαρακτήρισε το ισχύον καθεστώς παρωχημένο, ανακοίνωσε ότι οι μουσουλμάνοι θα εκλέγουν τις διοικήσεις των ιδρυμάτων τους, ενώ θα ρυθμιστούν και τα συσσωρευμένα χρέη, η δε Μπακογιάννη ότι αποφασίστηκε η άρση ορισμένων κωλυμάτων και ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας. Μια βδομάδα αργότερα η Μπακογιάννη πραγματοποίησε προεκλογικό τύπου περιοδεία σε μειονοτικά χωριά, όπου συναντήθηκε με παράγοντες της μειονότητας και οργάνωσε φιέστες με μπόλικη τηλεοπτική προβολή.

Τα κυριότερα μέτρα που ανακοινώθηκαν είναι τα εξής:

– Αρση των υποθηκών και των χρεών των Διοχειριστικών Επιτροπών Βακουφίων Ξάνθης και Κομοτηνής.

– Εξαίρεση των Βακουφίων από την καταβολή Φόρου Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας.

– Ανανέωση του νόμου 1091/80, ώστε να προβλέπει αιρετές διοικήσεις για τη δια-

χείριση των Βακουφίων.

– Απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας στους μουσουλμάνους που είναι μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδας και την έχουν στρηθεί.

Η Μπακογιάννη είπε και πολλά άλλα μεγαλόπνοα περί ανάπτυξης της περιοχής και μετατροπής της Θράκης σε κομβικό σημείο συνδυασμένων μεταφορών και μείζονα ενεργειακό κόμβο, όμως αυτά δεν αφορούν τη φτωχολογία της μειονότητας. Αφορούν τους καπιταλιστές της περιοχής, ενδεχομένως και κάποιους μειονοτικούς παράγοντες, που η ελληνική κυβέρνηση θέλει να τους πάρει με το μέρος της, απομακρύνοντάς τους από την επιρροή της Αγκυρας. Επίσης, σ' ένα κρεσέντο προεκλογικής υποσχεσιολογίας, υποσχέθηκε προσλήψεις εκτός ΑΣΕΠ μειονοτικών στο δημόσιο σε ποσοστό 5%, των θέσεων που προκηρύσσονται, όπως ισχύει για τις θέσεις σε ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Το πρώτο που πρέπει να παρατηρήσει κανείς είναι πως όσα ανακοινώθηκαν για τα Βακουφία ισχύουν ήδη για την αμύθητη περιουσία της Ελλαδικής Εκκλησίας. Ουδείς διανοήθηκε να πει στον Χριστόδουλο και τους άλλους δε-

σποτάδες πως θα διαχειριστούν την περιουσία τους, για την οποία βέβαια δεν πληρώνουν ΦΜΑΠ, ενώ πρόσφατα πήραν και άλλες φοροαπαλλαγές. Η ύπαρξη άλλων νομικών κανόνων για τα Βακουφίωνα δεν είναι παρά ένα μέτρο εθνικής καταπίεσης της μειονότητας. Οπως μέτρο εθνικής καταπίεσης εξακολουθούσει να είναι ο διορισμός των θρησκευτικών ηγετών από το ελληνικό κράτος, αντί της εκλογής τους, όπως χρόνια τώρα ζητάει η μειονότητα. Το μέγιστο όλων, βέβαια, είναι η άρνηση στη μειονότητα του δικαιώματος να αυτοπροσδιορίζεται εθνικά (τουρκική είναι ο προσδιορισμός που επιλέγει η συντριπτική πλειοψηφία των μειονοτικών), στο όνομα κάποιων ιμπεριαλιστικών συμθηκών, που μιλούν μόνο για θρησκευτικό προσδιορισμό.

Πέρα από τις προεκλογικές ανάγκες της κυβέρνησης, όμως, υπάρχει και άλλος λόγος που οδήγησε στην επίσπευση των σχετικών εξαγγελιών. Εδώ και μερικούς μήνες η τουρκική κυβέρνηση μαζεύει στοιχεία και προσπαθεί να χτίσει μια αποτελεσματική νομική επιχειρηματολογία για να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαιοσύνη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τις παρανο-

μίες σε βάρος των μειονοτικών θρησκευτικών ιδρυμάτων και της περιουσίας τους. Αυτή η κίνηση μάλιστα θα χρησιμοποιηθεί και ως ρελάνς για τις διεκδικήσεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου έναντι του τουρκικού κράτους, τις οποίες προβάλλει στα κοινοτικά όργανα το ελληνικό κράτος. Τρέχουν να προλάβουν, λοιπόν, πριν τους προλάβει η Αγκυρα.

Οσο για τη μειονότητα, αυτή αποτελεί το θύμα της πολιτικής των δυο κυβερνήσεων. Υφίσταται ταξική και εθνική καταπίεση από το ελληνικό κράτος και γίνεται αντικείμενο σπέκουλας από το ακόμη πιο αντιδραστικό τουρκικό κράτος. Και βέβαια, η σπέκουλα του τουρκικού κράτους, ακόμα κι αν πιάνει τόπο, δε μπορεί να χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για να καταπίεσει τη μειονότητα στο πιο βασικό εθνικό της δικαίωμα. Βγαίνει για παράδειγμα ο Περισσός και λέει πολλά και διάφορα, βγάζει βροντώδεις αντιπεριαλιστικές καταγγελίες ενάντια στην κυβέρνηση και τη βαλκανική της πολιτική, αλλά τη μειονότητα εξακολουθεί να την καταπίεσει η μειονότ

Πρυτάνεις-απολογητές της κυβερνητικής πολιτικής

ου Παιδείας.

Κάποιοι σαλτιμπάγκοι, ταχυδικτυλουργοί της συμφοράς, κάνοντας το μαύρο-άστρο έσπασαν κυριολεκτικά τη μέση τους από τους τεμενάδες στη Γιαννάκου.

Οπως εκείνος ο θλιβερός πρύτανης του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας και διευθύνων της Συνόδου, που δήλωσε ότι οι προτάσεις του υπουργείου Παιδείας είναι «ξαιρετικά θετικές», ότι ο νόμος πλαίσιο που θα κατατεθεί στη βουλή «σε κάποια σημεία ξεπερνά τις προσδοκίες μας» και ότι ανησυχεί μήπως «δεν μπορέσουμε ν' ανταποκριθούμε σ' έναν νόμο σαν αυτόν που μας υποσχέθηκε η κ. υπουργός».

Η ο έτερος Καππαδόκης, ο πρύτανης του Δημοκρίτειου Σιμόπουλος, που είπε πως «και μόνο με αυτήν την απόφαση (την πλήρη «αυτοτέλεια» δηλαδή των ΑΕΙ) η υπουργός Παιδείας θα μείνει στην Ιστορία», και ο ανεκδιήγητος Γρυποπολάκης, πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, που έσπευσε από πριν να διατυμπανίσει ότι οι πρυτάνεις

θα εμφανισθούν «σαν μια γροθιά». Η εμετική αυτή στάση προκάλεσε την αντίδραση των πρυτάνεων του Πάντειου Πανεπιστήμιου, του Πανεπιστήμιου της Πάτρας και του Ε.Μ. Πολυτεχνείου. Ετοι οι δυο πρώτοι απείχαν από την ψηφοφορία και ο τρίτος αποχώρησε από τη Συνόδο.

Η σύνοδος των «θεματοφυλάκων» (τρομάρια τους!) του Δημόσιου Πανεπιστήμιου έκλεισε τα μάτια μπροστά στον κίνδυνο να αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος, που θα επιτρέψει την ιδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων και θα συμπαρασύρει μοιραία στην υποβάθμιση και τη λειτουργία με επιχειρηματικά κριτήρια τα δημόσια ΑΕΙ.

Αποσιωπώντας παντελώς το μείζον αυτό θέμα, άναψε στην ουσία, το πράσινο φως στην κυβέρνηση να προχωρήσει στις επιλογές της.

Μάλιστα, οι πρυτάνεις προχώρησαν και παραπέρα, στηρίζοντας ξεδιάντροπα και ανοιχτά την κυβέρνηση στην αναθεώρηση του άρθρου 16, ζητώντας τώρα «ανοιχτά Πανεπιστήμια», όταν ο λόγος για

τον οποίο γίνονται οι φοιτητικές καταλήψεις είναι ακριβώς αυτός, και εκφράζει την αντίδραση, τον ογώνα των φοιτητών ενάντια στην προσπάθεια αναθεώρησης, ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ.

Οι πρυτάνεις ζήτησαν απ' την υπουργό Παιδείας να είναι περισσότερο τολμηρή (πιο επιθετική δηλαδή) και να δημοσιοποιήσει άμεσα, χωρίς καθυστέρηση το νομοσχέδιο για το νόμο πλαισίου.

Σύμφωνα με τα όσα γράφουν οι φυλλάδες, στη Σύνοδο συζητήθηκαν συνοπτικά και οι παράμετροι του υπό κατάρτιση νομοσχέδιου που αναδείχθηκαν ως ζητήματα αιχμής το περασμένο καλοκαίρι με τη δημοσιοποίηση του «Προσχέδιου».

Η Γιαννάκου, ως αυτοκρατορική απεσταλμένη του Μαξίμου «έκρυψε λόγια» μιλώντας με γενικότητες, αφού είχε αυστηρή εντολή να μη δώσει σαφρή στοιχεία και λεπτομέρειες, μιας και το περιεχόμενο της ομιλίας της θα γινόταν ευρέως γνωστό και θα πυροδοτούσε τις αντιδράσεις φοιτητών και πανεπιστημια-

κών καθηγητών που βρίσκονται εδώ και τρεις εβδομάδες στους δρόμους. Ομως ακόμα και έτσι ήταν πολύ αποκαλυπτική ως προς το τίθα σημάνει αυτός ο νέος νόμος πλαισίου για τα Πανεπιστήμια. Η υπουργός μιλήσε για «πλήρη αυτοδιοίκηση, τετραετείς συμφωνίες με το υπουργείο, οικονομική ευελιξία και ευχέρειες που θα δοθούν στις διοικήσεις των ΑΕΙ και για υποχρέωση κατάρτισης εσωτερικών κανονισμών για κοινωνική λογοδοσία». Εν ολίγοις έδωσε μεγαλύτερες αρμοδιότητες στο πανεπιστημιακό κατεστήματος δηλαδή, τους 1000 πανεπιστημιακούς συνομιλητές της, της Πρωτοβουλίας που σημείουν τη «μεταρρύθμιση» και τον «γραφικό» Βερέμη να βρει αποκούμπι και σανίδα σωτηρίας.

Ομως ο απόχοις απ' τα μαχητικά συνθήματα των φοιτητών που έφτασαν στ' αυτιά της, σκορπισμένος στον αέρα του αστικού προαστίου του Καστριού, ταράζει ακόμα τον ύπνο της. Γιατί ξέρει ότι εκεί, στο δρόμο, παίζεται η τύχη της και η τύχη του νόμου της.

παιτούμενα μαθήματα, ανταποδοτικές υποτροφίες κ.λ.π.) που θα φωτογραφίζονται και στους εσωτερικούς κανονισμούς.

Κοντολογίς, από τα λεγόμενα της Μ. Γιαννάκου διεφάνη ότι η κυβέρνηση ετοιμάζει έναν πανομοιότυπο με το «Προσχέδιο», ως προς την ουσία του, νόμο πλαισίου, που εκχωρεί όμως τις περισσότερες αρμοδιότητες -που λιγότελού είναι αυστηρά προδιαγραμμένες- στις διοικήσεις των ΑΕΙ, χωρίς να ορίζει από πριν την παραμικρή λεπτομέρεια.

Γ' αυτό και οι πρυτάνεις χειροκρότησαν. Και η υπουργός αποχώρησε περιχαρής, χαρακτηρίζοντας τη Σύνοδο «ξαιρετικής σημασίας». Προσβλέπει σ' αυτήν, στους πρυτάνεις δηλαδή, τους 1000 πανεπιστημιακούς συνομιλητές της, της Πρωτοβουλίας που σημείουν τη «μεταρρύθμιση» και τον «γραφικό» Βερέμη να βρει αποκούμπι και σανίδα σωτηρίας.

Ομως ο απόχοις απ' τα μαχητικά συνθήματα των φοιτητών που έφτασαν στ' αυτιά της, σκορπισμένος στον αέρα του αστικού προαστίου του Καστριού, ταράζει ακόμα τον ύπνο της. Γιατί ξέρει ότι εκεί, στο δρόμο, παίζεται η τύχη της και η τύχη του νόμου της.

Γιούλα Γκεσούλη

Οι 1.000 αυτόκλητοι συνομιλητές της Μαριέττας

Ως οπαδός του «νηφάλιου διαλόγου» προσπαθούν να λανσαρίστουν οι 1000 περίπου πανεπιστημιακούς καθηγητές, υποστηρικτές της «μεταρρύθμισης» της κυβέρνησης.

Αυτοί οι σιωπηροί εργάτες της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, που ως τώρα δεν έμπαιναν στα αμφιθέατρα παρά μόνο για να διδάξουν, οι ακραιφείς δημοκράτες, που ως τώρα περί αλλα απέριβαζαν, στα μείζονα θέματα του Πανεπιστημίου, που διακυβεύονται στις μέρες μας, προτίμησαν αντί να τα συζήτησουν ανοικτά με τους συναδέλφους τους στα συνδικαλιστικά τους όργανα, να προβούν στη διακίνηση κειμένων για τη συλλογή υπογραφών, με τα οποία στηρίζουν αναφανδόν τις αντιδραστικές αλλαγές στα ΑΕΙ.

Τούτοι οι εκσυγχρονιστές όλων των αποχρώσεων, συγκρότησαν συντονιστική Επιτροπή, που ανέλαβε να παίξει το ρόλο του κολαούζου του υπουργείου Παιδείας και προσπαθούν να πείσουν την «κοινή γνώμη» ότι διεξάγεται ουσιαστικός διάλογος και ότι η πλειοψηφία των πανεπιστημιακών καθηγητών τάσσεται υπέρ των αλλαγών.

Με πολλά ταρατατζούμ, με τη φανερή στήριξη των τηλεοπτικών καναλιών και του Τύπου ανακηρύχτηκαν αυτόκλητοι συνομιλητές του υπουργείου Παιδείας και έδωσαν συνέντευξη τύπου, αφού συναντήθη-

καν με τη Μ. Γιαννάκου.

Υποκρινόμενοι ότι αναζητούν τον ουσιαστικό διάλογο, διατύπωσαν σε κείμενο τα κοινά τους σημεία, συνιστώντας μια αντίληψη πανομοιότυπη με αυτή του Προσχέδιου για το νόμο πλαισίου, που ξεσήκωσε φοιτητές και ΠΟΣΔΕΠ το προηγούμενο καλοκαίρι. Τα «κοινά σημεία» προέκυψαν με βάση τα επί μέρους κείμενα και σχέδια που έχουν κυκλοφορήσει για τη «μεταρρύθμιση» του Πανεπιστημίου από τους: «Πρωτοβουλία Πανεπιστημιακών», «Πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση του Πανεπιστημίου με πυξίδα την κοινή λογική», «ΑΡΣΗ» («Αριστερά Σήμερα») με επικεφαλής τον πρώην πρύτανη του ΕΜΠ Λ. Παπαγιανάκη, αδερφό του γνωστού Παπαγιανάκη του Συναπτισμού), τη Σύγκλητο Πανεπιστημίου Κρήτης, το ΕΛΙΑΜΕΠ, το ΕΣΥΠ.

Στη συνέντευξη τύπου, οι σφρυγκωλάριοι της κυβέρνησης φρόντισαν να μας δώσουν ως πρόγευση μια καλή δύση άκρατης εκσυγχρονιστικής αντίληψης. Καταδίκασαν τα «κλειστά Πανεπιστήμια» λέες και το λουκέτο μπήκε σε αυτά από τους φοιτητές και τους πανεπιστημιακούς συναδέλφους τους για ψύλλου πήδημα. Δεν δίστασαν να ταχθούν στην ουσία υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου 16, κάνοντας νύξη για ανάγκη δημοσιοποίησης από τα κόμμα-

τα της «νέας διατύπωσης του άρθρου και κυρίως του κανονιστικού νόμου». Σε ερώτηση δημοσιογράφου της εφημερίδας μας ομολόγησαν την πίστη τους και συμφωνία τους στη Διακήρυξη της Μπολόνια, η οποία -ως γνωστόν- προτείνει τρεις κύκλους σπουδών (ο πρώτος τριετής), την ενθάρρυνση της κινητικότητας των φοιτητών-πελατών, την καθιέρωση συστήματος πιστωτικών μονάδων κ.λ.π.

Τώρα μάλιστα! «έκαναν τα μούτρα κρέας» της Μ. Γιαννάκου! Η οποία δεν θα έχει κανένα πρόβλημα να πάρει υπόψη της, στη σύνταξη του νομοσχέδιου, τα περίφημα τούτα κοινά σημεία, αφού αυτά είναι καρμπόν του «Προσχέδιου» του καλοκαίριου.

Ας δούμε, λοιπόν, τα κυριότερα απ' αυτά, για τα οποία η υπουργός εξέφρασε μεγάλη ικανοποίηση.

◆ Προτείνεται η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Η δικαιοδοσία για την άρση του περνά στο Πρυτανικό Συμβούλιο και η απόφαση παίρνεται με αυξημένη πλειοψηφία.

◆ Ζητείται

Μια ζωή στην πρώτη γραμμή

Οκαστής Νικηφοράκης γεννήθηκε στις 20 Ιουλίου του 1950 σ' ένα χωριό της Κισσάμου και από μικρός έδειξε τον ασυμβίβαστο χαρακτήρα του. Στο τέλος των γυμνασιακών του σπουδών αποβλήθηκε από όλα τα σχολεία της χώρας ως «ανατρεπτικό στοιχείο». Χρειάστηκε η παρέμβαση ενός «τοπικού άρχοντα», στον οποίο προσέφυγε η οικογένειά του, για να πάρει το απολυτήριο.

Φεύγει για την Ιταλία το 1968, για να σπουδάσει γιατρός. Από την πρώτη στιγμή εντάχθηκε στο αντιδικτατορικό κίνημα (αρχικά στο ΠΑΚ). Μέσα σ' αυτό το κίνημα, αλλά και στο επαναστατικό κίνημα που φούντωνε εκείνα τα χρόνια στην Ιταλία, σφυρολοτεί την επαναστατική του συνειδηση. Είναι από τους ιδρυτές της Ενωσης των Ελλήνων φοιτητών «Νίκος Μπελογιάννης». Τοποθετείται στο μαρξιστικό-λενινιστικό ρεύμα και το 1971 εντάσσεται στο ΑΜΕΕ και την ΟΜΛΕ. Ταυτόχρονα συμμετέχει στο κίνημα της Αυτονομίας. Δεν περιορίζεται στην αντιδικτατορική δράση και στις συγκρούσεις με τους χαριέδες της πρεσβείας, που του στοιχίζουν την ακαίρεση του διαβατηρίου του. Συμμετέχει ενεργά στο μεγάλο κίνημα που χαρακτηρίστηκε ως «θερμό ιταλικό φθινόπωρο», αναπτύσσοντας νόμιμη και κυρίως παράνομη δράση. Οργώνει όλη τη χώρα, παίρνει μέρος σε επιχειρήσεις και συγκρούσεις με την Αστυνομία και τους Ιταλούς φασίστες. Ζει από κοντά το βαρύ χειμώνα της κρατικής καταστολής στη διάρκεια των «μολυβένιων χρόνων» της Ιταλίας. Ζει τη διάσπαση του κινήματος, δένεται με το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, παρακολουθεί από κοντά τη στάση τους. Διατηρεί τους δεσμούς του μέχρι και την ημέρα του θανάτου του.

Επιστρέφει στην Ελλάδα το 1978, κάνει το στρατιωτικό του και στη συνέχεια το αγροτικό του στον Πλάτανο Κισσάμου, όπου άφησε εποχή, γιατί δεν άφηνε σπίτι για σπίτι που να μην επισκεφτεί. Κάνει την ειδικότητα της παθολογίας αρχικά στα Χανιά και μετά στην Αθήνα, στο Γενικό Κρατικό. Μάλιστα, είναι από τους πρώτους γιατρούς εκείνα τα χρόνια που έκανε μετά ειδίκευση για 6 μήνες στη ΜΕΘ. Διορίζεται στο νεούστοτο ΕΣΥ το 1985 και είναι από τα ιδρυτικά μέλη της ΟΕΝΓΕ (Ομοσπονδία των Νοσοκομειακών Γιατρών) και της ΠΠΕΤΣΥ (Παγκρήτια Ενωση Γιατρών ΕΣΥ), της οποίας διετέλεσε και πρόεδρος από το '88. Αρχικά πρόεδρος και στη συνέχεια γενικός γραμματέας του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων από το 1987 μέχρι το θάνατό του. Πρόεδρος της Ενωσης Γιατρών ΕΣΥ Νομού Χανίων από την ιδρυσή της και συνεχώς. Διευ-

θυντής τα τελευταία χρόνια της Α' Παθολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Χανίων. Δημοτικός σύμβουλος 1990-94 και νομαρχιακός 1998-2007 (στις δύο τελευταίες νομαρχιακές εκλογές, αυτός ο δηλωμένος ακροαριστέρος, συνεργαζόμενος με το συνδυασμό του Γ. Κατσανεβάκη, εκλέχτηκε πρώτος σε σταυρούς νομαρχιακός σύμβουλος από όλους τους συνδυασμούς).

Ομως, η δράση του Κωστή Νικηφοράκη δεν καθορίζεται από τις θεσμικές θέσεις στις οποίες εκλεγόταν. Αυτές τις ήθελε για να στηρίζει την εξωθεσμική και αντιθεσμική του

στικά, που βάζει φωτιά στη Νομαρχία και αναγκάζει το Μητσοτάκη να στειλεί τα ΜΑΤ από την Αθήνα. Ο Κωστής είναι από τους βασικούς κατηγορούμενους γι' αυτή την υπόθεση.

Το Σεπτέμβρη του 1992 μετατρέπεται σε διαδήλωση ενάντια στις αμερικανικές βάσεις την επίσκεψη του πατριάρχη στα Χανιά. Δικάζεται στη δίκη των 28 αντιβασικών διαδηλωτών το Γενάρη-Φλεβάρη του 1994. Με αικουάραστη συστηματική δουλειά και χάρη στο τεράστιο κύρος που ήδη διαθέτει στο νομό, καταφέρνει να εντάξει –πέρα από όλο το φάσμα της Αριστε-

Στο τουρκικό στρατοδικείο το 1988. Στο βάθος, μισοσηκωμένος ο Κωστής Νικηφοράκης. Μπροστά του (από πίσω προς τα μπροστά) ο Ν. Μπελαβίλας, Γ. Κουβίδης και Ν. Γιαννόπουλος.

δράση. Δεν έλειψε ποτέ από την πρώτη γραμμή του αγώνα. Οχι μόνο δεν έλειψε, αλλά ήταν αυτός που «τραβούσε» τους όλους.

Από το 1986 πρωτοστατεί στους αγώνες για το κλείσιμο του Κουρουπητού και οργανώνει τις επιτροπές κατοίκων για την προστασία του περιβάλλοντος στο Ακρωτήρι.

Το 1988 πηγαίνει στην Τουρκία μαζί με άλλους ακτιβιστές. Συλλαμβάνεται μαζί με τους Νίκο Γιαννόπουλο, Γιώργο Κουβίδη και Νίκο Μπελαβίλα, επειδή άνοιξαν πανό αλληλεγγύης στο στρατοδικείο που δικάζονταν μελή της Ντερ Βιλ. Αναπτύσσεται τότε ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης και το τουρκικό καθεστώς αναγκάζεται να τους απελάσει στην Ελλάδα.

Το 1990 ιδρύει το κέντρο υποστήριξης τοξικευτημένων στα γραφεία του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων. Εκτότε έχεικολουθεί να στηρίζει συστηματικά τους χρήστες, μαζί με μερικούς γιατρούς της κλινικής του.

Το 1990 πρωταγωνιστεί στην κινητοποίηση ενάντια στις ξένες βάσεις, που ζεκίνησε σαν μια συμβολική κίνηση 30 ανθρώπων και κατέληξε σε ένα κίνημα με εξεγερτικά χαρακτηρι-

ράς- όλους τους φορείς στην Επιτροπή κατά των ξένων βάσεων και της εξάρτησης, την πενταετία 1990-95.

Το 1992 καταφέρνει κυριολεκτικά να αρπάξει από τα χέρια της Εκκλησίας τα φιλόπτωχα συστήτια του Αγίου Νικολάου της Σπλάντζιας και τα μετατρέπει σε «Κοινωνική Παρέμβαση – Συστήτια Σπλάντζιας». Με το δικό του τρόπο επιβάλλει «φορολογία» στους «έχοντες» της πόλης, για να λειτουργήσουν τα συστήτια και να μπορούν να προσφέρουν ένα πιάτο φαγητό κάθε μέρα και μια σακούλα με ειδή πρώτης ανάγκης κάθε Σάββατο στις άπορες οικογένειες της περιοχής. Εκεί βρίσκουν καταφύγιο οι φτωχοί, οι εξαθλιωμένοι, οι καραβίες των μεταναστών και των προσφύγων που βγαίνουν στις παραλίες της περιοχής. Λειτουργεί ιατρείο και οδοντιατρείο κοινωνικής αλληλεγγύης. Παιδική βιβλιοθήκη-στέκι για τα παιδιά της γειτονιάς. Οργανώνει μαθήματα ελληνικών για μετανάστες.

Το μαύρο καλοκαίρι του 2002, το καλοκαίρι της τρομούστεριας, ο Κωστής, έχοντας και την εμπειρία της Ιταλίας, είναι από τους πρώτους που κινητοποιή-

είται για την οργάνωση κινήματος αλληλεγγύης. Συμμετέχει σ' αυτό το κίνημα μέχρι και τη μέρα του θανάτου του. Καταθέτει ως μάρτυρας στην πρώτη δίκη της 17Ν και καταγγέλλει το «έγκλημα του Ευαγγελισμού». Στο εφετείο δηλώνεται ως μάρτυρας του Δ. Κουφοντίνα, αλλά η υπεράσπιση τού ζητά να καταθέσει και πάλι για τα βασινιστήρια του Σάββα στον Ευαγγελισμό. Το φέρει βαρέως που αναγκάζεται να μιλήσει και πάλι ως γιατρός και όχι ως επαναστάτης κομμουνιστής, αλλά έχει μάθει να βάζει το συλλογικό πάνω από το προσωπικό. Βρίσκει την ευκαιρία, όμως, να στειλεί το μήνυμά του: «Για μένα ο Κουφοντίνας είναι σύντροφος», λέει χαμογελώντας και τους αφήνει κάγκελο.

Μολονότι είναι χτυπημένος από τον καρκίνο και εξαντλημένος από τις συνεχείς θεραπείες στην Ιταλία και εδώ, εξακολουθεί την πολύμορφη δράση του. Στο συνδικαλισμό, στην κοινωνική αλληλεγγύη, στην επαναστατική πολιτική. Στην πρώτη γραμμή μέχρι την τελευταία του μέρα.

Ηταν μια μουντή κρύα μέρα περασμένο Σάββατο στα Χανιά. Λες και θρηνούσε ακόμα και η φύση για το θάνατο του Κωστή Νικηφοράκη. Του «Κωστή» όπως τον ήξεραν και τον φώναζαν όλοι. Εκανοντάδες είναι οι Κωστήδες στα Χανιά, ένας όμως ήταν «ο Κωστής». Ο άνθρωπος στον οποίο κανείς δε μπορούσε να πει όχι. Γιατί ο ίδιος δεν είχε πει ποτέ όχι, όταν του ζητούνταν να περιθάλψει αρρώστους, να συνδράμει πρόσφυγες και μετανάστες, να ταΐσει πεινασμένους, να πρωθήσει ζητήματα, να μπει μπροστά σε αγώνες. Αυτή την καθολική αναγνώριση και αποδοχή την έβλεπες στα πρωτοσέλιδα των τοπικών εφημερίδων, που μόλις είχαν κρεμαστεί στα περίπτερα όταν

βγήκαμε από τη Σούδα στο κέντρο της πόλης: «Εφυγε ο αγωνιστής γιατρός». Στις μέσα σελίδες ένα απελευθερωτικό κατεβατό από δηλώσεις πολιτικών παραγόντων και ψηφίσματα φρέσκων, που μιλούσαν για τις αρετές του εκλιπόντος και την τεράστια κοινωνική του προσφορά.

Ομως το τι προγματικά σήμαινε ο Κωστής για τα Χανιά το ειδαμει αργότερα. Οταν το φέρετρο με τη σορό του διήνυσε μερικά χιλιόμετρα μέσα στην πόλη. Από το σπίτι του (μια απλή, παλιά μονοκατοικία), στη Σπλάντζια, εκεί όπου και το έργο ζωής του Κωστή, η «Κοινωνική Παρέμβαση - Συστήτια Σπλάντζιας», και από τη Σπλάντζια στο κοιμητήριο της πόλης. Το ειδαμει στα πρώτα περίπτερα του πλήθους που συγκεντρώ-

Ενας σπάνιος άνθρωπος

Το παρακάτω κείμενο δημοσιεύτηκε στη χανιώτικη εφημερίδα «Κήρυκας» (ναι, στην εφημερίδα του Μητσοτάκη). Η αναδημοσίευσή του καθιστά περιττό κάθε δικό μας σχόλιο.

Υεια, Κωστή!

**Δεν χρειάζεται να κατακτήσουμε τον κόσμο
Αρκεί να τον ξαναφτιάξουμε από την αρχή**

Θηκε (πρέπει να ξεπερνούσε τα 2.000 όπωμα), στα δάκρυα που χαράκωναν τα πρόσωπα, στους λυγμούς ανδρών και γυναικών καθώς για πάνω από δυο ώρες περνούσαν σε μια απελειωτή ουρά για να τον αποχαιρετίσουν από κοντά, στις κουβέντες στα πεζοδρόμια, όπου στήναμε αυτή. Και στο ζεστό παρατεταμένο χειροκόρτημα που συνέδευε κάθε εμφάνιση της σορού του: έξω από το σπίτι του, στη Σπλάντζια όταν έφτασε και όταν αναχώρησε η πομπή, στο νεκροταφείο κατά την άφιξη και στο τέλος, όταν η σορός καταδύοταν στο μνήμα: το ύστατο χειροκόρτημα και οι φωνές «αθάνατος Κωστή». Το έβλεπες και σε κάτι άλλο. Στα ελάχιστα στεφάνια που στάλθηκαν στην κηδεία. Πέντε μετρήσαμε όλα κι όλα κι αυτά μάλλον από κακό υπολογισμό στάλθηκαν. Και δεν ήταν από αρχές και φορείς. Καμιά αρχή, κανένας φορέας δεν διανοίθηκε να ξοδέψει λεφτά για στεφάνι. Δεν ξέρουμε αν τους το είχε μηνύσει ο ίδιος (μιλούσε φυσιολογικά για τον επερχόμενο θάνατο), αλλά ήταν σαν να τον έβλεπαν όλοι να τους κουνάει το δάχτυλο: «τα λεφτά να πάνε στη Σπλάντζια». Και εκεί πήγαν, όπως ειδαμε από τις αποφάσεις φορέων που δημοσιεύτηκαν στον Τύπο. «Για δέκα χρόνια θα τρώνε οι φτωχοί», μας είπε ένας Χανιώτης σύντροφος και πρέπει να ξει δίκιο.

Οι αρχές ήταν εκεί: νομάρχης, δημοτικοί και νομαρχιακοί σύμβουλοι, βουλευτές, δεσποτάδες, παπάδες, συνδικαλιστές, εκπρόσωποι όλων σχεδόν των μαζικών φορέων της πόλης. Επί

Κωστή, είχε μέρες να βρέξει, όμως ούτε ο ουρανός άντεξε φαίνεται και έβαλε τα κλάματα όταν άκουσε την είδηση. Την είδηση πως δεν θα είσαι πια κοντά μας, πως άνοιξες τα φτερά σου και πέταξες.

Μα δεν έρει ο ουρανός, κι ούτε όσοι κλαίνε, συντροφάκο, πως άνθρωποι σαν κι εσένα δεν πεθαίνουν ποτέ. Μα γίνονται κραυγή στα χελή των απελπισμένων, τραγούδια στους δρόμους του αγώνα, ελπίδια των φτωχών, όνειρο των καταπιεσμένων και εφιάλτης των καταπιεστών. Δεν αξίζει λοιπόν να λυπτάται κανείς, γιατί θα ζεις για πάντα. Ο τελευταίος είναι αυτός που νιώθει τον πόνο του συνανθρώπου του σαν να είναι πόνος δικός του». Σαν τέτοιο επαναστάτη θα σε θυμόμαστε, συντροφάκο. Αλληλέγγυο στους πρόσφυγες, στους άστεγους, στους φτωχούς, αλλά και στην πρώτη γραμμή όλων των κοινωνικών αγώνων: μια ζωή με αξιοπρέπεια, για ελευθερία και δικαιοσύνη, για κοινωνικές ανατροπές. Άλλωστε, όπως κι εσύ έγραψες στο τελευταίο ημερολόγιο αλληλεγγύης: «Οσο κι αν επιτίθεται η βαρβαρότητα, οι αντοχές μας θα τους τρομάζουν». Νιώθουμε ευτυχισμένοι που είχαμε την τύχη να συμπορευτούμε μαζί σου σ' αυτούς τους αγώνες. Καλό ταξίδι, σύντροφε.

Εκ μέρους των φοιτητών του Πολυτεχνείου Κρήτης
Το ΔΣ του Συλλόγου Φοιτητών ΠΚ

Στις γραμμές του αγώνα μετράμε έναν λιγότερο.

Εφυγε ένα πολικάρι, ένας γενναίος αγωνιστής.

Φτώχυνε η Κρήτη.

Θα θυμόμαστε πάντα τη θαρραλέα φωνή του.

Θα τον θυμόμαστε πάντα όρθιο στους δύσκολους καιρούς.

Τα πιο βαθιά και ειλικρινή μου συλλυπητήρια στη συντροφίσα, στα παιδιά του, στους δικούς του ανθρώπους.

25 Ιουνίου 2003: Ο Κ. Νικηφοράκης προσέρχεται στον Κορυδαλλό, για να καταθέσει στη δίκη της 17Ν.

Δημήτρης Κουφοντίνας

Φυλακές Κορυδαλλού, 2 Φλεβάρη 2007

Δε θα ξεχάσουμε ποτέ, Κωστή, πως ήσουν ο πρώτος που ύψωσε τη δυνατή φωνή του, καταγγέλλοντας το έγκλημα του Ευαγγελισμού, το δύσκολο εκείνο καλοκαρι του 2002. Οταν δικαιώμαστα κατακτημένα με αίμα πετίονταν στα σκουπίδια, όταν βιάζονταν συνειδήσεις, όταν η υστερία σκιάζει τα πάντα, ήσουν η πρώτη ακτίνα φωτός στα σκοτάδια της τρομολαγνείας. Δε θα ξεχάσουμε ποτέ ότι στάθηκες αγέρωχος στο βήμα και στην πρώτη και στη δεύτερη δίκη και κατήγγειλες τις αθλιότητες των διωκτικών μηχανισμών, της πρακτικές των ιεροεξεταστών, τη νομιμοποίηση των βασανιστηρίων, την επιστροφή στο μεσαίωνα. Θεωρούμε τους εαυτούς μας τυχερούς που συνάντησαν έναν τέτοιο ογκωνιστή. Θα σε θυμόμαστε πάντοτε όρθιο, σύντροφε Κωστή.

Χριστόδουλος Ξηρός
Φυλακές Κορυδαλλού, 2 Φλεβάρη 2007

σης του Κωστή, που προσδιόρισαν και καθόρισαν την κοινωνική του δράση.

Κι ώστερα, η τελευταία διαδήλωση. Μια διαδήλωση με το πανό μπροστά (με μια από τις αγαπημένες φράσεις του Κωστή: «Δεν χρειάζεται να κατακτήσουμε τον κόσμο. Αρκεί να τον ξαναφτιάξουμε από την αρχή»), με δεκάδες κόκκινες σημαίες ν' αικολουθούν, με συνθήματα («Κωστή ζεις, εσύ μας οδηγείς») και τραγούδια («Pantiera rosa», «Πότε θα κάνει ξαστερί»).

Μια πολυτληθή πομπή, εκατοντάδες άνθρωποι, διέσχισαν τους κεντρικούς δρόμους της πόλης και ανηφόρισαν προς το κοιμητήριο για τον ύστατο χαιρετισμό. Ήταν η τελευταία διαδήλωση του Κωστή. Οπως θα την ήθελε. Οπως άξει σ' αυτόν τον Ανθρώπο, τον αγωνιστή γιατρό, τον σκαπανέα της κοινωνικής αλληλεγγύης, στον

πρώτη

κλάματα και του έλεγε ότι αισθάνεται τύφεις για τα ψέματα που ανογκάστηκε να πει. Για το αν είναι ψυχικά άφρωστος ρωτήστε τους φύλακες, είπε προς τους δικιαστές. Χαρακτήρισε τα όσα λέιτο ο Τελίος σενάρια της Αντιτρομοκρατικής που κυκλοφορούσαν στα ΜΜΕ και δήλωσε πως ο ίδιος δεν συμμετείχε ούτε στην ενέργεια κατά Ανδρουλιδάκη ούτε στην ενέργεια κατά Παλαιοκρασά και πως ο Τελίος τον «δίνει» για να αποσείσει τις δικές του ευθύνες, γιατί φαίνεται πως έπαιζε σημαντικό ρόλο.

Στη συνέχεια, επιχειρήθηκε να διαβάστει επιστολή της συζύγου του Τέλιου προς το δικαστήριο, η οποία δήλωνε πώς επειδή κινδύνευε δε μπορεί να εμφανιστεί στο δικαστήριο και επελέξει να στελει επιστολή! Αντέδρασε άμεσα η Γ. Κούρτοβικ που υπέβαλε έντοστα. Δε μπορεί να διαβάζονται επιστολές αντί μαρτυρίας, είπε. Αν ήθελε η κ. Τέλιου ας ερχόταν να καταθέσει ως μάρτυρας. Η εισαγγελέας κατάφερε να εκτεθεί για μια ακόμη φορά, προτείνοντας να αναγνωστεί η επιστολή, διότι είναι έγγραφο! Η Γ. Κούρτοβικ επωνήλθε αναλυτικότερα, εξηγώντας ότι δε μπορεί να είναι έγγραφο, δηλαδή μέσο απόδειξης, μια επιστολή που δεν απευθύνεται σε κάπιον τρίτο, αλλά απευθύνεται προς το δικαστήριο. Και μάλιστα, να ζητείται η ανάγνωσή της σ' αυτό το στάδιο, όταν η πλειοψηφία των κατηγορούμενων έχει απολογηθεί και δεν έχει ούτε τη δυνατότητα αντίκρουσης των όσων ενδεχομένως αναφέρονται σ' αυτή την επιστολή. Ο συνήγορος του Τέλιου Ν. Πρωτέκδικος, νομικός που αν μη τι άλλο ξέρει κολά τη δικονομία, δήλωσε ότι δεν επιμένει στην ανάγνωση της επιστολής και η έδρα ανακουφισμένη δεν την ανέγνωσε. Γ' αυτό λέμε ότι κατάφερε και πάλι να εκτεθεί η εισαγγελέας.

Στη συνέχεια διαβάστηκαν όλα όσα είχε επικαλεστεί στην απολογία του ο Τελιος (μεταξύ αυτών και μπόλικα πρακτορολογικά δημοσιεύματα) και μια σειρά γνωματεύσεις κρατικών νοσοκομείων στα οποία έχει νοσηλευτεί ο Τελιος. Θέσαμε υπόψη γιατρού όλα όσα αναφέρονται σ' αυτά τα έγγραφα και μις είπε πως αν αλληθεύουν, τότε ο Τελιος δεν θα έπρεπε να είναι έξω αλλά να νοσηλεύεται σε Ψυχιατρική κλινική. Αυτός, όμως, είναι έξω και μάλιστα οδηγεί και αυτοκίνητο!

ΟΙ Μυλωνάς ζήτησε να δηλώσει η υπεράσπιση Τέλιου ποια φαρμακευτική ογιωγή αικολουθεί αυτό το διάστημα ο Κ. Τέλιος, γιατί αν απλώς παίρνει αντικαταθλιπτικά χάπια, τότε δεν έχει κανένα πρόβλημα και επιβεβαιώνεται ο ισχυρισμός ότι έδωσε μια θεατρική παράσταση. Ο Ν. Πρωτέκδικος απάντησε πως ο ίδιος δεν έχει σπουδάσει ιατρική για να μπορεί να απαντήσει και πως αν υποβάλλεται αίτημα ψυχιατρικής προγματογνωμοσύνης, όπως σε προηγούμενη συνεδρίαση είχε δηλώσει ο Ι. Μυλωνάς ότι θα υποβάλλει, η υπεράσπιση Τέλιου δεν έχει αντίρροπο.

Ακολούθησε η υποβολή ερωτήσεων στον Π. Σερίφη, με τη διευκρίνιση του Ι. Μυλωνά, ότι η κατάσταση της υγείας του Π. Σερίφη δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτή του Κ. Τελίου. Ανογνωρίζει ότι είναι βαρύτατα άρρωστος και δεν θέλει να τον ταλαιπωρήσει. Η διαδικασία θύμιζε θέατρο παραλόγου: Ο Ι. Μυλωνάς έκανε ερωτήσεις, αντλώντας υλικό από την απολογία του Π. Σερίφη στην πρωτοβάθμια δίκη (τότε που κατήγγειλε την προανακριτι-

κή και ανακριτική του απολογία ως προϊόν βασισμού (τηρίων) και ο Π. Σερίφης απαντούσε: «Κύριε πρόεδρε, έχω τοποθετηθεί, δεν έχω να απαντήσω τίποτα, για περισσότερες διευκρινίσεις θα απαντήσει ο συνήγορός μου κ. Θεμιστοκλής Σοφρός!»

Πριν αρχίσει την απολογία του ο Γ. Σερίφης, η συνήγορος πολιτικής ογωγής Ο. Τσόλκα κατέθεσε αντίγραφο της Κατάστασης Ασφάλισης Προσωπικού της εταιρίας Βεργέτη, το οποίο –όπως είπε– η πολιτική ογωγή Ζήτησε και έλαβε με εισαγγελική παραγγελία, στο οποίο φαίνεται ότι ο Ήρ. Κωστάρης το Σεπτέμβρη του 1989 «απουσίασε αδικαιολογήτως μία ημέρα από την εργασία του», διότι έχει 24 ημερομίσθια και επομένως «ψεύδεται». Συζήτηση επί του θέματος δεν έγινε, διότι απουσίαζε η υπεράσπιση Κωστάρη. Δε θελουμε να προτρέξουμε, αλλά αναφωτιόμαστε τι σημασία μπορεί να έχει αυτό, πέρα από τη δημιουργία εντυπώσεων. Γιατί, βέβαια, πουθενά δεν αναφέρεται ποια είναι η μέρα που απουσίαζε ο Κωστάρης από τη δουλειά του. Σταματάμε εδώ, γιατί σήγουρα θα υπάρξει απάντηση από πλευράς υπεράσπισης Κωστάρη. Σημειώνουμε απλά, για μια αικόμη φορά, αυτό που είναι παρκοίνως γνωστό: ο Κωστάρης δεν έχει να αντιπαλέψει μια άδικη κατηγορία. Εχει να αντιπαλέψει το μητσοτακέικο (με όσα αυτό σημαίνει).

Μετά το διάλειμμα, ο Γ. Σταμούλης, που στο μεταξύ ήρθε στο δικαστήριο, δήλωσε πως ο Κωστάρης έχει ήδη απολογηθεί και μετά την απολογία του δε μπορούν να έρχονται έγγραφα και να ζητείται να αναγνωστούν. Αντού αναγνώσετε, θα τα πούμε, κατέληξε. Εισιγγέλεας και πολιτική αγωγή είχαν την ίδια άποψη: να αναγνωστεί το έγγραφο. Αυτό αποφάσισε και το δικαστήριο. Ο Γ. Σταμούλης κατέθεσε στο δικαστήριο αντίγραφο της καρτέλας ενσήμων του Η. Κωστάρη, από την οποία φαίνοταν πως ο Σεπτέμβρης του 1989 δεν ήταν ο μοναδικός μήνας που ο Κωστάρης είχε 24 ημερομίσθια. Για σειρά μηνών την ίδια και την επόμενη χρονιά ο Κωστάρης φαίνεται να κάνει 23 ή 24 ημερομίσθια. Η Ο. Τσόλικα απάντησε ότι δεν κατέθεσαν την καρτέλα για να υποστηρίξουν ότι ο Κωστάρης απουσίαζε από την εργασία του την ημέρα της ανθρωποτονίας Μπακογιάννη, αλλά για να υποστηρίξουν ότι ο ισχυρισμός του ότι ήταν τακτικός στην εργασία

Ο ίδιος ο Κωστάρης είπε πως ποτέ δεν είπε πως δεν έλειψε ποτέ από τη δουλειά του. Είπε πως ποτέ δεν έλειψε αδικαιολόγητα. Μπορεί να πήρα ένα τηλέφωνο και να ζήτησα άδεια από τη δουλειά. Νέος ήμουν, μπορεί να ξενύχτησα, μπορεί οτιδήποτε. Αν ελειπτά αδικαιολόγητα, η συγκεκριμένη εταιρία δεν θα με κρατούσε στη δουλειά. Έχω κάνει απεγνωσμένη προσπάθεια για να βρω στοιχεία και έχω να αντιταλέψω τη δημιουργία εντυπώσεων. Έχω δηλώσει ότι εκείνη την ημέρα δεν ήμουν εκεί. Δηλαδή θι θέλουν να πουν, ότι ήμουν στη 17Ν και μια φορά το μήνα έλειπτα;

Ο Γ. Σερίφης ξεκίνησε θυμιζόντας ότι είναι η Πέμπτη φορά που δικάζεται σε μια πολιτική δίκη μετά το 1977. Ολες οι διώξεις σε βάρος του στηρίχθηκαν στο «κάτι ακούστηκε», «κάτι είπε κάποιος» και... «έλα Σερίφη να απολογηθεί». Κατήγγειλε τον κρατικό εξουσιαστικό φασισμό, τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, τον Γρυλ-

λάκη, που ζητάει έκδοση στις ΗΠΑ, τον χρυσοχοϊδη, τον εισαγγελέα της πρώτης δίκης που χωρίζει κάθε φορά που πρότεινε ισόβια, τον δικαστή που μειούμφισε στην περίπτωσή του που ροχάλιζε έξι ώρες και ξυπνούσε μόνο στις ποινές. Αυτόν που θεώρησε αξιόπιστες μεταμεσονύκτιες καταθέσεις τρομοκρατημένων ανθρώπων.

Σκοπός τους –είπε- είναι να τρομοκρατήσουν ότι κινείται και ανωνύζει.

κρατήσουν, ή κινεῖται καὶ αγωνίζεται ενάντια στην παγκόσμια με βραβεύοντα. Σε ό, τι με αφορά, δε θα με τρομάξουν. Θα παραμείνω όρθιος στους κοινωνικούς απελευθερωτικούς αγώνες. Γ' αυτό δεν έχω για τίποτο να απολογηθώ. Ας παρουσιάσουν επιτέλους τα στοιχεία που λένε ότι έχουν. Επί σαράντα χρόνια, από τα στρατοδικεία της χρύντας μέχρι τα ειδικά δικαιοστήρια του χαφιεδότρομονόμου, ό, τι ήταν να ειπωθεί επιώθηκε. Με την απειλή, τη λάσπη, τη μαύρη προπαγάνδα, θέλουν να μας καθηλώσουν. Δεν πρόκειται να τους περάσει. Από αυτό που φοβούνται οι καπιταλιστές εκμεταλλευτές δεν πρόκειται να γλιτώσουν. Το εξεγερτικό καζάνι κοχλάζει. Ζητώ να διαβαστεί ό, τι έχω καταθέσει από τον ανακριτή μέχρι την πρώτη δίκη. Αν δεν το κάνετε εσείς, θα το κάνω εγώ.

Στη συνέχεια, κατήγγειλε αυτή τη δίκη ως μια διεκπεραιωτική διαδικασία επιβεβαίωσης των προηγούμενων καταδικών. Αναφέρθηκε στην απόρριψη όλων των ενστάσεων και ειδικά της ένστασης για τον πολιτικό χαρακτήρα της δίκης. Εμείς οι πολίτες –είπε– που δεν κάνουμε τέχνη την πολυγλωσσία, ξέρουμε ότι αυτή η δίκη είναι πολιτική. Τίποτε άλλο εκτός από πολιτική δεν ειπώθηκε σ' αυτή τη δίκη. Το ειδικό καθεστώς μαρτυρά επίσης τον πολιτικό χαρακτήρα αυτής της δίκης. Οι στόχοι, τα θύματα, ήταν όλοι πολιτικοί. Εκτός αν εννοείτε ότι τα θύματα είχαν αφανείς συναλλαγές με τους θύτες. Οταν διαβάζετε ιδεολογικά και πολιτικά κείμενα της συγκεκριμένης οργάνωσης, τι άλλο εκτός από πολιτική κάνετε;

Καταφέρθηκε ενάντια στο εφεύρημα της ηθικής αυτουργίας, που δεν έχει καμιά σχέση με το χαρακτήρα των κινημάτων, όπως είπε. Στα κινήματα κανένας δεν εκτελεί διαταγές, όλοι συμμετέχουν εθελοντικά. Ηθική αυτουργία δεν υπάρχει στην Αριστερό και στα κινήματα και απορώ πως για Αριστερά δεν έχει ξεσηκωθεί. Σαν ελεύθερος πολίτης αισθάνομαι ντροπή να με θεωρούν παρασυρόμενο. Κανένας αριστερός, αντιεξουσιαστής, αναρχικός δε δέχεται να εκτελεί διαταγές. Κατίγγειλε, επίσης, τους στημένους από την Ασφάλεια επαγγελματές φυεδομάρτυρες. Την άρνηση του δικαστηρίου να επιτρέψει τη μετάδοση της διοικικαστικής από τα αρδιοτελεοπτικά

οιασκαλαίας από τη ραϊστική ηπειρών μέσα. Το πλήρες φακέλωμα άσων προσέρχονταν να παρακολουθήσουν τη δίκη. Η συνωμοσία του διαπλεκόμενου Τύπου, που πρώτα συκοφάντησε τους κατηγορούμενους και μετά έθαψε την υπόθεση. Χαρακτήρισε την εισαγγελέα εκπρόσωπο Τύπου της υπουργού (εννοώντας τη Μπακογιάννη), που έκανε επιδειξη εξουσίας και εκδικητικότητας. Αναφέρθηκε στην παρουσία εκπροσώπων της οικονομικής ολιγαρχίας στη δίκη, με συμπεριφορά κράτους εν κράτει, που κανένα δικαστήριο δεν τολμησε να βάζει στη θέση τους, αικόμα και όταν απειλούσαν τους δεμένους κατηγορούμενους. Κατήγγειλε ότι ο Μίλερ κα-

η Μπακογιάννη επέβαλαν τη νέα δίωξη του με τη μορφή έφεσης. Τα ανεπάγγελτα λουκουμόπαιδα της επαγγελματικής πολιτικής κάστας, με την αγορασμένα πτυχία και την εξασφαλισμένη καριέρα –είπε– μας αποκαλούν τεμπλήδες, ανεπάγγελτους καθηλωτές. Η κόρη Μητσοτάκη μας κατηγορεί ότι σουλατσάραμε στην Ευρώπη και δεν κάναμε αντίσταση. Η κόρη εκείνου που έπρεπε να καθήσεται στο ίδιο σκαρινί με τους Απριλιανούς. Το δικό μου «πόθεν έσχεσ» είναι τα 15.000 εργατοένσημα. Τα δικά του ποια είναι; Οταν αυτοί έβγαζαν βαλίτες τα λεφτά και αγόραζαν οικόπεδα στην Ελβετία, εγώ γύριζα με 300 δολάρια από την Αυστραλία για να συμβάλω στον αντιδικτατορικό αγώνα του λαού μας. Οσο για τους συγκατηγορούμενούς μου πληρώνουν όλοι με το θάψιμό τους στους γκρίζους τάφους του Κορυδαλλού.

Σε ό,τι με αφορά, δεν εκλιπαρώ για την ελευθερία μου. Η φασιστική τρομοκρατία δεν θα περάσει με όποια μορφή κι αν εμφανιστεί. Οι απελευθερωτικοί αγώνες θα συνεχιστούν μέχρι την τελική νίκη.

Αυτή ήταν μια δήλωση, τόνισε ο Γεράσιμος Σερίφης. Ζητώ εδώ να διαβαστεί ή να αποδοθεί σε θέμα που αφορά την Ελλάδα.

ξαν επειδή ήθελαν να εμπλέξουν αυτόν. Αυτό είναι εν μέρει αλήθεια, απάντησε ο Γ. Σερίφης. Από την περίοδο της δικτατορίας με εμφάνιζαν σαν έναν από τους πιο καταζητούμενους ανθρώπους και έλεγαν διάφορα παραραμύθια. Δείτε τα βιβλία του Παπαχελά και του Λαμπτρόπουλου και θα καταλάβετε. Μια που με ρωτάτε για τον Κωστάρη, θα σας πω ότι ο πατέρας του ήταν μετανάστης στο Μόναχο. Ο πατέρας του Ηρακλή ήταν φανατικός οπαδός του Μπακογιάννη, που είχε μια αντιδικτατορική δράση στο ραδιοσταθμό του Μονάχου. Είναι αδύνατο να πιστέψω ότι δεν είχε περάσει κάτι στο γιο του. Δε μπορώ να πιστέψω ότι ο Ηρακλής μπορούσε να κάνει τίποτα ενάντια στο Μπακογιάννη. Τα παιδιά αυτά είναι μικρότερα από μένα, συζητήσεις έχουμε κάνει, όχι μεγάλες συζητήσεις, αλλά τα παιδιά ξέρανε πως εγώ αγωνίζομαι για ορισμένα πράγματα. Ο Θωμάς δούλευε στον αδερφό μου. Πράγματι έκανε δυο δουλειές και εγώ βοήθησα να πάσει δουλειά και στην ΕΘΕΛ. Μιλάγμε κοινωνικά και κινηματικά, αλλά δε μου εκμυστρεύθηκε ποτέ τίποτε άλλο.

Η εισαγγελέας, σε προφανή αμηχανία, προσπάθησε να πει ότι τον Σερίφη τον δίωξαν οι δικαστικές αρχές γιατί αυτές είχαν την κατάθεση του Παύλου, και όχι η Αντιτρομοκρατική, γιατί αυτή είχε μόνο την κατάθεση του Χριστοδούλου! Δεν χρειάζεται, βέβαια, να σχολιάσουμε αυτή τη σκέψη. Ούτε την παρατήρηση της «δεν είστε όμως ο μόνος αντιεξουσιαστής! Δηλαδή, εμμέσως ζήτησε από τον Γ. Σερίφη να εξηγήσει γιατί αυτόν και όχι κάππιον αλλο. Τέλος, ρώτησε τον Γ. Σερίφη γιατί χαρακτήρισε την εκτέλεση Μπακογιάννη «αισιόδορη πράξη» στο «Εθνος» της 18.7.2002, όταν είχαν συλληφθεί όλοι και όχι το 1989! Εύλογα απάντησε ο Σερίφης, ότι δεν είχε δώσει καμιά συνέντευξη πριν. Τότε ήταν και ο ίδιος διώκομενος, ο δημοσιογράφοι είχαν κατασκηνώσει κάτω από το σπίτι του, όλοι περιμένοντας ότι θα τον συλλάβουν, του ζήτησαν συνεντεύξεις και στη συζήτηση τον ρώτησαν και για τον Μπακογιάννη και είπε τη γνώμη που πάντα είχε.

Ο αναπληρωτής επανήλθε στις τοπικέτσεις Παύλου. Αυτά που είπε στην πρώτη δίκη πιστεύω ότι είναι η αλήθεια, απάντησε ο Γ. Σερίφης. Για τη σημερινή του θέση δεν ξέρω, δεν

Έχω συζητήσει με τον άνθρωπο, δεν μπορώ εγώ να ερμηνέψω τον Παύλο τι λέει κάθε φορά.

Απαντώντας σε ερωτήσεις της έδρας, ο Γ. Σερίφης απάντησε ότι βέβαια γνώριζε τον Χριστόδουλο Ξερό, αλλά βέβαια είναι ψευδέστοι πότι τον άκουσε μια φορά να μιλάει κι αφέσως του είπε «πάρε τ' άρματα». Πολλές

φορές –είπε– έχει παρευρεθεί σε εκδηλώσεις σε πανεπιστημιακούς χώρους, αλλά δε θυμάται ποτέ τον Χριστόδουλο να είναι ομιλητής. Τον Σάββα δεν θυμάται να τον έχει δει ποτέ, ούτε στο μαγαζί του θείου του Αργύρη Τσακαλία. Τον Κουφοντίνα τον γνώρισε στη φυλακή, γιατί προσαυλίζονταν μαζί. Τον Γιωτόπουλο τον γνώρισε στο δικαστήριο. Δεν τον είχε γνωρίσει την περίοδο της δικτατορίας, γιατί ήταν στη Γαλλία, ενώ ο Σερίφης στη Γερμανία. Τον Παπαναστασίου δεν τον θυμόταν από τη Γερμανία, ο ίδιος όμως του έχει πει ότι τον είχε δει στο σπίτι που είχαν οι Ελληνες μετανάστες στη Στουτγάρδη.

■ 207η συνεδρίαση Τριτη, 6.2.07

Μνήμες φρικτές της μετεμφυλιακής περιόδου, τότε που βασίλευε ο μοναρχοφασισμός, έγινησε η εισοδημάτων της έδρας του έκτακτου τρομοδικείου, όταν κατηγόρησε (καλύπτοντας την κατηγορία πίσω από μια ερώτηση) την Αγγελική Σωτηροπούλου, ότι και μετά τη σύλληψη του Δημήτρη Κουφοντίνα και την ανάληψη απ' αυτόν της πολιτικής ευθύνης για τη δράση της 17Ν, αυτή δήλωσε ότι τα αισθήματά της γι' αυτόν δεν άλλαζουν και μάλιστα έκανε κι ένα γέμο μαζί του. Προφανώς, η κ. Κουτζαμάνη θα ήθελε να δει τη Σωτηροπούλου να βγαίνει στα κανάλια και να καταγγέλλει τον Κουφοντίνα, όπως εξαναγκάζονταν να κάνουν γυναίκες κομμουνιστών στα μαύρα χρόνια του μοναρχοφασισμού.

Η Σωτηροπούλου, βέβαια, δε «μάστησε». Απάντησε με την αξιοπρέπεια και την υπερηφάνεια που αρμόζει σε μια γυναίκα της δικής της ποιότητας: Ο Δημήτρης -είπε- είναι ένας ζεχωριστός άνθρωπος. Έχει απόλυτη συνέπεια στη ζωή του με όποιο κόστος. Και κει κάτω που βρίσκεται το μόνο που τον νοιάζει είναι τα προβλήματα που αφορούν όλο τον κόσμο. Για τους άλλους νοιάζεται, όχι για τον εαυτό του. Αυτά που σας λέω δεν είναι ωραία λόγια, είναι η πραγματικότητα.

Κατά τα άλλα, η Α. Σωτηροπούλου δεν είχε τίποτα να πει. Ο, τι είπα στην πρώτη δίκιη ισχύει και τώρα, ξεκαθάρισε από την αρχή. Αν θέλετε να με ρωτήσετε κάτι, ρωτήστε με. Οι ερωτήσεις κράτησαν περισσότερο από δυο ώρες. Από τους δικαστές –πρέπει να το παραδεχτούμε- ήταν ερωτήσεις με σεβασμό προς την προσωπικότητά της. Χωρίς υπονοούμενα και χωρίς προσπάθειες παγδέυσής της. Όσο για τις απαντήσεις της, ήταν και πάλι σαφέστατες, χωρίς περιθώρια παρερμηνειών και χωρίς καμιά ταλάντευση. Είχε για μια αικόμη φορά την ευκαιρία να μιλήσει για τη ζωή της με τον Δ. Κουφροντίνα και να δώσει αποστομωτικές απαντήσεις στη λασπολογία για «οικόπεδο», «βίλες» και «πολυτελή ζωή». Τα λιγοστά περιουσιακά τους στοιχεία (ένα σπίτι στις ερημιές του Βαρνάβα και μια μικρή επαγγελματική εγκατάσταση μελισσοκομίας στην Κερατέα) έχουν αποκτηθεί με διαφορνή τρόπο, που φαίνεται από επίσημα παραστατικά. Με δάνεια, με επιδοτήσεις, με βοήθεια συγγενών. Αυτό που παρουσιάστηκε ως βίλα δεν είναι παρά ένα μισοτελειωμένο σπίτι, που το κατοικήσαν και συνέχισαν να το χτίζουν μόνοι τους και με τα λήγα χρήματα που έβγαζαν από τη δουλειά τους.

Αντίθετα από τους δικαστές, οι εισαγγελείς επέδειξαν έλειψη σεβασμού και διάθεση δημιουργίας εντυπώσεων (την ίδια διάθεση επέδειξε και ο εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών). Προσπάθησαν να «πατήσουν» στο γεγονός ότι η Σωτηροπούλου, στην απολογία της στον ανακριτή, επανέλαβε όσα είχε πει στην Αντιτρομοκρατική για τον Δ. Κουφοντίνα και όχι αυτά που κατέθεσε απολογούμενη στην πρώτη δίκη. Αυτό, όμως, είναι παλιό έργο, όπως εύστοχα σημείωσε η Σωτηροπούλου. Οταν μετά την έκρηξη στον Πειραιά την κάλεσαν στην Αντιτρομοκρατική, δεν τη ρώτησαν τίποτα για τον Κουφοντίνα. Δεν ήξεραν τίποτα γ' αυτόν. Την κάλεσαν απλά ως πρώην σύζυγο του Σάββα. Τι να τους έλεγε, λοιπόν; Οτι πριν μερικές ώρες ο Δ. Κουφοντίνας της είχε αποκαλύ-

ψει τη συμμετοχή του στη 17Ν και εξαφανίστηκε; Να κατέδιδε το σύντροφό της, τον πατέρα του παιδιού της; Αυτό δεν το απαιτεί ούτε ο αστικός νόμος. Οταν απολογήθηκε στον ανακριτή, είχε δημιουργηθεί ένα υστερικό κλίμα σε βάρος της. Οι τηλεεισαγγελείς απαιτούσαν τη σύλληψή της. Εγκαλούσαν τις δικαστικές αρχές που δεν την είχαν ακόμα στελεί στον Κορυδαλλό. Δεν είχε, λοιπόν, άλλη επιλογή παρά να επαναλάβει αυτά που είχε πει στην Αστυνομία. Ήρθε μετά στο πρώτο δικαστήριο και είπε πως ακριβώς είχαν γίνει τα γεγονότα εκείνο το βράδυ της 29ης προς 30ή Ιούνη 2002. Για τη δική της θέση στη δίκη αυτό δεν είχε καμιά σημασία. Δεν προέκυπτε κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο για την δίαιτα. Ανασκαλεύεται όμως και πάλι αυτό το ζήτημα για τη δημιουργία εντυπώσεων και μόνο, οι οποίες έπεισαν στο κενό.

Ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος, τελευταίος στον κατάλογο των κατηγορούμενων, απολογήθηκε διαβάζοντας ένα κείμενο οχτώ χειρόγραφων σελίδων, εστιασμένο στην καταγγελία της καταδίκης του για θητική αυτουργία, και αρνήθηκε να απαντήσει σε οποιαδήποτε ερώτηση.

Η καταδίκη μου σε 21 φορές ισόβια για θητική αυτοπρογία –έπει- παραβιάζει το τεκμήριο αθωάστητας, το δίκαιο της απόδειξης και συνιστά νομικό σκανδάλο. Το δικαστήριο δεν έκανε τίποτα περισσότερο από το να υπο-

ποτα περισσότερο από το να θέλει γράφει ασμένως την προηγθείσα καταδίκη μου από τα ΜΜΕ, κατά τα πρότυπα της χοντρικής επιταετίας. Καταδικάστηκα σαν αρχηγός από την Αστυνομία μέσω των μίντια και όχι από τη Δικαιοσύνη. Ηθική αυτούργα δεν υπήρξε. Είχαμε κοτ' επίφαση δίκη. Δίκη θέστρο που υπογράφει προ-αποφασισμένες καταδίκες. Απόδειξη το σκανδαλώδες σκεπτικό, που συνιστά μνημείο αιθαίρεσίας, αδικοπράξιας και καταρράκωσης της Δικαιοσύνης. Ολα τα επιχειρήματα με τα οποία ανασκέυαζα τις κατηγορίες έμειναν αναπάντητα. Επινόσαν μια σειρά χοντροειδείς απάτες για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Ως προς αυτό ο Α. Γιωτόπουλος
έφερε μερικά παραδείγματα με τηρώ-
το την προανακριτική και ανακριτική
κατάθεση του Τσελέντη, στις οποίες
πουθενά δεν αναφέρεται κάποιος Γιω-
τόπουλος να συναπφοριστεί, αλλά μό-
νο Κυριακόπουλος ο Σύρος Τσέλ-

Ληψη, δίκη και καταδίκη του έκανε αναφορές στο βιβλίο του Σάββα Ξηρού, που κυκλοφόρησε πρόσφατα.

Γνωρίζω –είπε- ότι αυτή η δίκη δεν είναι συνέχεια της πρωτοβάθμιας. Κανένα σημείο όμως δεν τη διαφοροποιεί. Μοιάζουν σαν δύο σταγόνες νερού. Το ίδιο θα κάνει και το δικαστήριό σας. Δεν έχει άλλη επιλογή για να μου επιβάλλει την ποινή που απαιτούν οι επικυριάρχοι. Δεν πρόκειται λοιπόν να ξεδιαμαρτάνω δις. Δεν θα κάνω ό,τι έκανα στην πρώτη δίκη. Δεν θα απαντήσω σε καμιά ερώτηση. Οποιος ενδιαφέρεται, άλλωστε, για την ουσία και όχι για τους τύπους μπορεί να ανατρέξει στα πρακτικά της πρώτης δίκης. Οσο για τα πειστήρια, αυτά είχαν προσαναγγελθεί τουλάχιστον ένα μήνα πριν τη συλληψή μου. Δε μπορεί να πιστέψει κανείς ότι οι δύο πιο σοβαρές μυστικές υπηρεσίες στον κόσμο δε θα

φροντίζαν να κατασκευάσουν κάπιοια «πειστήρια». Τα πειστήρια αυτά, ενώ ενδεχομένως θα μπορούσαν ν' αποτελούν τεκμήριο για μια μεμονωμένη εγκληματική πράξη, δεν αποτελούν τεκμήριο ούτε καν ότι ήμουν απλό μέλος της 17Ν. Γιατί είναι υπερβολικά εύκολο σαν είδος πειστηρίων για να 'ναι αλληλινό και γνήσιο για μια δραστηριότητα που εκτείνεται σε 27 χρόνια. Είναι οξύμωρο και κωμικό να υποστηρίζεται η άποψη ότι κάπιοις ήταν μέλος της 17Ν επί 27 χρόνια και δε συμμετείχε σε πράξεις.

Ο Α. Γιωτόπουλος αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις. Ο Ι. Μυλωνάς, όμως, ενθάρρυνε την εισαγγελέα να διατυπώσει τις ερωτήσεις της για να καταγραφούν στα πρακτικά. Η εισαγγελέας έκανε μερικές ερωτήσεις, δεν πήρε απαντήσεις και σταμάτησε, λιγοτίδεν είχε νόημα να συνεχίσει, όπως επίτε. Στη συνέχεια, με αίτημα της υπεραρσπίτης Γιωτόπουλου, διαβάστηκαν τα πρακτικά που περιλαμβάνουν την απολογία του στην πρώτη δίκη. Η ανάγνωση θα συνεχιστεί αύριο.

■ 208η συνεδρίαση
Τετάρτη, 7.2.07

Επί τρίωρο περίπου συνεχίστηκε η ανάγνωση των πρακτικών που περιλαμβάνουν την απολογία Γιωτόπουλου στην πρώτη δίκη. Μάλιστα, ο Α. Γιωτόπουλος παρακολουθούσε προσεκτικά την ανάγνωση των πρακτικών και σε αρκετές περιπτώσεις διόρθωσε τους δικαιοστές που δε διάβασαν σωστά κάποια λέξη. Μετά το τέλος της ανάγνωσης, σε σύντομη δήλωσή του, ο Ι. Μυλωνάς χαρακτήρισε νομικό σκάνδαλο την καταδίκη Γιωτόπουλου για θητική αυτούργα.

Στη συνέχεια ο εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών Η. Αναγνωστόπουλος αναφέρθηκε σε απόφαση καταδίκης του Ν. Παπαναστασίου για κλοπή το 1985. Φρόντισε και πήρε, όπως είπε, τη σχετική δικαστική απόφαση. Πριν προχωρήσει στην παουσιάση και το σχολιασμό της απόφασης, η υπεράσπιση Παπαναστασίου υπέβαλε ένσταση. Δεν ξέρω τι λέει το αμερικανικό δίκαιο –είπε ο Σπ. Φυτράκης- αλλά το ελληνικό δίκαιο

δεν επιτρέπει να εισάγονται έγγραφα μετά την απολογία ενός κατηγορούμενου. Η αποδεικτική διαδικασία ως προς αυτόν τον κατηγορούμενο έχει ολοκληρωθεί και μόνο με μια ακραία κατασταλτική ερμηνεία μπορούμε να πούμε ότι θα εξακολουθούμε να φέρνουμε έγγραφα και να επανερχόμαστε. Ο Η. Ανωγνωστόπουλος υποστήριξε πως η αποδεικτική διαδικασία δεν έχει ολοκληρωθεί, πως συνεχίζεται με τις απολογίες άλλων κατηγορούμενων και οι υποθέσεις συνεκδικάζονται. Επομένως, έχει δικαίωμα να προσκομίσει νέα στοιχεία. Υποστήριξε ότι δεν αιφνιδιάζει τον κατηγορούμενο, γιατί φέρνει μια δικαστική απόφαση που αφορά τον ίδιο. Την αναζήτησε -κατέληξε- γιατί ο Παπαναστασίου στην απολογία του αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις γι' αυτό το θέμα.

Ο Ν. Παπαναστασίου δήλωσε ότι θα ζητήσει να απολογηθεί εκ νέου και συνήγοροί του ότι αν ξεκινήσει αυτή η ιστορία θα ζητήσουν να εξεταστούν μάρτυρες. Η εισαγγελέας υποστήριξε τα ίδια με την πολιτική άγωγή (οποία πρωτοτυπία!). Ο Π. Ρουμελιώτης έκεκαθάρισε ότι η συγκεκριμένη απόφαση δεν έχει καμιά σχέση με την υπόθεση που εκδικάζεται. Ο μόνος λόγος για τον οποίο έρχεται αυτή η απόφαση και ζητείται η ανάγνωση της είναι για να δημιουργηθούν εντυπώσεις και να απαξιωθεί ο Παπαναστασίου. Σε καμιά δίκη δεν διαβάζονται αποφάσεις που αφορούν άλλες υποθέσεις. Η ανάγνωση του ποινικού μητρώου θεωρείται αρκετή. Έρχεται μια απόφαση που αφορά τον Παπαναστασίου στο τέλος της δίκης, γεωσεράμιστ χρόνια μετά τη σύλληψή του για τη συγκεκριμένη υπόθεση. Τίχει. Στη φρενάριση του ισχυρού βεβαίως μεταρρύθμιση. Πάντως, το γεγονός ότι δύο διαφορετικοί συνήγοροι πολιτικής άγωγής έκαναν το ίδιο πράγμα για δύο διαφορετικούς κατηγορούμενους (προσκόμισαν μετά την απολογία τους έγγραφα που μπορούσαν να τα είχαν προσκόμισει μήνες πριν) δείχνει ανυπαρξία πραγματικών αποδείξεων ενοχής, που καταβάλλεται προσπάθεια να ισοσταθμιστεί με τη δημιουργία εντυπώσεων. Είχαν συνθίσει στο κλίμα της τρομούστερίας, όπου ακόμα και η μεγαλύτερη παπάρα εμφανίζόταν ως «απράνταχτη απόδειξη», και ζορίζονται κάπως τώρα που το κλίμα είναι πιο ήπιο. Το ίδιο πρόβλημα φαίνεται να έχει και η εισαγγελέας, γι' αυτό και συντάσσεται τόσο απροκάλυπτα ακόμα και με τις χειρότερες «χοντράδες» της πολιτικής άγωγής.

ποτα δε θα προσθέσει αυτή η ανάγνωση, πλην της προσπάθειας απαρξίας του καπηγορούμενου. Μ' αυτή τη λογική, θα έπρεπε να φέρουμε όλες τις αποφάσεις που αφορούν δίκες καπηγορούμενων στο πορελθόν, για να στοιχειοθετήσουμε μέσω αυτών καταδικαστικές κρίσεις. Πέρα απ' αυτό, όμως, η αποδεικτική διαδικασία σε σχέση με τον Παπαναστασίου έχει τελιώσει. Γ' αυτό έρχεται και σας λέει ότι θελει να απολογηθεί ξανά. Και εμείς θα ζητήσουμε δυο μέρες προθεσμία να δούμε και τα άλλα έγγραφα της δικογραφίας, να εξετάσουμε και δυο μάρτυρες και να μπούμε έτσι σ' ένα πραύλο κύκλο που δε θα τελειώνει πτοτέ.

Κανείς δε μπορεί να πει ότι δε γνώιζε την ύπταρξη της συγκεκριμένης απόφασης, σημείωσε ο Σπ. Φυτράκης. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας μπορούσε το δικαστήριο, η κατηγορούσα αρχή, η πολιτική συγκίνηση να ζητάσει να προσκομιστεί αντέρ-

γη να ζητησει να προσκομιστει αυτη τη απόφαση. Γιατι δεν το έκανε; Γιατι το ζητά η πολιτική αγωγή τώρα, μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας; Ο νόμος και ουσιαστικά και γραμματολογικά δε δίνει αυτή τη δυνατότητα σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας. Είναι καταχρηστική προσβολή των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου. Τόσες ενστάσεις κάναμε και τις απορρίψατε, δε θα δεχτείτε ούτε αυτό το τελευταίο, που τόσα δικαιοτήρια το έχουν δεχτεί;

Μετά το διάλειμμα ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο «απορρίπτει το αίτημα περί αναγνώσεως του συγκεκριμένου εγγράφου». Ετσι, η προσπάθεια των Αμερικανοβρετανών να δημιουργήσουν εντυπώσεις την τελευταία στιγμή έπεσε στο κενό. Και κατάφερε να εκτεθεί και η εισαγγελέ-

Στις 12, 13 και 14 Δεκέμβρη του 2006 έγιναν εκλογές στο εργοστάσιο της Φίλιπ Μόρρις για την εκλογή νέου ΔΣ στο σωματείο των εργαζόμενων. Η παράταξη της Αμεσης Δημοκρατίας, που πρωτοστάτησε και πρωτοστατεί ενάντια στις αυθαιρεσίες της Φίλιπ Μόρρις και για την κατάργηση της ξεπουληματικής επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας, βγήκε ενισχυμένη απ' αυτές τις εκλογές, αν και η ενίσχυση ήταν πολύ μικρότερη σε σχέση με το κύρος και την εκτίμηση που έχει στους εργαζόμενους της Φίλιπ Μόρρις. Σ' αυτό έπαιξε καταλυτικό ρόλο η τρομοκρατία που οικήθηκε στους εργάτες, να μη ψηφίσουν την Αμεση Δημοκρατία, γιατί διαφορετικά δεν θα γίνει η μεταφορά του εργοστάσιου στον Ασπρόπυργο και έτσι θα χάσουν τη δουλειά τους!

Η Αμεση Δημοκρατία με τη δύναμη των τριών συμβούλων που διαθέτει πλέον στο ΔΣ του σωματείου, σε συνδυασμό με τη χρόνια παθογένεια της «ανάθεσης» (οι εργαζόμενοι αναθέτουν στους συνδικαλιστές την πρωθητη και λύση των αιτημάτων τους) δε μπορεί να υλοποιήσει μόνη της άμεσα την κατάργηση της εκπρόθεσμης έφεσης και των τριτανακοπών κατά της απόφασης 1959/2006 με την οποία καταργήθηκε η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας. Το ίδιο ισχύει και για μια σειρά άλλα αιτήματα, όπως η μετατροπή των παράνομων συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου κ.λπ.

Δύο μέρες μετά τις εκλογές και πριν καλά-καλά αρχίσουν οι συζητήσεις μεταξύ των μελών και των φίλων της για τη συνδιαμόρφωση της μετεκλογικής τακτικής της, η Αμεση Δημοκρατία δέχτηκε πρόταση από την παράταξη του Θ. Κούβαρη ΑΣΠ (που είχε στηρίξει την ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας και όλες τις πρακτικές των εργατοπατέρων του Αλεβίζοπουλου) για συγκρότηση κοινού προέδρου. Οι εκπρόσωποι της Αμεσης Δημοκρατίας δέχτηκαν την πρότα-

■ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ο λύκος κι αν εγέρασε...

Παραβιάζουν συμφωνία, ξανασυντάσσονται με την εργοδοσία

ση, με την προϋπόθεση συμφωνίας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, το οποίο αποδέχτηκαν οι Θ. Κούβαρης, Ι. Κωνσταντακέλος και Μ. Χρυσανθακόπουλος, που έχουν εκλεγεί μέλη του ΔΣ. Παραθέτουμε το πλαίσιο συμφωνίας των δύο παραπότερων, που δημοσιοποιήθηκε στις 19 Δεκέμβρη 2006 και που σύμφωνα με δηλώσεις του Θ. Κούβαρη έτυχε της αποδοχής του 80% των μελών και φίλων της παράταξής του:

«Για την από κοινού υπεράσπιση των δικαιωμάτων και συμφερόντων των εργαζόμενων στην ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΒΕΣ (ΦΙΛΙΠ ΜΟΡΡΙΣ) καθίσταται αναγκαία η συνεργασία μας και η μεταξύ των έξι εκλεγμένων συνδικαλιστών μας συγκρότηση προεδρείου στο ΔΣ του Σωματείου μας για να πετύχουμε τους εξής κοινούς μας στόχους:

1. Την ματαίωση της έφεσης και των τριτανακοπών κατά της 1959/2006 δικαστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς για να επανέλθουμε στο προγιόμενο εργασιακό και μισθολογικό καθεστώς.

2. Την μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου σε όσους συμβασιούχους καλύπτουν τις προϋποθέσεις του νόμου.

3. Την διατήρηση των τμημάτων και την εξασφάλιση των θέσεων εργασίας και της απασχόλησης σε αυτά όλων των εργαζόμενων εδώ στον Πειραιά και στον Ασπρόπυργο.

4. Την διασφάλιση της οκταώρου εργασίας στα γραφεία και των κεκτημένων.

5. Την εξασφάλιση ανθρώπινων συνθηκών εργασίας σε υγιεινό περιβάλλον.

6. Την υπεράσπιση από των των εργαζόμενων στα απομικά τους καθημερινά προβλήματα που άπτονται στα καθήκοντα κάθε συνδικαλιστή.

7. Ευπτακούεται ότι οποιαδήποτε παράταξη αναιρέσει τα ανωτέρω συμφωνηθέντα δίνει αυταπάγγελτα το δικαίωμα στην άλλη παράταξη να αποχωρήσει από το προεδρείο και να ακολουθήσει το δικό της δρόμο».

Η απόφαση των Κούβαρη, Κωνσταντακέλου και Χρυσανθακόπουλου να δεχτούν αυτό το πλαίσιο -και μάλιστα με τόση ευκολία - μας προβλημάτισε, γιατί δε μπορούμε να ξεχάσουμε ότι η παράταξη αυτή ανήκει στο φιλοκυβερνητικό χώρο και η προηγούμενη δράση της ήταν αντεργατική και καθαρά φιλεργοδοτική. Με βάση όμως τις δεδομένες συνθήκες και το δικαίωμα της Αμεση Δημοκρατίας να διακόψει τη συνεργασία, στο βαθμό που παραβιάζοταν το πλαίσιο της συμφωνίας, δε μπορούσαμε να πούμε ότι κακώς έγινε αυτή η συμφωνία.

Η συμφωνία θορύβησε τη Φίλιπ Μόρρις που έβαλε μπροστά σχέδιο τρομοκράτησης (και όχι μόνο) των τριών συνδικαλιστών που είχαν συμφωνήσει με την Αμεση Δημοκρατία. Στόχος να μην πρωθηθεί πρακτικά το πλαίσιο συμφωνίας και να εκτεθεί έτσι η Αμεση Δημοκρατία ή να εξωθηθεί σε αποχώρηση από το προεδρείο. Μεγαλοστελέχη της εταιρίας ήταν οι πουλέματε στην παράταξη την υλοποίηση του πλαισίου των έξι σημείων δεν είναι

μεταφορά στον Ασπρόπυργο, αλλά θα κλείσει το εργοστάσιο στην Ελλάδα σε περίπτωση που το προεδρείο του ΔΣ καταγγείλει την εκπρόθεσμη έφεση και τις δύο τριτανακοπές. Με την εργοδοσία έφτιαξαν μαύρο μέτωπο οι πέντε εργατοπατέρες με επικεφαλής τον Σ. Αλεβίζόπουλο, που συνέχισαν την κινδυνολογία, με απώτερο στόχο ο Κούβαρης και οι άλλοι δύο συνδικαλιστές να ξαναγίνουν ορντινάντες του Αλεβίζόπουλου και της εργοδοσίας.

Έχουμε επανειλημμένα αποδείξει, ότι η Φίλιπ Μόρρις έχει εδραιώσει τη μονοπωλιακή της θέση στην ελληνική αγορά καπνού και τσιγάρων και γ' αυτό θα μεταφέρει το εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο σε κάθε περίπτωση. Ακόμα και αν εφαρμοστεί η συμφωνία πλαίσιο των έξι σημείων των δύο παρατάξεων. Η Φίλιπ Μόρρις έχει πάρει προκαταβολή το 30% της κρατικής επιχορήγησης που ανέρχεται σε 20 εκατ. ευρώ με την αρχική έγκριση του επενδυτικού σχεδίου (στη συνέχεια η κρατική χρηματοδότηση μπορεί ν' αυξηθεί). Με ποιο επιχείρημα θα δικαιολογήσει ενδέχομενο σταμάτημα της μεταφοράς στον Ασπρόπυργο, κλείσιμο του εργοστάσιου στον Πειραιά και κράτημα μόνο του εμπορικού τμήματος που θα εισάγει στην ελληνική αγορά τα τσιγάρα; Με ποια επιχειρήματα η κυβέρνηση θα επιτρέψει στη Φίλιπ Μόρρις αυτή την πρακτική; Η θέση της Ελλάδας, σε συνδυασμό με τις συμμαχίες της, παρέχει μεγαλύτερη ασφάλεια στην πολυεθνική εταιρία και στα επενδυτικά της σχέδια και έτσι η όποια επιβάρυνση προκύψει σ' αυτή από την υλοποίηση του πλαισίου των έξι σημείων δεν είναι

τέτοια που να την οδηγήσει σε αλλαγή των σχεδίων της. Απλά, η εταιρία κινδυνολογεί για να εξαναγκάσει τους τρεις του Θ. Κούβαρη να κατεβάσουν τα παντελόνια και να συγκροτήσουν κοινό προεδρείο με τον αρεστό της Σ. Αλεβίζόπουλο και να συνεχιστεί το προηγούμενο καθεστώς.

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (μεσημέρι Πέμπτης) η εταιρία με τις πέσεις της είχε καταφέρει να πετύχει τον πρώτο στόχο: να οδηγήσει τον Θ. Κούβαρη και οι άλλοι δύο συνδικαλιστές να ξαναγίνουν ορντινάντες του Αλεβίζόπουλου και της εργοδοσίας. Κατέθεσαν αυτή την πρόταση στη συνεδρίαση του ΔΣ στις 29 Γενάρη. Οι υπόλοιποι 5 εργατοπατέρες δεν την ψήφισαν γιατί απαιτούσαν και άλλα από τους συντρόφους της Αμεσης Δημοκρατίας (τέτοιο θράσος). Φυσικά, η Αμεση Δημοκρατία δεν έκανε καμιά υποχώρηση και έτσι δεν υπήρξε καμιά κατάληξη.

Στο διάστημα των 50 ημερών που πέρασαν από τη συμφωνία πλαίσιο έγιναν πολλά. Περιμένουμε από τους συντρόφους της Αμεσης Δημοκρατίας να ενημερώσουν τους εργαζόμενους για όλ' αυτά και είμαστε σίγουροι ότι θα εκπληρώσουν αυτή την υποχρέωση στο ακέραιο. Δεν αποκλείουμε αυτό να έχει συμβεί μέχρι την κυκλοφορία της «Κ». Οπως δεν αποκλείουμε ο Θ. Κούβαρης και η παρέα του να προχωρήσουν στη συγκρότηση προεδρείου με τον Σ. Αλεβίζόπουλο.

ότι φέτος μειώθηκε η παραχθείσα ποσότητα σύστορου βαμβακιού. Τα πράγματα θα είναι πολύ χειρότερα το 2007 τόσο για τη συνολική παραγωγή βαμβακιού όσο και για την καλλιεργεία σίκυουροι ότι θα εκπληρώσουν αυτή την υποχρέωση στο ακέραιο. Δεν αποκλείουμε αυτό να έχει συμβεί μέχρι την κυκλοφορία της «Κ». Οπως δεν αποκλείουμε ο Θ. Κούβαρης και η παρέα του να προχωρήσουν στη συγκρότηση προεδρείου με τον Σ. Αλεβίζόπουλο.

Από τη δραστική μείωση της αγροτικής παραγωγής και της καλλιεργούμενης έκτασης επλήγησαν καίρια οι φτωχοί αγρότες που από τη πρώτη χρονιά εφαρμογής της νέας ΚΑΠ εγκαταλείπουν μαζικά την αγροτική παραγωγή. Οι γαλάζιοι αγροτοπατέρες του Κοκκινούλη και του Σιδηρόπουλου κατέθεσαν δισέλιδο υπόμνημα στον Ε. Μπασιάκο. Οσο και αν το ψάξεις αναφέρει την πρώτη χρονιά εφαρμογής της νέας ΚΑΠ και για το βαμβάκι. Οι βαμβακοπαραγωγοί, φτωχοί και πλούσιοι, κάλυψαν οριακά τα καλλιεργητικά έξοδα με τα λεφτά που εισέπραξαν από την πούληση του σύστορου βαμβακιού στους εκκοκκιστές. Τι μένει να εισηγηθεί την πλήρη αποδέσμευση

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Πού ειν' ο χειμώνας, οέο πού είν' ο χειμώνας... Φέτος μάλλον τον πηδήσαμε. Και με τις δύο έννοιες.

* Λοιπόν, αυτοί που συνέταξαν την προκήρυξη πρέπει να είναι ή διδάκτορες στο Χάρβαρντ ή διακεκριμένοι πολιτειολόγοι. Ετοι λέω εγώ με τη γαλάζια κουλούρα μου. Το σκέφτηκα όμως, μετά το σίριαλ, την ώρα που ετοιμάζομουν να πάω στα μπουζούκια.

* Μεγάλε, σου βρήκα νέα λέξη: Πυροφιαλορίπτες. Α, ναι, πήρα και μια νέα σειρά από στρατιωτικά για να παίζω. Λέγεται αφαλός (το α είναι στερητικό).

* Από Στιγμή προς Υπουργού: Γιατί λέτε «κατεβαίνω σε εκλογές»; Τόση κατάπτωση συνιστούν;

* Κάψε - κάψε, την κάνατε Πυρετώς την τράπεζα.

* Παρακαλώ να μην μ' ενοχλήσετε για δυο - τρεις μέρες. Θα έχω βαριάς μορφής κατάθλιψη. Και να με συμπαθάτε οι βλαμμένοι (όσοι έβλαψα).

* Αύριο είναι της κρεατινής. Χρόνια πολλά στα κρέατα (ποιού Μπαϊράκταρη ρε;).

* Έχουν δίκιο οι κονδυλοφόροι: πρέπει να κλείσει ο στόμας όσων τροφοδοτούν ιδεολογικά την τρομοκρατία. Οπως, για παράδειγμα, εκείνων που αποκαλούν τον Μουλαροτραγιάσκα «τσάρο» και εξαγριώνουν τους μπολσεβίκους.

* Πολύ τα γουστάρω αυτά τα ληξιπρόδεσμα σουξεδάκια της καπιταλιστικής αγοράς. Σκαρώνω κι εγώ, για να μπω δυναμικά (να γίνω εισηγμένη δηλαδή). Ηδη έχω τρία: «Ο άντρας μου τα χει με άλλον», «Άτιμασμένη από άτιμο ATM» και «Άνεπιδύμητη τριχοφύΐα».

* Ρεμβάζω (REM βάζω) και λέω: Καπηγόρησαν τους Beatles για το "Lucy in the sky with diamonds" (LSD). Ας δούμε και τα δικά μας: «Αεράκι του Μάνη» (ATM) - Γιώργος Δημητριάδης, «Η παλιά αγορά» (ΗΠΑ) - Χάρις Αλεξίου, «Μάνα μου Ελλάς» (ΜΜΕ) - Σταύρου Ξαρχάκου, «Κλείνω κι έρχομαι» (ΚΚΕ) - Νίκος Πορτοκάλογλου κλπ.

* Η Κοκκινοσκουφίτσα δα κλείσει συγγραφικώς όταν γράψει επικήδειους.

* Θα παρακαλούσα το ΚΚΕ, τον ΣΥΡΙΖΑ και τις λοιπές εντός του οικοδομήματος επαναστατικές δυνάμεις, να μην δορυφούν ασκόπως σε ώρες κυνής ησυχίας.

* «Μπορείς εσύ, τρυφερή προλετάρισσα μάνα, να κουκουλώνεις το παιδί σου στο κρεβατάκι του χωρίς να βλέπεις τα σφαγμένα παιδιά, τα εγκαταλειμμένα στους δρόμους σαν φορίμια; Μπορείς να παιζεις τρυφερά με το παιδί σου, χωρίς να σκέφτεσαι τα παιδιά που κείονται σακατεμένα στα νοσοκομεία; Κι όμως, διαβάζεις τις αριστερές σου εφημερίδες και ξέρεις ότι υπάρχουν πόλεις που πνίγονται στο αίμα, που σκιζονται και καίγονται από τις εκρήξεις των βομβών» Καμίλο Μπερνέρι.

* Ποιος είπε ότι τα νησιά είναι ακριβά; Μαζούτ σε τιμές νερού πίνουμε και κατουράμε σε βαρέλια που πωλούνται πανάκριβα.

* Κατά τα άλλα, η Ιωάννα της καρδιάς, η Μαρία της ουρδόχου κύστης και η Ασπασία της ψιλής... Δε γαλεγω...

* Ιδιαίτερη άνδηση παρουσιάζει τελευταία στην επαρχία της κυπριακής. Από ευπ-αρουσίαστους κυρίους.

* Αηδονοβλεψίας κατάντησα, κάθε μέρα στο δάσος, κοιτώντας τ' αιδόνια.

* Ετσι εξηγούνται όλα (τα παλιά): Αντάντ είναι ο δεός της θύελλας στους Βαβυλώνιους και τους Ασσύριους. Για τον ΟΗ Υεαί ακόμα ψάχνουμε...

* Θα καταφέρουμε κάποτε οι δήτες ν' απαλλαγούμε από τους δύτες; (πεντακοσιομέδιμνους και άνω, συνήθως).

* «Έμεις δεν γονατίσαμε σκυφτοί / τα πόδια να φιλήσουμε του δυνατού / σαν τα σκουλήκια που πατεί μας. / Μα για ν' αντισταθεί με το σπαθί / βρέθηκε σαν πολύ στοχαστική / και σαν πολύ ονειρόπλεχτη η ψυχή μας» (Κωστής Παλαμάς - «Λόγος Ζ»).

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Σας ιππολογίζουμε. Αντε, και ιππουργός!

■ Αποφυλάκισαν τους διαδηλωτές, αφού άφησαν τους απεργούς πείνας να φτάσουν στο έσχατο όριο εξάντλησης

Εγκληματική πολιτική

Αποφυλακίστηκαν τελικά, με απόφαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, οι Ταράσιος Ζαντορόζην, Γεράσιμος Κυριακόπουλος και Κώστας Κατσαδούρας. Αποφυλακίστηκαν αφού χρειάστηκε να πραγματοποιήσουν απεργία πείνας ο Ζαντορόζης από τις 29 Νοέμβρη και ο Κυριακόπουλος από τις 15 Δεκεμβρη, οι οποίοι στο έσχατο όριο εξάντλησης, όπως διαπίστωσαν οι γιατροί. Στο στάδιο εκείνο που ανά πάσα στιγμή υπήρχε κίνδυνος να πάθουν απεργία πείνας και να οργανωθεί ένα μεγάλο κίνημα αλληλεγγύης για να τους αποφυλακίσουν.

Δεν είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε αυτό το έργο. Ανθρώποι συλλαμβάνονται, επειδή οι μπάτσοι πρέπει να επιδείξουν έργο, τους τυλίγουν σε μια κόλλα χαρτί και τους πετάνε σ' ένα κελί για να τους ξεχάσουν οι πάντες. Παράμορια κατάσταση ζήσαμε με

τους 7 συλληφθέντες και προφυλακίσθεντες της διαδήλωσης ενάντια στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ. Φώναζαν και πάλι κανείς δεν τους άκουγε. Μέχρι και την παραμονή της αποφυλάκισής τους ο υπουργός Δικαιοσύνης Παπαληγούρας δήλωνε στη Βουλή ότι δεν θα βγουν και πως ο ίδιος μόνο την επίσπευση της δίκης έχει ζητήσει. Τελικά τους έβγαλαν, όταν ενημερώθηκαν (προφανώς από τους δικούς τους ανθρώπους στο νοσοκομείο), ότι φτάνουν στο «σημείο μηδέν». Εναι, βλέπετε, φιλόντωροι! Δε θέλουν να χρεωθούν νεκρό απεργό πείνας. Θέλουν να τον εξαντλήσουν, να τον σακατέψουν (τουλάχιστον ένα εξάμηνο θελουν για να συνέλθουν οι Ζαντορόζη και Κυριακόπουλος, λένε οι γιατροί) και μετά να τον αφήσουν προσωρινά ελεύθερο.

Προγματικά δεν ξέρουμε αν πρέπει να πανηγυρίσουμε για την αποφυλάκιση των τριών

διαδηλωτών. Είναι σήγουρα μια νίκη, αλλά μια νίκη που κερδίζθηκε με βαρύ τίμημα. Οπως και όλες οι προηγούμενες ανάλογες. Γ' αυτό στη θέση των πανηγυρισμών πρέπει να μπει η πολιτική καταγγελία. Η καταγγελία μιας εγκληματικής πολιτικής, που αντιμετωπίζει τους ανθρώπους σαν αθύρματα των κατασταλτικών μηχανισμών και μέσω της παραδειγματικής εξόντωσης μερικών προσπαθειών να τρομοκρατήσει ολόκληρη την κοινωνία και ειδικά τα πιο μοχητικά κομμάτια της. Το σημείωναμε αυτό γιατί δεν είναι λίγοι εκείνοι που φορούν φανταχτερούς αριστερούς, επαναστατικούς, ριζοσπαστικούς τίτλους και ούμας έμειναν έξω και απ' αυτό το κίνημα αλληλεγγύης. Ορισμένοι δε έμειναν έξω αικόμα και όταν ενεργοποιήθηκαν (για τους δικούς τους λόγους) αικόμα και ο ΣΥΝ και το Φόρουμ.

■ Για να μην ενοχληθεί ο ανθύπατος

Χτύπησαν διαδήλωση του Περισσού

Πιο κυριλέ διαδηλώσεις από τις κομματικές του Περισσού δεν υπάρχουν, όπως δύο λοιποί με... άγριες διαθέσεις δε μπορεί να διεισδύσει σ' αυτές (θα φάει το έύλο της αρκούδας και θα είναι τυχερός αν δεν παραδοθεί στα ΜΑΤ για τα... περατέρω), οι δε θερμόσαιμοι από τους οπαδούς του Περισσού δεν τοποθετούνται ποτέ στις πρώτες γραμμές. Εκεί τοποθετούνται μόνο κομματόσκυλα που δεν το κουνάνε ρούπι από τις εντολές της γησείας.

Ο Πολύδωρας κατέκτησε την πρωτιά και σ' αυτό. Εβαλε τα ΜΑΤ να πνίξουν με τα ασφυξιογόνα κομματική διαδήλωση του Περισσού, η οποία ούτε πολύ κόσμο είχε ούτε διάθεση για «σπρώχιμο» με τα ΜΑΤ. Φαίνεται πως εν προκειμένω ενώθηκαν τα ακροδεξιά ανακλαστικά του Πολύδωρα και του Ν. Κακλαμάνη, καθώς και η θέλησή τους να στείλουν μήνυμα δουλοφρούσης στον ανθύπατο Τσαρλς Ρις, ο οποίος επισκεπτόταν το δημαρχείο Αθήνας. Μάλιστα, ο Ρις είχε ήδη φύγει από το χώρο όταν έφτασε η διαδήλωση του Περισσού. Το σύνθημα για την απρόκλητη επίθεση των ΜΑΤ δόθηκε όταν οι διαδηλωτές έκαψαν την αμερικανική σημαία. Ευλόγως! Δεν επιτρέπεται να

καίγεται η σημαία της μεγάλης συμμάχου χώρας. Το δυστύχημα γ' αυτούς είναι πως η σημαία αυτή καίγεται και θα εξακολουθήσει να καίγεται σε

όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης.

Μετά τις καταγγελίες της ηγεσίας του Περισσού, ο μεν Ρουσόπουλος παρέστησε τον

Κινέζο δηλώνοντας ότι δεν έχει δει τις σκηνές, αλλά και πως «ουδέποτε εδέχθη διαδηλωτής απρόκλητη επίθεση ή γενικότερα επίθεση από την Αστυνομία» (!), ο δε Κακλαμάνης αποκάλυψε εμμέσως πληγ σαφώς ποιος ήταν ο ιθικός αυτουργός της επίθεσης των «προιτώρων» του Πολύδωρα, δηλώνοντας: «Καλό ήταν να μην είχαν συμβεί αλλά δεν χάλασε και ο κάσμος. Εκείνο που με ενόχλησε και με ενοχλεί πάντα, όχι σαν δήμαρχο αλλά σαν πολίτη, είναι να βανδαλίζεις τη σημαία ενός ξένου κράτους, όποιο και να είναι το κράτος αυτό. Οσο για τα υπόλοιπα, στις δημοκρατίες συμβαίνουν».

Αποκαλυπτική γλώσσα

ΟΚαραμάνος, γενικός γραμματέας του υπουργείου Παιδείας, μιλώντας την τεχνοκρατική γλώσσα και όχι τη διπλωματική γλώσσα των πολιτικών, αποκάλυψε σε συζήτηση που διοργάνωσε το ΕΛΙΑΜΕΠ (Ελληνικό Ιδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής), ότι ο Καραμανλής είχε ρωτήσει το καλόκαρι τους πρυτάνεις, κατά τη διάρκεια της συνάντησής τους, αν επιθυμούν τα Πανεπιστήμια να μετατραπούν σε ΝΠΙΔ, αλλά έλαβε αρνητική απάντηση.

Αποκάλυψε δηλαδή, το πώς εννοεί η κυβέρνηση την «αυτοτέλεια» των ΑΕΙ, την οποία άλλωστε σκόπευε να διαμορφώσει στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης. Με δυο λόγια, φανέρωσε τη μορφή που θα είχε το αναθεωρηθέν άρθρο και στη συνέχεια ο κανονιστικός νόμος.

Τώρα, βέβαια, με τις τελευταίες εξελίξεις, οι σχεδιασμοί έχουν ανατραπεί ή έχουν δυσκολέψει πολύ, όμως η ενέργεια αυτή του Καραμανλή δεν χάνει καθόλου τη σημασία της. Γιατί δείχνει ξεκάθαρα την κατεύθυνση, προς την οποία θέλει να κινηθεί η κυβέρνηση.

Ομως δείχνει και κάτι αλλο, πολύ ουσιαστικό. Μπορεί τότε ο πρυτάνεις να αντέρασαν και ο Καραμανλής να έκανε πίσω, αφήνοντας το νομικό καθεστώς των δημοσίων Πανεπιστημίων το ίδιο, όμως η ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων (αν αναθεωρηθεί το άρθρο 16 τελικά) θα αθήσει, συν τω χρόνω, και τα δημόσια ΑΕΙ να λειτουργούν ως επιχειρήσεις, στη λογική του κέρδους και της αγοράς και όχι της προσφοράς γνώσης.

Οι 1.000 αυτόκλητοι συνομιλητές της Μαριέττας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

προγραμματικής συμφωνίας. Κοντολογίς, όλα τα παραπάνω, που οι αυτόκλητοι συνομιλητές της κυβέρνησης τα παρουσίασαν ως προϊόν μεγάλης και σοβαρής σκέψης και αναζήτησης, είναι φωτογραφικές διατάξεις του νόμου που ετοιμάζει το υπουργείο Παιδείας. Γ' αυτό και η

Μαριέττα είπε μετά το τέλος της συνάντησης με τη Συντονιστική Επιτροπή, ότι το υπουργείο «δεν έχει καμία εμμονή στην πρόταση που έφερε» και ότι στην «τελική επεξεργασία θα τις λάβει -τις προτάσεις- σοβαρότατα υπόψη και θα ξαναυσύνησε με την πρωτοβουλία των πανεπιστημιακών».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

σει (όχι και με τόσο φανατισμό, όμως), αυτή τροφοδοτείται περισσότερο από κυβερνητικά στελέχη -και μάλιστα πρωτοκλασάτα- παρά από το ΠΑΣΟΚ και το φιλικό του Τύπο. Μεϊμαράκης, Βουλγαράκης, Ντόρα, Σουφλιάς, τοποθετούνται ακόμα και τώρα δημόσια, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο ανοιχτά, υπέρ των πρώτων εκλογών. Μέτωπα κανένας υπουργός δεν τολμά ν' ανοίξει και το μήνυμα από το Μαξίμου είναι για διεκπεραίωση. Αντίθετα, έχουν αρχίσει σιγά-σιγά τις λεγόμενες προεκλογικές παροχές, στοχεύοντας είτε σε περιοχές είτε σε κοινωνικές ομάδες.

Γράφαμε και την προηγούμενη εβδομάδα, ότι ο προσδιορισμός του συνέδριου της ΝΔ για τις αρχές Ιουλίου δε σημαίνει απολύτως τίποτα για τον εκλογικό σχεδιασμό του Καραμανλή. Είναι απλώς ένα επικοινωνιακό όλοθι αυτή τη στιγμή. Μπορεί κάλλιστα το συνέδριο να γίνει μετεκλογικά και να βαφτιστεί «συνέδριο της νίκης», όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο μας. Η πολι-

■ Κέρδη με φιλανθρωπικό πρόσωπο

Οι βιομήχανοι, που έχουν ξεποτώσει το περιβάλλον, που μετέρευσαν με τα απόβλητα και τις εκπομπές αερίων τους ολόκληρες περιοχές σε κρανίου τόπο, που μας ταΐζουν σκουπίδια, που συμπεριφέρονται στους εργάτες τους -πατεράδες και μανάδες- σαν να είναι σύγχρονοι δούλοι, που τους μετρούν τις μπουκίες και τους πετούν σα στυμμένες λεμονόκουπες στο δρόμο για να μετοικήσουν τις επιχειρήσεις τους σε περιοχές όπου τα κέρδη είναι μεγαλύτερα, που αδιαφορούν για τις ζωές που χάνονται στα σύγχρονα κάτεργά τους, τώρα ενδιαφέρονται για τις «συνθήκες ασφάλειας των μαθητών και την πρόληψη αυχημάτων στα σχολεία της Δυτικής Θεσσαλονίκης».

Αυτά αναφέρει το Μνημόνιο Συνεργασίας που υπέγραψαν οι Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος με την ΦΑΟΣ, μια μη κερδοσκοπική Ένωση προσώπων για την ασφάλεια και υγειεινή των μαθητών στο ευρύτερο σχολικό περιβάλλον.

Στην ανακοίνωσή τους, προκλητικά οι καπιταλιστές δηλώνουν ότι οι δράσεις αυτές τους βοηθούν να «κερδίζουν περισσότερα μακροπρόθεσμα» και καλούν την κοινωνία να ξεπεράσει τις «προκαταλήψεις» της απέναντι τους «αναγνωρίζοντας τη συμβολή του επιχειρηματικού κόσμου στη βελτίωση του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντος».

Μάλιστα, κάνουν κριτική και στην αντίληψη που θεωρεί την προβολή του «κοινωνικού τους έργου» ως διαφήμιση και ελπίζουν ότι αυτή θα υποχωρήσει σταδιακά λόγω της «συνεπούς εταιρικής κοινωνικής τους δράσης και των αποτελεσμάτων της»(!)

Τα παραπάνω όμως είναι εξίσου αποκαλυπτικά και για το ρόλο αυτών των περιφήμων μη κερδοσκοπικών ενώσεων και σωματείων, που στις μέρες μας, μας έχουν κατακλύσει, τσεπώνοντας και κρατικό παραδάκι.

Με την αποστροφή αυτή η Γιαννάκου εξήγγειλε «νέο γύρο διαλόγου», προκειμένου να ροκανίσει χρόνο, προσπαθώντας να βρει το κατάλληλο timing, για την κατάθεση του νόμου πλαισίου, μετά και την εξέλιξη με το άρθρο 16- πρέπει να είναι πιο δυνατές και αποφασιστικές.

Στο παιχνίδι της έχει για ντάμες την «Πρωτοβουλία

των 1000 και τους πρυτάνεις.

Μένει να της το ακυρώσουν οι φοιτητές και οι κινητοποιήσεις τους, που τώρα -μετά και την εξέλιξη με το άρθρο 16- πρέπει να είναι πιο δυνατές και αποφασιστικές.

Γιούλα Γκεσούλη

Τους χάλασε τα σχέδια το φοιτητικό κίνημα

τική ιστορία των τελευταίων δεκαετιών δείχνει ότι καμία κυβέρνηση δε μπορεί να αντέξει την πίεση για εκλογές, ειδικά όταν η ίδια έχει ανοίξει την εκλογολογία και φοβάται να ανοίξει μέτωπα. Η πίεση θα μεγαλώσει και από τις Βρυξέλλες για ζητήματα όπως το Ασφαλιστικό, που ο Καραμανλής έχει πει ότι δεν θα τα αγγίξει τώρα. Και τι θα κάνει ον η υπό την Ν. Αναλυτή επιτροπή «σοφών» θελήσει να δημιουργήσει κάποιο πόρισμα για το Ασφαλιστικό, το οποίο θα ξαναυσύνησε την πρωταρχία τους

βέρνηση Καραμανλή να το χρησιμοποιήσει ως προεκλογικό όπλο στη φαρέτρα της.

Δεν μας αρέσει να κάνουμε προβλέψεις, αλλά νομίζουμε πως και ο Απρίλης και ο Μάης και ο Ιούνιος έχουν την πιθανότητα να γίνουν προεκλογικοί μήνες. Ο Καραμανλής θ' αφήσει να κατακλύσει ο κουρνιαστός, θα σταθμίσει τα πρόγματα και θ' αποφασίσει. Άλλωστε, έχει την άνεση ν' αποφασίσει αυτός, γιατί είναι βέβαιο ότι το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να τον σύρει στις εκλογές.

Ολοι αυτοί οι σχεδιασμοί, όμως, μπορούν να ανατραπούν από εκείνονταν τον παράγοντα που δεν τον λογάριαζαν και που ήδη ανάγκασε το ΠΑΣΟΚ να βάλει την ουρά στα σκέλια και να αποσύρθει από την αναθεωρητική διαδικασία: το φοιτητικό κίνημα. Τον περασμένο Ιούνη η κυβέρνηση στριμώ-

χτικές όγρια και η υπουργός Παιδείας αναγκάστηκε να αποσύρει ένα νομοσχέδιο που ήταν έτοιμη να καταθέσει στη Βουλή για ψήφιση με συνοπτικές διαδικασίες. Τώρα, η κυβέρνηση δηλώνει (διά στόματος Ρουσόπουλου, μάλιστα), ότι βρίσκεται στην τελική φάση για την κατάθεση του νομοσχέδιου. Ομως, τα κοινωνικά της ερείσματα στο συγκεκριμένο θέμα είναι εξαιρετικά αδύνατα. Κοινωνικό αυτοματισμό δεν μπορεί να αναπτύξει. Το κίνημα πήρε το δρόμο του και εσωτερική δύναμη που να το σταματήσει δεν φαίνεται να υπάρχει. Θα δοκιμάσει άρογε ο Καραμανλής να ψηφίσει ένα νόμο υπ' αυτές τις συνθήκες; Το είχε κάνει ο θείος του το 1979 και στο τέλος αναγκάστηκε να βάλει τον ψηφισμένο νόμο 815 εκεί όπου όλοι γνωρίζουμε. Εν πάσῃ περιπτώσει, το φοιτητικό κίνημα θα πει την τελευταία λέξη.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σήμερα θα ρίξουμε μια ματιά στην ιστορία (έτοι και αλλιώς διανύουμε μακρά καρναβαλική περίοδο, ας διασκεδάσουμε). Θα σας παρουσιάσω (με 666 λέξεις όπως συχνά συμβαίνει) το βιβλίο του πατριώτου συγγραφέως κ. Κωνσταντίνου Εθναρχίδη, όστις είχε την μεγαλοθυμία να μου επιδώσει υψηλόποιη επιτογή γι' αυτή την παρουσίαση, κάτι που μ' έκανε να υπερβώ τους όπιοις δισταγμούς. «Οπως κάνουν κι οι συνάδελφοι με πέρα, συγνώμη που τους αποπήγρα», που έλεγε κι ο Αθηνιόνιος σ' εκείνο το δίσκο – δήλωση μετανοίας στην δεκαετία – ταφρόπλακα του '80.

Το εξαίρετο αυτό πόρνημα, ρίχνει άπλυτο φως στην εθνεγρεσία του 1821 και σίγουρα θ' απασχολήσει την επικαιρότητα. Ήδη τα κανάλια της μπανανίας έχουν στρώσει μπατ

Να τσακίσουμε χωρίς οίκτο το «αυγό του φιδιού»

Πλούσιο ειδησεογραφίας το Σαββατοκύριακο, αφού εκτός από τα τεκταινόμενα μέσα στους αγωνιστικούς χώρους είχαμε και ομηραντικά γεγονότα έξω από αυτούς, με κυρίοτερο τα σοβαρά επεισόδια στο ντέρμπι της Σικελίας ανάμεσα στην Κατάνια και την Παλέρμο, που οδήγησαν στη ματαίωση κάθε αθλητικής δραστηριότητας στην Ιταλία. Ας ξεκινήσουμε με τις εσωτερικές ειδήσεις.

Ο απόρχος του ντέρμπι ΑΕΚ-Ολυμπιακός συνεχίζεται με αφορμή τη διαιτησία του Μπριάκου και την καταγγελία του ποδοσφαιριστή της ΑΕΚ Παναγιώτη Κονέ για φραστική επίθεση σχετικά με την καταγωγή του. Δυο διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος που είναι η μιζέρια και η απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Οσον αφορά τη διαιτησία του Μπριάκου δεν νομίζω ότι υπάρχει λογικός άνθρωπος που να μην αποδεχτεί ότι ήταν καταδικαστική σε βάρος της ΑΕΚ. Ομως για τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων στην χώρα μας τέτοιες διαιτησίες θεωρούνται απλά και μόνο μέρος του παιχνιδιού. Στο απαξιωμένο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι απολύτως φυσιολογικό φαινόμενο η ομάδα που κυριαρχεί στο παρασκήνιο και έχει υπό τον έλεγχό της το ποδοσφαιρικό κύκλωμα να πάρνει όποτε χρειάζεται βοήθεια από τους διαιτητές, προκειμένου να φτάσει στο στόχο της. Γνωρίζουν πολύ καλά όλοι οι «ανιδιοτελείς εργάτες» που «προσφέρουν» στο ποδόσφαιρο, ότι ένας από τους βασικούς όρους διεξαγωγής του ελληνικού πρωταθλήματος είναι ότι ο Ολυμπιακός θα έχει όποτε χρειαστεί τη βοήθεια του κάθε Μπριάκου.

Από τη στιγμή λοιπόν που αποδέχονται αυτούς τους όρους δεν δικαιούνται στη συνέχεια να ομιλούν για κακές διαιτησίες, «χειρουργεία» και λοιπά συναφή. Ο τελευταίος, μάλιστα, που δικαιούται να μιλάει για τη διαιτησία είναι ο ιδιοκτήτης της ΑΕΚ Θεμιστοκλής Νικολαΐδης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πέρσι η ομάδα του κατάφερε να πάρει τη δεύτερη θέση που την οδήγησε στους ομίλους του Champions League, εξαιτίας των «χειρουργείων» που πέρασαν τα κοράκια τον Παναθηναϊκό. Είχαμε γράψει πιλοτέρα ότι ο Νικολαΐδης αναλαμψάντας τη διοίκηση της ΑΕΚ διάλεξε (και πολύ σωστά έκανε για την τσέπη του) να προσθεί στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο. Για την επιλογή του αυτή ανταμείφτηκε με τη δεύτερη θέση του πρωταθλήματος. Μέσα σε ένα χρόνο αυτός και οι συνεργάτες του πήραν πίσω τα φράγκα που έβαλαν για να πάρουν την ΑΕΚ και τώρα έχουν στην ιδιοκτησία τους μια ομάδα χωρίς χρέη, που θα τους αποφέρει ένα ικανοποιητικό εισόδημ-

μα και διασυνδέσεις για τις εκτός αθλητισμού μπίζνες τους.

Ο Νικολαΐδης φωνάζει όχι γιατί πιστεύει ότι θα ολλάξει την κατάσταση που επικρατεί, αλλά για εσωτερικούς λόγους. Οι οπαδοί της ΑΕΚ δεν έχουν πλέον καλή σχέση με τον ιδιοκτήτη της ομάδας και του ζητούν να δώσει φράγκα για μεταγραφές. Προσπαθεί λοιπόν ο πρόεδρος να μεταθέσει τις ευθύνες του σε άλλους για να μην έχει αμφισβήτηση στο πρόσωπό του. Η περίοδος χάριτος που του έδωσε ο κόσμος της ΑΕΚ τελειώνει και άποντες (εκτός από τη διοίκηση) ζητούν πλέον να γίνουν συγκεκριμένες ενέργειες, σε απλά ελληνικά να γίνουν σοβαρές μεταγραφές για να κατακτήσει η ομάδα το πρωτάθλημα. Οταν οι καλύτεροι πιάντες της ΑΕΚ στο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό ήταν ο Ζήκος και στη συνέχεια ο Τόζερ, οι οπαδοί της καταλαβαίνουν ότι με τη δεύτερη θέση στον βαθμολογικό πίνακα πρέπει να είναι ευχαριστημένοι.

Θα ήταν παράδοξο οι καπιταλιστές που επενδύουν στον αθλητισμό και έχουν σαν σκοπό το κέρδος, να ασχοληθούν σοβαρά με την καταπολέμηση του ρατσισμού και του φασισμού, αφού θα έπρεπε να πάνε κόντρα στον ίδιο τους τον εαυτό. Όσοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι αυτά τα φαινόμενα μπορούν να αντιμετωπιστούν στα όρια του συστήματος, είναι συνένοχοι ή βλάκες. Από τη μεριά μας αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να δουλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις προκειμένου να μην επιτρέψουμε στους φασιστές να κόνουν τις εξέδρες των γηπέδων χώρου προπαγάνδας. Τα ρατσιστικά φαινόμενα πρέπει να τακίζονται χωρίς οίκτο και σε καμία περίπτωση να μην τα ανεχθούστε στο όνομα της ομάδας ή της οπαδικής μας τοπιθέτησης. Νιώσαμε ικονοποίηση όταν μάθαμε ότι μια σημαντική μερίδα οπαδών του ΠΑΟΚ από τη θύρα 4 αντέδρασε άμεσα στην αλητεία των ρατσιστών, με το σύνθημα «Έξω οι φασιστές από την Τούμπα» και ευχόμαστε την επόμενη φορά που θα τολμήσουν να κάνουν το ίδιο, οι οπαδοί του ΠΑΟΚ να φροντίσουν με έμπρακτο τρόπο για την απομάκρυνσή τους.

Ενας νεκρός μπάτσος, εκαποντάδες τραυματίες, πολύωρες μάχες στην οπαδών σώμα με σώμα, εκτεταμένες καταστροφές στην πόλη της Κατάνια, νοσοκομεία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και όλα αυτά σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, ήταν το σκηνικό κάτω από το οποίο διεξήχθη το δεύτερο ημήρου του αγώνα Κατάνια - Παλέρμο. Τα γεγονότα αυτά ανάγκασαν την ποδοσφαιρική ομοσπονδία να αναβάλει κάθε δραστηριότητα της και να ματαιώσει όλους τους αγώνες του πρωταθλήματος. Στην Ιταλία η κατάσταση δείχνει ότι έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο, αφού σχεδόν σε κάθε αγω-

να επιλογή του αυτή ανταμείφτηκε με τη δεύτερη θέση του πρωταθλήματος. Μέσα σε ένα χρόνο αυτός και οι συνεργάτες του πήραν πίσω τα φράγκα που έβαλαν για να πάρουν την ΑΕΚ και τώρα έχουν στην ιδιοκτησία τους μια ομάδα χωρίς χρέη, που θα τους αποφέρει ένα ικανοποιητικό εισόδημ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΓΚΙΓΙΕΡΜΟ ΝΤΕΛ ΤΟΡΟ Ο λαθύρινθος του Πάνα

Παράξενος συνδυασμός πολιτικής αλληγορίας και φανταστικού κινηματογράφου σ' αυτή τη ταινία του Μεξικανού παραγωγού, σκηνοθέτη και σεναριογράφου, με την οποία κάνει ένα βήμα παραπέρα από τα υπερφυσικά θρίλερ που σκηνοθετούσε μέχρι τώρα (χαρακτηριστικότερο το «Blade II») και αποδεικνύει ότι έχει κάτι περισσότερο να πει.

Η δράση της ταινίας τοποθετείται στην εποχή της Ισπανικής επανάστασης, για την ακρίβεια περί το τέλος του εμφυλίου πολέμου. Ο φασίστας λοχαγός του Φράνκο, Βιντάλ (τον οποίο υποδύεται εξαιρετικά ο Σέρζι Λόπες), επιφορτισμένος να ξεκαθαρίσει μια δασιώδη περιοχή από τους ενοπομείναντες αντάρτες, υποδέχεται στο στρατόπεδο την έγκυο σύζυγό του, Κάρμεν, με τη μικρή κόρη από την περισσότερο

της ηρωίδης της ταινίας το παραμύθι ζωντανεύει ο αρχαίος Ρωμαίος θεός Φαύνος, ο αντίστοιχος του Ελληνικού Πάνα, δίκαιος και άγριος μαζί, που παρασέρνει την Οφρηλία σ' ένα λαβύρινθο σκοτεινό και λυτρωτικό μαζί. Είναι ο τρόπος με τον οποίο προσπαθεί να επιβιώσει η μεταπολεμική τρομαγμένη Ισπανία. Μόνο που ο φασισμός δεν αντέχει ούτε καν αυτό το δύσκολο παραμύθι. Γιατί απλά εκπροσωπεί και αντιπροσωπεύει τον απόλυτο θάνατο.

Αν και οι αλληγορίες στην ταινία είναι δύσκολες και σύνθετες, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε στον Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο ότι δίνει με εξαιρετική σαφήνεια την ψυχολογία του φασισμού. Κι αν δεν είχε τόση ένταση το υπερφυσικό κομμάτι της ταινίας του, θα μιλούσαμε για την πιο σοκαριστική πολιτική ταινία της χρονιάς.

■ Οι άλλες ταινίες

ΜΠΑΡΙ ΛΕΒΙΝΣΟΝ: Ο άνδρας της χρονιάς

Ενας γνωστός πολιτικός, τηλεοπτικός δημοσιογράφος και σχολιαστής βάζει υποψηφιότητα για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών. Οταν μετά από ένα λάθος των ηλεκτρονικών συστημάτων εκλέγεται τελικά, οι Αμερικανοί ακούνε έκθαμβοι από τα χελή του αυτονότητες αλήθειες (για τις εταιρίες πετρελαίου, τα όπλα μαζικής καταστροφής, τους γάμους των ομοφυλοφίλων κ.λπ.). Εννοείται ότι ακόμα κι αυτή η ανώδυνη πολιτική κομεντί του Λέβινσον δεν κατάφερε να βρει χρηματοδότηση από μεγάλια χολιγουντιανά στούντιο και την παραγωγή ανέλαβε μια ανεξάρτητη εταιρία.

ΝΙΑ ΜΠΕΡΓΚ: Ο μάγος Αϊζενχάιμ

Βασισμένη σ' ένα διήγημα του Στίβεν Μιλχάουζερ η φαντα-

Άρθρο 16: Να τους πάρουμε τα σώβρακα!

Αλλά όπου και να πετούσε το μάτι μου/ άκουγα φωνές/ φωνές της φτώχιας που χτίζει λόφους/ καμωμένους για να ξεράσουνε βρωμόσπιτα/ πεταμένα πάνω στ' άλλο/ σαν σε μπορντέλο-/ κει ζουν οι εργάτες ετούτου του τομέα/ των μεγάλων έργων του λιμανιού./ Χτίζουν εδώ καινούργια γη/ τα θεμέλια παρκέτου του διευθυντή/ και πολλών μετόχων διαφόρων εταιριών-/ τα σιδερένια δάση υψώνονται / απαίσιο όμως είναι το κελάδισμα/ των τόσων σφυριχτών των φορτηγών. (Νικόλαος Κάλας)

(Μόνο) ένας μπάτσος down στην Ιταλία.

◆ Τα μωρά ζητάνε τη μαμά τους/ και το NAP τον Περισσό (βλέπε φύλλα ΠΡΙΝ 28/01/07, 2η σελίδα και 04/02/07, σ.σ. 10-11). ◆ What does a police bomb squad deal with? Blowjobs. ◆ ΠΡΙΝ, 04/02/07: «Στην ανακύλωση η σκουριά του καπιταλισμού! -Βεβαίως ο καθένας από εμάς έχει τις ευθύνες του και μπορεί να βάλει ένα λιθαράκι για να γίνει αυτός ο κόσμος καλύτερος και να κερδίσει μερικές δεκαετίες ζωής. Μπορούμε να αγοράζουμε μικρότερα αυτοκίνητα, να μονώσουμε τα σπίτια μας ή να βάλουμε λαμπτήρες οικονομίας. Μπορούμε να οδηγούμε πιο ήρεμα και να καταναλώνουμε λιγότερο πλαστικό». Ενας άλλος κόσμος είναι εφικτός... ◆ Για «κατειλημμένους συλλόγους» γράφει το ΠΡΙΝ στο πιο πάνω φύλλο. (Ζητείται συντάκτης ύλης!). ◆ «Σεβαρότατα πλήγματα δεχτήκαν από την αρχή οι αναρχικοί, οι οποίοι ενώ υπερασπίστηκαν την κοινωνική επανάσταση, στην συνέχεια... συνέχιζαν να υπερασπίζονται την αντεπανάσταση». (ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, Φλεβάρης 2007). ◆ «Τον 19ο αιώνα η οικογένεια μελετιόταν ακόμα σε κλάδους όπως η πολιτική οικονομία και η ηθική. Στον εικοστό αιώνα έχει δημιουργήσει τις δικές της «επιστήμες» όπως την ψυχανάλυση και την ψυχολογία. Αλλά η ψυχολογία και η ψυχανάλυση διαστρεβλώνουν την κατανόησή μας για την προσωπική ζωή, θεωρώντας δεδομένο ότι αυτή υπάγεται σε δικούς της εσωτερικούς νόμους (για παράδειγμα, η ψυχοεξουαλική δυναμική της οικογένειας, οι «νόμοι» του μωλού ή των «διαπροσωπικών σχέσεων») και όχι σε νόμους που κυβερνούν ολόκληρη την κοινωνία. Ενθαρρύνουν την αντίληψη ότι η συναισθηματική ζωή σχηματίζεται μόνο μέσα από την οικογένεια κι ότι η αναζήτηση της ευτυχίας πρέπει να

περιορίζεται στις "προσωπικές" μας σχέσεις, έξω από τη "δουλειά" ή το "ρόλο" μας στην κοινωνική διαίρεση εργασίας». (Ελί Ζαρέτσκι: Καπιταλισμός, οικογένεια και προσωπική ζωή).

◆ Άλλα της τα ΕΛΤΑ: Για σύμβαση που υπογράφηκε το 2003 (σ.σ. αφορά ιδιόκτητο ακίνητο των ΕΛΤΑ στη Ν. Σαμόνη, 1.132 τ.μ.) διάρκειας 10 μηνών, τα ΕΛΤΑ δεν εισέπραξαν ποτέ μισθώμαστα, δεν εξετάστηκε η υπεκμόθωση του ακινήτου, δεν ερευνήθηκε αν και χρησιμοποιήθηκε και για τον επόμενο χρόνο, ενώ δεν υπογράφτηκε σύμβαση. Αυτά διαπίστωσε διοικητική έρευνα επιθεωρητών που αφορά το διάστημα 1999-2005. Λαμφύασααα!

◆ Σαφώς ξέρει που απευθύνεται ο Τοπιουρίδης στη συνέντευξή του στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (04/02/07) η οποία δημοσιεύεται με τον εύγλωττο τίτλο «Βγανει από την αφάνεια η περιουσία των ταμείων» (κοινώς ετοιμάστε μαχαιροπήρουνα για τα φιλέτα) και συμπλήρωμα «Ευρεία διαβούλευση για τον εκσυγχρονισμό του εργατικού δικαιού» (εκσυγχρονίστε μας κι αφήστε μας...).

◆ Ο Μιχαλολιάκος έπεσε στον (Μιχαλολάκο...) ◆ Πρέσβης (καλής θέλησης) ο Νταλάρας (α, ρε, Τζιμάκο, δίκιο είχες...).

◆ Το 2010 παροχές (της). ◆ Τελικά εκτέλεσαν τον ΣΑΝΤΑΜ ούτρα τους. ◆ Καρτέλ εδώ, καρτέλ εκεί, καρτέλ και παρα-πέρα.

◆ Νόχα στον κώλο χνούδι/ να με λέγανε Γερτρούδη (γιατί - μόνο ο Γιανούσης μπορεί!).

◆ Αυτός ο Κύριλλος Παπασταύρου (ο Κνίτης) είναι τελείως γκάου;

◆ Δε μας χέζεις, ρε Τέλλιο! ◆ Κώλος και βρακάκι/ με ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (το Φλόρουμ).

◆ Καθαρά κέρδη +65%, λειτουργικά κέρδη +91,5%, ενεργητικό +31%, καταθέσεις

+31%, χορηγήσεις +31%, προτεινόμενο μέρισμα +60% (όλα θετικά στα αποτελέσματα 2006 για την Τράπεζα Πειραιώς).

◆ «Περίοδο εκεχειρίας» ζητάει ο (πρύτανης του ΕΜΠ) Μουτζούρης στην ΑΥΓΗ της 04/02/07 (εδώ έχουμε πόλεμο, μωρό μου!).

◆ Εληνης γρηγορείτε! «Μειώνεται ο ελληνικός πληθυσμός και αυξάνεται ο πληθυσμός των άλλονταπών» (Δρεπτάκης, statistics man).

◆ «Οι ευθύνες για την κλιματική αλλαγή ανήκουν στις κυβερνήσεις» διαπιστώνει η ΑΥΓΗ (04/02/07). Να μην θίξουμε τον καπιταλισμό, κυρίως...

◆ Φθηνό μεροκάματο στη Γερμανία (κάτω από ή με τα 2/3 του μέσου μεροκάματου). Οι φτωχοί εργαζόμενοι.

◆ Sir-βρία.

◆ Όλα τα ωραία στο ΠΑΜΕσυνδικάτο οικοδόμων Αθήνας: 258.000 ευρουδάρες για εκλογές(!) Τιν' τούτο, ρε; (Καλώς θέτει 6 κρίσιμα ερωτήματα για τα οικονομικά του συνδικάτου η Πρωτοβουλία Οικοδόμων μέσα από το 60 φύλλο της ομάδωμης εφημερίδας - Γενάρης 2007).

◆ «Αρχιτεκτονική θεωρία»: μια επισκόπηση στην ελληνική γλώσσα, ενδιαφέρουσα και σε σχετικά- προστή τιμή.

◆ Ζήτω ο Λένιν, ζήτω ο Στάλιν, κάτω ο όστις Λουκάς! (στανάθεοι).

◆ Αερραγκος κύριος ζητεί νύφη (ευρώστων οικονομικά) προσόντων προς δημιουργίαν συνασπισμού έρωτος, κουνημάτων και ριζοσπαστικής οικολογίας.

◆ Διαφήμιση του περιοδικού ΝΕΜΕΣΙΣ (πού αλλού;) στο RIZOSPLASH, 07/02/07, (για τί αλλο;) για τα Ιμια, κυρίως (εθνοκομμουνιστές).

◆ «Δίχως κριτική διάθεση, αλλά με έντονη αγωνία για την προοπτική μετατροπής των αντισυστημάτων ομάδων σε δρώσες συλλογικότητες ικανές να χα-

◆ Νομιμοποίηση και ίσα δικαιώματα για όλους τους μετανάστες - Ελληνες και μετανάστες ενωμένοι στη φτώχεια, την ανεργία, το ρατσισμό. Διαδήλωση 10/02 (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, Συντονιστικό Αντριποτοπικών και Μεταναστευτικών Οργανώσεων, Οργανώσεις Νεολαίας, Δημοτικά σχήματα, Κινήσεις ειρήνης)

Δέκα μέρες και παραπάνω κυκλοφοράει η αφίσα. Που αποδεικνύει περίτρανα ότι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, αν δεν είναι εντελώς ταξικές, είναι τουλάχιστον ολίγον... ταξικές. Οπως λέγανε πολιά... ολίγον από γιουβέτοι. Ή όπως λένε οι σύμμαχοι του ΣΥΝ... «δεν είναι και τόσο κακός ο ΣΥΝ». Μιλάμε για πολύ σοβαρή πολιτική τοποθέτηση. Οι οργανώσεις του Φόρουμ, που σκοπό έχουν να ανατρέψουν το σύστημα προσθέτοντας τα ολίγον, παρενέβησαν για άλλη μια φορά στους συντρόφους της ΓΣΕΕ και... ή τους έπεισαν... ή τους υπενθύμισαν... ή τους πέρασαν την απόφαση να βάλουν τη σφραγίδα τους στην καθειρωμένη διαδήλωση για τους μετανάστες. Σάββατο θα γίνει η διαδήλωση. Κανένα κόστος. Καμία σύγκρουση. Ούτε με τον κοινωνικό εταίρο της ΓΣΕΕ, την εργοδοσία, ούτε με αντιδραστικά χαρακτηριστικά ενός τμήματος των ελλήνων εργατών, που πιθανόν να είναι υψηφορόι των γραφειοκρατών και θα στράβωναν με μια στάση εργασίας. Με απεργία θα παραστρέψουν. Η στάμνα πήγε για άλλη μια φορά στη βρύση και γύρισε ολόκληρη. Μπορεί να μην έχει νερό μέσα, αλλά ποιος δίνει σημασία. Ή μάλλον έχει... ολίγον νερό. Ή... δεν είναι τόσο άδεια.

Αυτές τις δέκα μέρες, που κολλιέται η αφίσα, οι φοιτητές δίνουν την μάχη για να μην περάσει η αναθεώρηση του άρθρου 16. Με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων, για πρώτη φορά στα χρονικά, πήγαν πορεία στο κτίριο της ΓΣΕΕ και απαίτησαν να κάνει 24ωρη απεργία. Ο τύπος το έθαψε το γεγονός. Τα ΜΑΤ όμως ήταν εκεί. Να προστατέψουν τους πρωτοπόρους εργάτες. Αυτούς που τους τρέμει σύσσωμο το καπιταλιστικό σύστημα. Δεν γνωρίζουμε να έχει καμιά επισήμη, καμιά δημόσια θέση το Φόρουμ για το θέμα. Γιατί να έχει άλλωστε; Είναι και με τη ΓΣΕΕ και με τους φοιτητές. Ολίγον με τη ΓΣΕΕ... ολίγον και με τους φοιτητές, γιατί τέτοιες ενέργειες είναι αικαρίες και στεναχωρούν τους γραφειοκράτες. Με αποτέλεσμα να χάνουν συμμάχους -μιλάμε για σοβαρούς συμμάχους που τους έχουν ανάγκη.

Φορουμίτες και Φορουμίτισσες, συγνώμη Φορουμίτισσες και Φορουμίτες -καθότι είστε αναφοράν στην γυναικείου κινήματος, εδώ δεν χωράει το ολίγον- πού είναι η ευελιξία σας, για την οποία είστε τόσο υπερήφανοι; Προτείνετε, αγαπητοί -συγνώμη, αγαπητές και αγαπητοί- μια ταξική κινητοποίηση, όπως αυτή για τους μετανάστες. Σάββατο πρωί, χωρίς ούτε μια ώρα στάση εργασίας. Μπορεί να... περάσει. Τότε θα 'ναι όλοι ικανοποιημένοι. Και σεις που κάνατε το χρέος σας και οι συνδικαλιστές της εργατικής τάξης που ηγούνται της Γενικής Συνομοσπονδίας. Οι φοιτητές που διαμαρτύρονται, που παλεύουν,

Την ώρα που ξεκινούσε ΕΔΕ για τις καταγγελίες περί σκανδαλώδους αδειοδότησης σε πρώην γκαζάδικα που μετατράπηκαν σε υδροφόρα, μεταφέροντας πόσιμο νερό σε νησιά του Αιγαίου, ο προϊστάμενος του Υγειονομείου Ρόδου κ. Βαλτινός υπέβαλε την παραίτησή του, η οποία έγινε αποδεκτή από την προϊστάμενη αρχή (νομαρχία Δωδεκανήσου). Ετοι, η ΕΔΕ καθίσταται άνευ αντικειμένου. Αν αυτό δε μυρίζει «κουκούλωμα», τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους. Διότι η υποβολή παραίτησης από ένα υπόλληλο τελεί υπό την αίρεση της προϊστάμενης αρχής, η οποία από τον ισχύοντα δημοσιούταλληκό κώδικα οφείλει να μην τον αποδεχτεί, εφόσον έχει διαταχθεί ΕΔΕ, για λόγους προστασίας του δημόσιου συμφέροντος.

Το γεγονός της παραίτησης του κ. Βαλτινού μας επιβεβαίωσε και ο αντινομάρχης

καθαριστεί αυτή η κατάσταση! Οταν, λοιπόν, παρατηρήσαμε ότι ήδη γνώριζε το θέμα, η αντίδρασή του ήταν... τυπική αντίδραση Μίχα: «Και τι είσαι εσύ, εισαγγελέας και με ελέγχεις»!!! Προφανώς, οι διαβεβαιώσεις του ήταν οι συνήθεις πολιτικάντικες διαβεβαιώσεις.

Το έγγραφο της Γεν. Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας έχει ημερομηνία 21.11.06. Βγήκε, δηλαδή, μετά το δημοσίευμα της «Κ» και την αναφετάδοσή του από δωδεκανησιακό ραδιοσταθμό (τη σχετική καταγγελία πολύτη την έχαν πάρει δύο μήνες πριν και στο μεταξύ δεν έχαν κάνει τίποτα). Το έγγραφο υπενθυμίζει την ύπαρξη σχετικής εγκυλίου για τη μεταφορά πόσιμου νερού με υδροφόρα και παρακαλεί «για το συντονισμό των συναρμόδιων υπηρεσιών, προκειμένου να λαμβάνονται όλα τα αναγκαία μέτρα και να προύνται οι νόμιμες διαδικα-

ση! Οταν, λοιπόν, παρατηρήσαμε ότι ήδη γνώριζε το θέμα, η αντίδρασή του ήταν... τυπική αντίδραση Μίχα: «Και τι είσαι εσύ, εισαγγελέας και με ελέγχεις»!!! Προφανώς, οι διαβεβαιώσεις του ήταν οι συνήθεις πολιτικάντικες διαβεβαιώσεις.

Το έγγραφο της Γεν. Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας, δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Μια ΕΔΕ πήγε να γίνει και αυτή ακυρώνται με την παραίτηση από την υπηρεσία του ελεγχόμενου.

Η εγκύλιος του υπουργείου Υγείας Πρόνοιας, με ημερομηνία 5.4.2000 αναφέρει ότι η έκδοση άδειας καταλληλότητας για υδροφόρα πρέπει να δίνεται αφού διαπιστωθεί ότι «δεν υπήρχε αλλότρια χρήση το αμέσως προηγούμενο διάστημα». Αν έχει γίνει «αλλότρια χρήση» θα πρέπει να

■ **Να ξεκαθαρίσει άμεσα το σκάνδαλο της μετατροπής γκαζάδικων σε υδροφόρα**

Οχι στο κουκούλωμα

Δωδεκανήσου Δ. Κρεμαστίνος, ο οποίος δεν έδωσε καμιά σαφή απάντηση στο ερώτημά μας αν η παραίτηση συνδέεται με την ΕΔΕ που διεξάγει το Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας Πρόνοιας. Ομως, δεν χρειάζεται να είσαι Αίνισταν για να καταλάβεις ότι δεν υπάρχει τίποτα το συμπτωματικό εδώ.

Εμείς θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε το ζήτημα και ας είναι σίγουρο ότι το κουκούλωμα δεν πρόκειται να περάσει.

Ψάχνοντας, ανακαλύψαμε και άλλα ενδιαφέροντα πράγματα. Ανακαλύψαμε, για παράδειγμα, ότι ο νομάρχης Πειραιά Μίχας ήταν ενήμερος από το Νοέμβρη για το ζήτημα αυτό, γιατί είχε λάβει έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας του υπουργείου, η οποία χτυπούσε το καμπονάκι του κινδύνου. Το σημείωνουμε γιατί την προηγούμενη εβδομάδα ο κ. Μίχας δήλωνε όγνοια για το ζήτημα, μας ευχαριστούσε που τον ενημερώσαμε και μας διαβεβαίωνε ότι ως αντιπρόδερος της ΕΝΑΕ θα κινήσει γη και ουρανό για να ξε-

σέσ, ώστε σε συνδυασμό με την πιστή εφαρμογή της εγκυλίου να προστατεύεται και διασφαλίζεται η Δημόσια Υγεία και το περιβάλλον γενικότερων. Το έγγραφο καταλήγει ως εξής: «Σε περίπτωση παραβάσεων ή παραλείψεων των υπόχρεων φορέων, παρακαλείσθε όπως πρωθήστε ανάλογες ενέργειες επιβολής αυστηρών κυρώσεων, κοινοποιώντας και στην υπηρεσία μας τα αποτελέσματα των ενεργειών σας».

Ρωτάμε, λοιπόν: Ποιες ενέργειες έγιναν για να ελεγχθούν τα πρώην γκαζάδικα που εδώ και μια τριετία βαφτίστηκαν υδροφόρα και μεταφέρουν νερό στα νησιά; Θα αρκούσε μια απλή κίνηση για να τους πάρουν τις άδειες και να στείλουν στον εισαγγελέα τους υπαλλήλους που τους έδωσαν τις άδειες (θυμίζουμε ότι σύμφωνα με την τεκμηριωμένη καταγγελία, από την οποία ξεκίνησε και η δική μας έρευνα, το Υγειονομείο Πειραιά, εφαρμόζοντας τον κανονισμό, δε χορηγεί άδειες στα πρώην γκαζάδικα, τα οποία κατέφυγαν στα Υγειονομεία Ελευσίνας και Ρόδου). Θα

«απαιτείται χημικός προσδιορισμός υδρογονανθράκων, βαρέων μετάλλων κ.λπ. Τέτοιοι προσδιορισμοί θα γίνονται κατ' εκτίμηση σύμφωνα με το «Ιστορικό» για κάθε περίπτωση και αναλόγως θα διενεργούνται οι απαιτούμενες δειγματοληψίες».

Ελέγχθηκε το ιστορικό αυτών των πλοίων; Και βρέθηκε επιστήμονας που υπέγραψε ότι γκαζάδικα, με τις λαμπαρίνες τους ποτισμένες σε βάθος με κατάλοιπα πετρελαίου, μπορούν μ' έναν απλό καθαρισμό να μετατραπούν σε υδροφόρα; Η μήπως «ξεγελάστηκαν» από το εσωτερικό ταμεντάρισμα των δεξαμενών; Πήγαν άραγε να δουν τι έγινε το επίχρισμα τομέντου μετά την πρώτη κιδλας μεταφορά νερού; Εμείς ξέρουμε ότι το τομέντο μπαίνει μόνο για να πάρουν την άδεια (αυτό το κόλπο έχουν βρει) και σε λίγες μέρες πέφτει. Γ' αυτό, άλλωστε, το Υγειονομείο Πειραιά δεν δέχεται ούτε να ελέγξει τέτοιες μετασκευές και απορρίπτει τις σχετικές αιτήσεις αδειοδότησης.

Οι υπηρεσίες γνωρίζουν

του Γενικού Χημείου Κράτους σε ότι αφορά τον φυσικοχημικό ελέγχο του νερού και των υλικών που έρχονται σε επαφή με αυτό.

Εγιναν όλα αυτά ή με διοδικασίες και ελέγχους «μαϊμού» δόθηκαν οι άδειες στους εφοπλιστές (με το αζημώτο); Σε αυτό το ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση σαφής και με στοιχεία. Οχι ασφαλίσεις. Γιατί κανές δε μπορεί να παίζει με την υγεία των κατοίκων των νησιών και να τους «ποτίζει» καρκινογόνους υδρογονάνθρακες.

Θυμίζουμε ότι στο προηγούμενο φύλλο αποκαλύψαμε πτως αυτή την περίοδο γίνονται ενταπίκες εργασίες στη Ναυπηγεσπικευαστική Ζώνη στο Πέραμα, για να μετατραπούν σε υδροφόρες δυο πλωτές δεξαμενές που επί τέσσερις δεκαετίες μετέφεραν μαζί (οι εφοπλιστές τις θεώρησαν όχρηστες ακόμα και για μεταφορά πετρελαίου κίνησης)! Η πιάτσα λέει πως ετοιμάζονται για να «χτυπήσουν» διαγωνισμό μεταφοράς νερού σε νησί του Αργοσαρωνικού. Θα δώσουν άραγε και σ' αυτές άδεια;

Ρέκβιεμ για τον Κωστή

Μέρες τώρα γνώριζα ότι πλοισίαζει η ώρα που θα χρειαστεί να σου πω μερικά λόγια αποχαιρετισμού. Το επερχόμενο τέλος μου το ανακοίνωσες ο ίδιος μέσα από το θάλαμο της ενταπίκης θεραπείας. Κι πάντα - πίστεψέ με, συντροφάκο - η πού δύσκολο στιγμή της ζωής μου. Ν' ακούς έναν αγαπημένο σύντροφο να σου ανακοινώνει με φωνή που μόλις ακουγόταν το επερχόμενο τέλος του. Να μιλά γι' αυτό με το πιο φυσικό ύφος του κόσμου: «Είμαι στα τελευταία μου, συντροφάκο»!

Εμεινανά αύριονος, δεν ήξερα τι να πω, αλλά ήσουν εσύ που μ' έβγαλες από τη δύσκολη θέση. Μόλις πήγα να πω «άσσε τις μαλακίες», πήγες παρακάτω. Παραγγελίες ήθελες να μου δώσεις, όπως πάντα. Να μπει στην «Κόντρα» το πιερολόγιο για τα συσσίτια της Σπλάντιζας, που πάντα για σένα έργο ζωής. «Θέλω να το δω δημοσιευμένο», μου είπες. Προσπάθησα να παζαρέψω μαζί του την αναβολή της δημοσίευσης για μια βδομάδα. Ήσουν ανένδοτος κι ο αντίλογός σου πάντα δυστυχώς πειστικός: «Δεν ξέρω αν θα προλάβω την άλλη εβδομάδα. Θέλω να το δω δημοσιευμένο, έχει συνασθηματική αξία για μένα». Κι ύστερα η αγωνία για το αν έφτασε ο φάκελος στην εφημερίδα. Τα γαμοσταύριδια επειδή αργούσε. Ο τελευταίος θυμός. Η ανακούφιση στον φάκελος έφτασε κυριολεκτικά επί του πιεστηρίου και οι διερευνητικές ερωτήσεις: «Το έβαλες σε καλή σελίδα; Εντάξει παιδί μου». Και το τελευταίο ερώτημα, τα ανακλαστικά του γιατρού: «Πώς πάει ο γιος σου, ρε;». Α, ρε Κωστή...

Σε δυο μέρες άλλο τηλεφώνημα, άλλη παραγγελία: «Πες στο Δημήτρη ότι είμαι πάντα μαζί του. Να τους τα πει δυνατά». Το τελευταίο μήνυμα προς τον Δημήτρη Κουφοντίνα, τον σύντροφο Κουφοντίνα όπως ο ίδιος τον αποκαλούσες, χωρίς να χαμπαριάζει τίποτα, που την επομένη θα στηνόταν μπροστά στο έκτακτο δικαστήριο του Κορυδαλλού για να απαγγείλει το δικό του «κατηγορώ» ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Ξανά τηλεφώνημα την άλλη μέρα: «Του το 'πες του Δημήτρη; Πες του ότι δε μπορώ, αλλά είμαι μαζί του».

Νωρίς το απόγευμα της Δευτέρας άλλο τηλεφώνημα, πάντα από την Ενταπίκη: «Πώς τα πήγε ο Δημήτρης;». Ήθελες περιγραφή, γιατί δεν ήξερες σε τι κατάσταση θα βρισκόσουν την άλλη μέρα. Ήταν η τελευταία μας επικοινωνία. Δεν σε ξανάκουσε κανένας. Την επομένη σε διασπαλήνωσαν. Οι προσπάθειες των συναδέλφων σου, των συντρόφων σου, απέ